

ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 1

ณัฐชยานันท์ วันภักดี

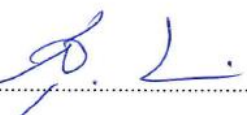
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ธันวาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ญัฐชยานันท์ วันภักดี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามนก)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามนก)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวาสดี)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกาญจน์ วีระวิชิตระกูล)

วันที่ 19 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์และการช่วยเหลือแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก อาจารย์ที่ปรึกษาหลักงานนิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวาสดี กรรมการสอบงานนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำในด้านความรู้ทางวิชาการ แนวคิด แนวทางที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่อง จนทำให้การวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ นายนพดล อารมณสุขโข ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ นายไพฑูรย์ จันตะเกา ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดชมนิมิตร และนางศิริรัตน์ อัคระกุล ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบางน้ำผึ้งนอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่ได้กรุณาตรวจสอบ แนะนำ แก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น กราบขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู และนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และอำนวยความสะดวกในการตอบแบบสอบถามเพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือในการวิจัย และเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดจากงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องตอบแทนพระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนผลักดันและสนับสนุนด้านการศึกษาแก่ผู้วิจัย

ณัฐชยานันท์ วันภักดี

57990009: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: ความมีวินัย/ การเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียน/ โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์/
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

นั้ฐชยานั้ วันภักดี: ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

(THE DISCIPLINE AND GUIDED PROMOTION DISCIPLINE OF STUDENTS IN ANUBAN
SUKSAWAT UNDER THE SAMUTPRAKAN EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1)

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: สุเมธ งามกนก, กศ.ด. 111 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนก
ตามเพศและระดับชั้นของนักเรียน และศึกษาแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ประชากร จำนวน 196 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม
แบบมาตราส่วน 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ .24-.65 และมีค่าความเชื่อมั่น .92 สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t -test) และ
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 6 ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้น
ด้านความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง
2. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้าน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05
4. แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง กิจกรรมที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของ
นักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
ควรมีกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ
กิจกรรมค่ายลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมการทำความสะอาดบริเวณรับผิดชอบและกิจกรรมเข้าฐาน
คุณลักษณะ 5 งาม

57990009: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION: M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: DISCIPLINE/ DISCIPLINE OF STUDENTS/ ANUBAN SUKSAWAT/ THE SAMUTPRAKAN EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1.

NATTHAYA WANPAKDEE: THE DISCIPLINE AND GUIDED PROMOTION DISCIPLINE OF STUDENTS IN ANUBAN SUKSAWAT UNDER THE SAMUTPRAKAN EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1. ADVISORY COMMITTEE: SUMETH NGAMKANOK, Ed.D. 111 P. 2018.

This research aimed 1) to study and compare the discipline, and 2) present a guideline for promoting correct discipline of students in Anuban Suksawat under the Samutprakan Educational Service Area Office 1 as classified by gender and class of students. The sample used in this study was 196 students studying in Anuban Suksawat under the Samutprakan Educational Service Area Office 1. The data collection instrument used in this research was a five-point scale questionnaire, with the item discriminative power between .24-.65 and the reliability of .92. The statistics used to analyze the data was Mean (\bar{X}), Standard Deviation (*SD*), *t*-test and One-way ANOVA.

This study revealed that:

1. The discipline of students in Anuban Suksawat under the Samutprakan Educational Service Area Office 1 as a whole and each aspect was at a high level; except the Self-confidence was at a moderate level.
2. The discipline of students in Anuban Suksawat under the Samutprakan Educational Service Area Office 1 as classified by gender, as a whole and each aspect, was showed statistically significantly difference at .05 level.
3. The discipline of students in Anuban Suksawat under the Samutprakan Educational Service Area Office 1 as classified by class of students as a whole and each aspect was found no statistical significant difference; except the Self-confidence was statistically significantly difference at .05 level.
4. The guidelines for the promotion discipline of students in Anuban Suksawat under the Samutprakan Educational Service Area Office 1 should have activities that strengthen self-discipline. The top 3 activities are put in order from high to low as the following: Scout Camp, Clean area activities, and Characteristics activities.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามในการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
สภาพทั่วไปของโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.....	10
หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวินัยในตนเอง.....	18
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับวินัยในตนเอง.....	29
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลงานการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	81
สรุป.....	81
อภิปรายผล.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	88
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก.....	99
ภาคผนวก ข.....	103
ภาคผนวก ค.....	109
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	111

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวนนักเรียนในโรงเรียนทั้งสิ้น 879 คน จำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอน..... 16
2	แสดงการศึกษาของข้าราชการครู แยกชายหญิงปีการศึกษา 2561..... 17
3	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำแนกตามเพศและระดับชั้น..... 60
4	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ..... 66
5	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น..... 67
6	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน..... 67
7	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายข้อ..... 68
8	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมและรายข้อ..... 69
9	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายข้อ..... 70
10	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมและรายข้อ..... 71
11	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความตั้งใจ โดยรวมและรายข้อ..... 72
12	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความอดทน โดยรวมและรายข้อ..... 73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
13	74
ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	
14	75
เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	
15	76
ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้น.....	
16	77
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามระดับชั้น.....	
17	79
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง.....	
18	80
แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.....	
19	110
ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ.....	

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 โครงสร้างการบริหารงานในโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.....	17

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือใน โอกาสเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท และรับพระราชทานเหรียญลูกเสือสดุดีชั้น ๑ สาขาวิชาลูกเสือ วันอังคาร ที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2526 (กระทรวงวัฒนธรรม, 2559, หน้า 99) ดังพระราชดำรัสความตอนหนึ่งว่า

“...การมีวินัย มีความสามัคคีและรู้จักหน้าที่ ถือกันว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญประจำตัวของคนทุกคน แต่ในการสร้างเสริมคุณสมบัติสามข้อนี้จะต้องไม่ลืมว่า วินัยสามัคคีและหน้าที่นั้น เป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบซึ่งย่อมให้คุณหรือให้โทษได้มากเท่า ๆ กัน ทั้งสองทาง เพราะฉะนั้นเมื่อจัดอบรมจำเป็นต้องพิจารณาให้ถ่องแท้ แน่ชัดก่อนว่าเป็นวินัย สามัคคีและหน้าที่ที่ดี คือปราศจากโทษเป็น ประโยชน์เป็นธรรมไม่เคลือบแฝงไว้ด้วยสิ่งชั่วร้าย เช่น วินัย ก็ต้อง ไม่ใช่วินัยเพื่อตนเพื่อหมู่คณะของตนเท่านั้นต้องเป็นวินัยเพื่อคนทุก คนเพื่อคนส่วนใหญ่ เป็นวินัยที่ถูกต้องที่เป็นการสร้างสรรค์ทำนองเดียวกัน การสามัคคีกันทำการหรือทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งก็จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลมิใช่เพื่อการเพิ่มพูนประโยชน์เฉพาะพวกตนแล้วเบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อนเสียหาย จึงเห็นได้ว่าการสร้างวินัยสามัคคีและความรู้จักหน้าที่ให้แก่เยาวชนต้องกระทำด้วยความเพ่งพินิจอย่างละเอียดถี่ถ้วนเป็นพิเศษ มิฉะนั้นจะไม่บังเกิดผลที่พึงประสงค์หรือซ้ำร้ายอาจกลับกลายเป็นการทำลายอนาคตและความเจริญมั่นคงของชาติไปได้...”

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก ควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศ ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์ และแรงกดดัน

ภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทย เป็นสังคมคุณธรรม จริยธรรม และประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ ปานกลางไปสู่ ประเทศที่พัฒนาแล้ว รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต (สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา, 2560, หน้า 1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 6)

สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งจำนวนประชากร สภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และการดำรงชีวิตที่ต้องดิ้นรนมีความยุ่งยากซับซ้อนกว่าอดีตที่ผ่านมา ปัญหาที่เกิดขึ้น มีความเกี่ยวพันและต่อเนื่องกัน ไม่สามารถที่จะแก้ไขเพียงจุดหนึ่งจุดใด ต้องทำไปพร้อม ๆ กัน (สิปปนนท์ เกตุทัต, 2545, หน้า 9) การที่จะทำให้สังคมเราอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั้น นอกจากคนในสังคมจะต้องปฏิบัติตนตามกฎหมายและกฎระเบียบของสังคมที่กำหนดขึ้นแล้วนั้น แต่ยังคงต้องปฏิบัติควบคู่กับความมีระเบียบวินัยอีกด้วย ซึ่งหากคนในสังคมขาดระเบียบวินัย สังคม อาจเกิดความสับสนวุ่นวายได้ ดังนั้น การสร้างระเบียบวินัยในสังคมจึงจำเป็นต้องวางรากฐาน ให้กับเยาวชนไทย ซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต เด็กจึงควร ได้รับการเรียนรู้ อบรม ฝึกหัดวินัย ปลุกฝังให้เกิดวินัย เพื่อให้มีความพร้อมตั้งแต่วัยเยาว์ จึงจะมีความสุขความเจริญต่อไปในวันข้างหน้า เพื่อที่จะเติบโตเป็นพลเมืองดีของชาติ มีทักษะชีวิตในการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเก่ง ดี มีสุข ดังนั้นวินัยจึงเปรียบเสมือนกับหลักธรรมที่คอยควบคุมจิตใจของมนุษย์ให้รู้จักรับผิดชอบ ชั่วดี และรู้จักประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ดังเช่นที่ ไพบูลย์ การเพียร (2544, หน้า 2) กล่าวไว้ว่า การปลุกฝังระเบียบวินัยให้กับเด็กหรือเยาวชนจะก่อให้เกิดประโยชน์ คือ ช่วย让孩子มีพฤติกรรมเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นผู้มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนและส่วนรวม อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในชีวิต สังคมโลกใด ๆ ก็ตาม

หากผู้คนในสังคมเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรมแล้วการจะพัฒนาสิ่งใด ๆ ก็ตาม ล้วนแล้วแต่เกิดความสำเร็จ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม ซึ่งประสบการณ์ที่เหมาะสมที่ถูกจัดขึ้นที่เรียกได้ว่า ได้รับการศึกษาที่ดีนั้น ย่อมจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความงอกงาม เช่น อ่านออกเขียนได้ มีความรู้ ในแขนงวิชาต่าง ๆ มีระเบียบ วินัยที่ดี รู้จักการแต่งกายที่สุภาพเหมาะสมกับโอกาส มีกิจกรรมร่าย เรียบร้อย มีวาจาไพเราะ มีคุณธรรม และศีลธรรม เป็นรากแก้วของการพัฒนาสังคมต่อไป ปัจจัย ส่วนบุคคลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นได้ ต้องเป็นผู้มีวินัยในตนเอง (สาโรช บัวศรี, 2526, หน้า 383) โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทุกแห่ง จำเป็นจะต้องสร้างเสริมและปลูกฝัง นักเรียนของตนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนของตนสามารถประพฤติปฏิบัติตน เป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียนและของสังคมทั่วไป สามารถควบคุมดูแลตนเองและสังคมส่วนรวม ให้อยู่ร่วมกันได้ด้วยความสงบสุข อันมีผลทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไปด้วยความเรียบร้อย และนักเรียนเองก็สามารถทำการศึกษเล่าเรียนไปได้ด้วยความราบรื่นปราศจาก ความเค็ดร้อนวุ่นวายอันเกิดจากการขาดวินัย (กาญจนา ศรีกาพลินธุ์, 2544, หน้า 7) การที่จะปลูกฝัง และเสริมสร้างระเบียบวินัยแก่เยาวชนของชาตินั้น โรงเรียนเป็นสถาบันการศึกษาที่รับเด็กเข้าเรียน ซึ่งจำเป็นต้องวางแผนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ บรรลุตามที่รัฐและสังคมต้องการ โรงเรียนจึงควรให้การศึกษอบรมนักเรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม ต้องอบรมสั่งสอน ให้อ่านออกเขียนได้ รู้จักเคารพกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน เมื่อจบออกไปจะได้รู้จักเคารพกฎหมายของ บ้านเมืองด้วย (อนุก ส่งแสง, 2540, หน้า 328)

โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีข้าราชการครู จำนวน 38 คน ครูอัตราจ้าง จำนวน 10 คน นักเรียน จำนวน 879 คน เปิดสอนในระดับชั้นอนุบาล 1-ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมนำความรู้ พร้อมงามกาย ใจ กิริยา อารมณ์ ครูพัฒนาการสอน เสริมให้งามปัญญา และมีคุณภาพตามมาตรฐาน โดยกระบวนการ ทางกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมสู่ประชาคม โลก ส่งเสริมผู้เรียนให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีในด้านคุณธรรม จริยธรรม จากการศึกษา วินัยของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ พบว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 มีปัญหา คือ ในเรื่องของระเบียบวินัยในตนเอง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงถึง ความไม่มีระเบียบวินัย ส่งงานไม่ตรงเวลา ไม่เคารพกฎกติกาของห้องเรียน และกฎของโรงเรียน คือ มาโรงเรียนสาย เข้าแถวไม่เป็นระเบียบ แต่งกายไม่ถูกระเบียบ พูดจาไม่สุภาพ ซึ่งพฤติกรรม เหล่านี้ หากไม่มีการปรับปรุง แก้ไข ก็จะมีผลถึงอนาคต เพราะนักเรียนจะเกิดความเคยชิน

จนกลายเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เกิดการลอกเลียนแบบในพฤติกรรมที่ไม่ดีขึ้นในโรงเรียน (โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์, 2561)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง วินัยและแนวทางการเสริมสร้างวินัย ในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างนักเรียนให้มีระเบียบวินัยในตนเอง ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ และการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น พัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรม นำความรู้ พร้อมงามกาย ใจ กิริยา อารมณ์ สามารถประพฤติปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียน และสังคม ประพฤติตนในแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนให้นักเรียนอยู่ในโรงเรียนและอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามเพศและระดับชั้น
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

คำถามในการวิจัย

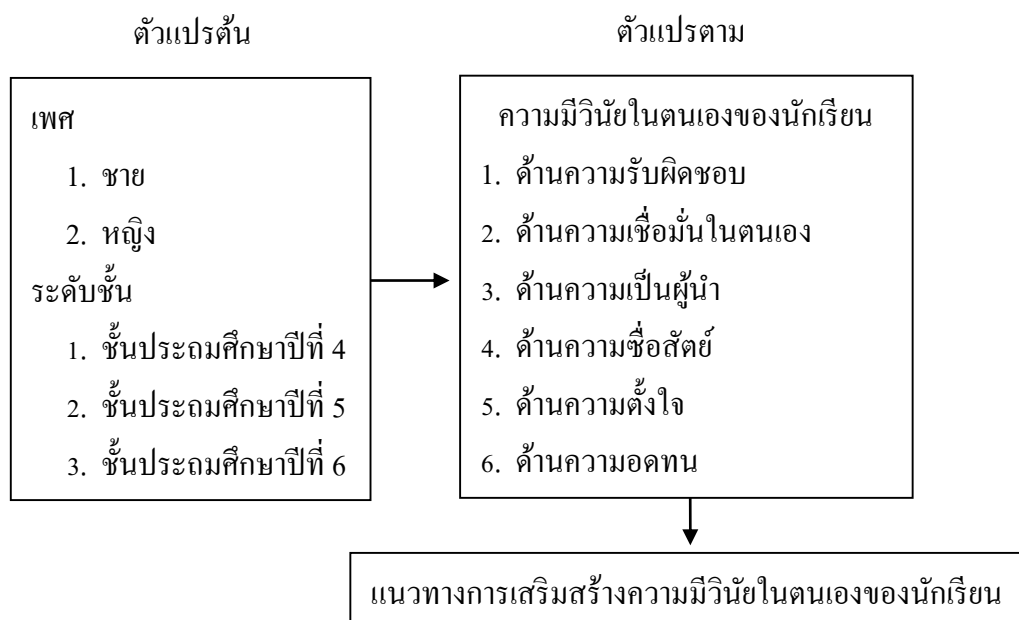
1. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 อยู่ในระดับใด
2. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามเพศและระดับชั้นแตกต่างกันหรือไม่
3. แนวทางในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เป็นอย่างไร

สมมติฐานของการวิจัย

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามเพศและระดับชั้นแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง ความมีวินัยแนวทางการเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของกมลจันทร์ ชื่นฤทธิ (2552, หน้า 14) มีพฤติกรรม 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความรับผิดชอบ 2) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 3) ด้านความเป็นผู้นำ 4) ด้านความซื่อสัตย์ 5) ด้านความตั้งใจ 6) ด้านความอดทน และใช้แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ Kohlberg (1976 อ้างถึงใน วุฒิสักดิ์ ธีระวิทย์, 2550, หน้า 5) แบ่งพฤติกรรมเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความรับผิดชอบ 2) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 3) ด้านความเป็นผู้นำ 4) ด้านความซื่อสัตย์ 5) ด้านความตั้งใจ 6) ด้านความอดทน เพื่อประสานแนวความคิดจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดแผนภูมิแสดงกรอบแนวคิดในการค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยทำให้ทราบระดับควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนและเป็นแนวทางในการเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองให้กับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองให้กับนักเรียนมากยิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีพฤติกรรม 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 412 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยใช้เกณฑ์ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, p. 608) จำนวน 196 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) กำหนดระดับชั้นเป็นชั้นในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 ระดับชั้น

3.1.2.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.1.2.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.1.2.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

3.2.1 ด้านความรับผิดชอบ

3.2.2 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

3.2.3 ด้านความเป็นผู้นำ

3.2.4 ด้านความซื่อสัตย์

3.2.5 ด้านความตั้งใจ

3.2.6 ด้านความอดทน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อปฏิบัติ และข้อบังคับของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัยที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นหลักการปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติตามอาจเกิดความเสียหาย หรือเกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นเหตุให้ทำผิดและถูกลงโทษ

2. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ปีการศึกษา 2561 ควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง โดยเกิดจากการสำนึกขึ้นมาเอง ทั้งนี้จะต้องไม่กระทำการใด ๆ อันจะเกิดความยุ่งยากแก่ตนเองในอนาคต แต่จะต้องก่อให้เกิดความเจริญต่อตนเองและผู้อื่นโดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคมและศีลธรรม มีความตั้งใจ และมั่นใจในพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าเป็นสิ่งที่ดีต่อตนเองและสังคม มี 6 ด้าน

2.1 ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติอันเกิดจากจิตสำนึกด้านหน้าที่และความรับผิดชอบของนักเรียน เช่น มาถึงโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัด ทำเวรประจำวันตามเขตพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เอาใจใส่ในการเรียน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายในเวลาที่กำหนด รวมทั้งปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

2.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การกล้าตัดสินใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง พึ่งพาตนเอง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน สามารถทำให้ตนประสบความสำเร็จในการทำงานได้

2.3 ความเป็นผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งนำกลุ่มหรือพากลุ่มไปสู่วัตถุประสงค์หรือสู่จุดหมายที่วางไว้ แม้แต่เพียงชี้แนะให้กลุ่มไปสู่จุดหมายปลายทางก็ถือว่าเป็นผู้นำ ทั้งนี้รวมถึงผู้นำที่นำกลุ่มออกนอกกลุ่มนอกทางด้วย เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการใช้อิทธิพลให้คนอื่นทำงานในระดับต่าง ๆ ที่ต้องการให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้ซึ่งเป็นศูนย์กลางหรือจุดรวมของกิจกรรมภายในกลุ่ม เปรียบเสมือนแกนของกลุ่ม เป็นผู้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากกว่าทุกคนในกลุ่ม มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มสูง

2.4 ความซื่อสัตย์ หมายถึง มีความซื่อตรง มั่นคงอยู่ในศีลธรรม มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีความสุจริตทางกาย ทางวาจา และทางใจ ซึ่งความซื่อสัตย์นี้จะไม่ทำให้บุคคลรอบข้างของเราเดือดร้อน และแล้วความซื่อสัตย์นั้นก็จะเป็นพามาซึ่งความเจริญของบ้านเมือง มีความประพฤติตรงโดยยึดถือความจริง ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ไม่ปิดบังอำพรางสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ไม่ปั้นน้ำเป็นตัว การทำงานแบบตรงไปตรงมา ไม่คดโกง ไม่แสวงหาผลประโยชน์อย่างไร้คุณธรรม

2.5 ความตั้งใจ หมายถึง ความมุ่งมั่นในอันที่จะกระทำการอันใดก็ทำให้จนสำเร็จตามเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งใจ เช่น เอาใจใส่ต่อการเรียน มีสมาธิ มีการตั้งคำถาม ตอบคำถาม ไม่ส่งเสียงรบกวนกิจกรรมการเรียนการสอน มีความกระตือรือร้นและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งการบ้านหรือส่งรายงานภายในระยะเวลาที่กำหนด มีความเพียรพยายาม และมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เป็นต้น

2.6 ความอดทน หมายถึง การรักษาปกติภาวะของตนไว้ได้ ไม่ว่าจะถูกกระทบกระทั่งด้วยสิ่งอันเป็นที่พึงปรารถนาหรือไม่ก็ตาม มีความมั่นคงหนักแน่นเหมือนแผ่นดินงานทุกชิ้นในโลกไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ที่สำเร็จมาได้ก็ด้วยคุณธรรมข้อนี้ คือ ขันติ หรือความอดทนนั่นเอง การห้ามจิตใจ เมื่อได้พบกับเหตุการณ์อันจะก่อให้เกิดเรื่องหรือแสดงกิริยาที่ไม่ดีออกมา ต้องมีความอดทน ไม่หุนหันพลันแล่น เช่น อดทนต่อความยากลำบากในขณะที่ทำงาน ไม่เห็นแก่ความหนาว ความร้อน เข้าสายบ่ายค่ำ อดทนต่อความเจ็บไข้ได้ป่วย และอดทนต่อความเจ็บใจในเมื่อคนอื่นทำสิ่งที่ไม่น่าพอใจให้แก่ตน ไม่ด่วนโกรธ

3. แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ข้อเสนอแนะหรือวิธีการที่เสนอแนะในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

5. เพศ หมายถึง เครื่องบ่งชี้ถึงความเป็นชายหรือเป็นหญิงของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ เพศชาย และเพศหญิง

5.1 ชาย หมายถึง นักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

5.2 หญิง หมายถึง นักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

6. ระดับชั้น หมายถึง สถานภาพของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

6.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง สถานภาพของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

6.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง สถานภาพของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

6.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง สถานภาพของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

7. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เปิดทำการสอนในระดับชั้นอนุบาลถึงระดับประถมศึกษา

8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่กำกับ ดูแล ประสานส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับเขตพื้นที่การศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างควมมีวินัย ในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยและนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สภาพทั่วไปของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
2. หลักการแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวินัยในตนเอง
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับวินัยในตนเอง
4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพทั่วไปของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ข้อมูลสารสนเทศโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2560 (โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย, 2561, หน้า 1-9) โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ตั้งอยู่เลขที่ 9 หมู่ที่ 1 ตำบลบางจาก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ รหัสไปรษณีย์ 10130 ริมถนนสุโขทัย ขาออกหลักกิโลเมตรที่ 15 ตรงข้ามโรงเรียนราชประชาสมาสัย ฝ่ายมัธยมรัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ โรงเรียนตั้งอยู่ในที่ราชพัสดุ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง มีเนื้อที่ 14 ไร่ 2 งาน 16.4 ตารางวา เริ่มก่อสร้างอาคารเรียนหลังแรก แบบอาคารวันครู เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2503 แล้วเสร็จเมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2504 ด้วยงบประมาณ 125,000 บาท ใช้ชื่อว่าโรงเรียนถนนสุโขทัย ตามชื่อถนน เปิดสอนครั้งแรกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ห้องเรียน เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2504 มีนักเรียน 60 คน ครู 4 คน และในปีต่อมาเปิดสอนในระดับ ประถมศึกษาปีที่ 6 และ 8 ตามลำดับ โดยมีนายเชื้อ โพธิ์เมือง เป็นครูใหญ่ ในปี พ.ศ. 2506 ได้รับงบประมาณ 180,000 บาท ก่อสร้างอาคารเรียนแบบวันครู 1 หลัง ต่อมานางสาวปราณี วิสุทติกุล ได้รับแต่งตั้งเป็นครูใหญ่ ใน พ.ศ. 2508 และนายพูนศักดิ์ สาริमान เป็นอาจารย์ใหญ่ ใน พ.ศ. 2508 ต่อมาในปี พ.ศ. 2514 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสุโขทัย เปิดสอนการศึกษาภาคบังคับในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ใน พ.ศ. 2515 และเลื่อนเปิดในชั้นต่อไปจนถึงประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วถึง 1,100 คน ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียนหลังที่ 3 และ 4 จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2528 ได้งบประมาณสร้างอาคารเรียน แบบ สปช.414/ 2526 จำนวน 14 ห้องเรียน 2 ห้องพักครู ด้วยงบประมาณ 3,200,000 บาท ใน พ.ศ. 2530

ผลงานที่ภาคภูมิใจของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย

1. โรงเรียนอนุบาลต้นแบบของอำเภอพระประแดง
 2. โรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ รุ่น 3
 3. โรงเรียนดี ศรีตำบล
 4. โรงเรียนในโครงการบ้านวิทยาศาสตร์น้อย
 5. โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพเหรียญทอง
 6. โรงเรียนแกนนำเครือข่ายเด็กไทยพินดี
 7. โรงเรียนส่งเสริมการอ่าน
 8. โรงเรียนส่งเสริมกีฬาดีเด่น
 9. สถานศึกษาแบบอย่าง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการบริหารจัดการ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “สถานศึกษาพอเพียงของกระทรวงศึกษาธิการ”
 10. โรงเรียนดีเด่น ด้านการส่งเสริมจริยธรรม ของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
 11. โรงเรียนดีเด่นด้านคุณธรรมและจริยธรรม ประจำปี 2559 ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
 12. สถานศึกษาพอเพียงที่มีผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ ระดับภูมิภาค รอบที่ 2 ปี 2559
 13. โรงเรียนต้นแบบสหกรณ์โรงเรียน รุ่นที่ 1 ระดับประเทศ ประจำปี 2559
 14. โรงเรียนดีเด่น ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ระดับประเทศ ประจำปี 2559
 15. สถานศึกษาพอเพียง ที่มีผลงานการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ระดับประเทศ ประจำปี 2559
 16. โรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรู้ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประจำปี 2559
- ที่ตั้ง เขตบริการและการติดต่อสื่อสาร**
สถานที่ตั้ง เลขที่ 9 หมู่ที่ 1 ตำบลบางจาก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ รหัสไปรษณีย์ 10130
- เขตบริการ** เขตพื้นที่บริการมี 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1, 2, 3 ตำบลบางจาก และหมู่ที่ 8 ตำบลบางครุ บ้านเลขที่ 1-50

การคมนาคม โรงเรียนตั้งอยู่บนถนนสุขสวัสดิ์ จึงมีรถเมล์ประจำทางผ่านโรงเรียน ได้แก่ สาย 20 ปอ.20 รถตู้โดยสาร พระสมุทรเจดีย์-บางประกัว รถสองแถว พระสมุทรเจดีย์-ท่าน้ำพระประแดง จึงส่งผลให้เกิดความสะดวกต่อการเดินทาง

การติดต่อสื่อสาร โทรศัพท์ 024628103

สภาพชุมชน/ การคมนาคม/ การปกครอง

สภาพชุมชน รอบบริเวณโรงเรียนมีลักษณะเป็นโรงงานและบ้านที่อยู่อาศัย มีประชากรประมาณ 230,000 คน บริเวณใกล้เคียงโดยรอบโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนราชประชาสมาสัย ฝ่ายมัธยมรัชดาภิเษกในพระบรมราชูปถัมภ์ โรงเรียนราชประชาสมาสัย บ้านเช่า อพาร์ทเมนต์ โรงพยาบาลบางปะกอก 3 และชุมชนร้านค้าขนาดเล็ก ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประเพณี/ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง แต่เป็นประเพณีของชุมชนเมืองภาคกลางโดยทั่วไป

การคมนาคมทางบก

รถเมล์โดยสาร ขสมก. สาย 20 ปอ.20 ปอ.138

รถตู้โดยสาร พระสมุทรเจดีย์-บางประกัว

รถสองแถว พระสมุทรเจดีย์-ท่าน้ำพระประแดง

ด้านการเมืองการปกครอง

ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในด้านการเมืองการปกครองมากขึ้น เพราะปัจจุบันสื่อต่าง ๆ ตลอดจนการดำเนินงานของพรรคการเมืองมีระบบและมีความต่อเนื่อง การเข้าถึงชุมชนในโอกาสต่าง ๆ ของนักการเมืองในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำให้รู้ถึงปัญหา อุปสรรคและความต้องการในด้านต่าง ๆ มากขึ้นตามไปด้วย ทุกฝ่ายต่างคาดหวังว่าการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจะให้มีความรู้ความเข้าใจ ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืนและถาวร นักการเมืองจึงให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาในหลายรูปแบบ ทั้งด้านงบประมาณและมวลชน ซึ่งเป็นผลดีต่อการจัดการศึกษา แต่ในบางท้องถิ่นมีความคิดเห็นทางฝ่ายการเมืองไม่ตรงกัน อาจส่งผลกระทบต่อการสนับสนุนบ้าง โรงเรียนจะต้องประสานประโยชน์ด้วยความรอบคอบเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

สภาพเศรษฐกิจ

ประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างยากจนและปานกลาง มีคนว่างงานในช่วงวิกฤตทางเศรษฐกิจ ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานมากนักเพราะต้องประกอบอาชีพ ทำให้การดูแลและเอาใจใส่เรื่องการเรียนและพฤติกรรมนักเรียนลดน้อยลงไป การให้ความช่วยเหลือในการระดมสรรพกำลังเพื่อการศึกษาของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ โดยประสานความร่วมมือระหว่าง

ผู้นำชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีจำนวนมาก สามารถให้ความช่วยเหลือในโรงเรียนในพัฒนางานต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์ของโรงเรียน

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ โดยมุ่งเน้นเป้าหมายคือนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียม

กลยุทธ์ที่ 3 การปฏิรูปครูเพื่อยกฐานะครูและวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง

กลยุทธ์ที่ 4 การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมความสำนึกในความเป็นชาติไทย ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และแหล่งเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพตามศักยภาพของนักเรียน

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

กลยุทธ์ที่ 7 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและงบประมาณตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และหลักธรรมาภิบาล

ปรัชญา

“การศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต”

วิสัยทัศน์

โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์พัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมนำความรู้ พร้อมงามกาย ใจ กิริยา อารมณ์ ครูพัฒนาการสอน เสริมให้งามปัญญา และมีคุณภาพตามมาตรฐาน โดยกระบวนการทางกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมสู่ประชาคมโลก

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน

1. นักเรียนใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อย่างถูกต้อง

2. นักเรียนมีพื้นฐานทางการคิดคำนวณ คิดและใช้เหตุผลตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้อย่างดี

3. นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงานได้เป็นอย่างดี

4. นักเรียนมีความซื่อสัตย์ ขยัน ประหยัด อดทน มีสัมมาคารวะปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยเป็นอย่างดีและมีคุณลักษณะ 5 งาม

5. นักเรียนมีความสำนึกในความเป็นชาติไทย มีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อก้าวไปสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

6. นักเรียนมีสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัยจากสิ่งเสพติด

7. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีจิตสาธารณะ

พันธกิจ

1. ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาและเป็นแบบอย่างที่ดีด้านคุณธรรม จริยธรรม การอุทิศตน ครองตน มีความเมตตากรุณา ละเว้นจากอบายมุข

2. จัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน พร้อมทั้งจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ จัดสภาพแวดล้อมและบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ

3. ประกันคุณภาพภายในโรงเรียนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

4. ส่งเสริม สนับสนุนและสร้างให้โรงเรียนเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

5. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมาย วิสัยทัศน์ ปรัชญา จุดเน้นของโรงเรียนและสนองนโยบาย จุดเน้นตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา

6. พัฒนาผู้เรียนด้านสุขภาพะ สุขนทรียภาพ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึกเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมวิถีชีวิตพอเพียง ทักษะแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย/ นานาชาติ

7. พัฒนาผู้เรียนด้านความสามารถในการคิด ความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรการทำงานและเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

สีประจำโรงเรียน

สีแดงเลือดหมู หมายถึง ความกล้าหาญ ความฉลาด การต่อสู้กับอุปสรรคทั้งปวง

ต้นไม้ประจำโรงเรียน

ต้นไทร หมายถึง ความร่มเย็น การเจริญเติบโต ที่พักพิงของคนและสรรพสัตว์ทั้งหลาย

สัญลักษณ์ประจำโรงเรียน

เป็นรูปดอกบัว ในอักษร “อ”

“อ” หมายถึง นักเรียนชั้นอนุบาล และประถมศึกษา

“ดอกบัว” หมายถึง คุณธรรม

ตราสัญลักษณ์ จึงหมายถึง ตัวนักเรียนชั้นอนุบาลและประถมศึกษา ต้องมีคุณธรรม

นำความรู้

อัตลักษณ์ของโรงเรียน

รักสะอาด มารยาทงาม

เอกลักษณ์ของโรงเรียน

โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะ 5 งาม

คติธรรม

ปัญญา นรานัน รตนัน

“ปัญญาเป็นดวงแก้วของคนดี”

คำขวัญ

“กล้าคิด กล้าทำ กล้านำสังคม เพื่อพัฒนาชาติไทย”

นโยบายของโรงเรียน

1. จัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาในระดับสูงขึ้น
2. จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา โดยเน้นคุณธรรม จริยธรรม วิชาการ และสุขภาพ

นักเรียน

3. จัดการศึกษาโดยบริการนักเรียนที่มีความพร้อมและด้อยโอกาส
4. พัฒนากิจกรรมนักเรียนให้มีมาตรฐาน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับชุมชน

อย่างต่อเนื่อง

5. พัฒนางานด้านวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 โดยเน้นหลักการสหกรณ์ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามวิถีประชาธิปไตยไทย

6. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

7. พัฒนางานด้านการจัดการ-ธุรการ-การเงิน ให้เป็นระบบ โปร่งใส สามารถตรวจสอบ

ได้

8. พัฒนาอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้บริการด้านการเรียน

การสอนอย่างพอเพียงและปลอดภัยแก่นักเรียน

9. พัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน ให้มีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนมากขึ้น ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลาย

ข้อมูลนักเรียน

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนในโรงเรียนทั้งสิ้น 879 คน จำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอน (โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย, 2561, หน้า 10)

ชั้น	จำนวน ห้องเรียน	จำนวนนักเรียนปกติ			จำนวนนักเรียนพิเศษ			รวม ทั้งหมด
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
อนุบาล 1	2	15	19	34	-	-	-	34
อนุบาล 2	2	29	24	53	-	-	-	53
รวม	4	44	43	87	-	-	-	87
ประถมศึกษาปีที่ 1	3	54	53	107	1	-	1	108
ประถมศึกษาปีที่ 2	4	76	52	128	1	-	1	129
ประถมศึกษาปีที่ 3	4	55	60	115	20	8	28	143
ประถมศึกษาปีที่ 4	4	50	63	113	24	2	26	139
ประถมศึกษาปีที่ 5	4	52	68	120	9	6	15	135
ประถมศึกษาปีที่ 6	4	58	60	118	14	6	20	138
รวมทั้งหมด	27	433	442	788	69	22	91	879

ข้อมูลบุคลากร

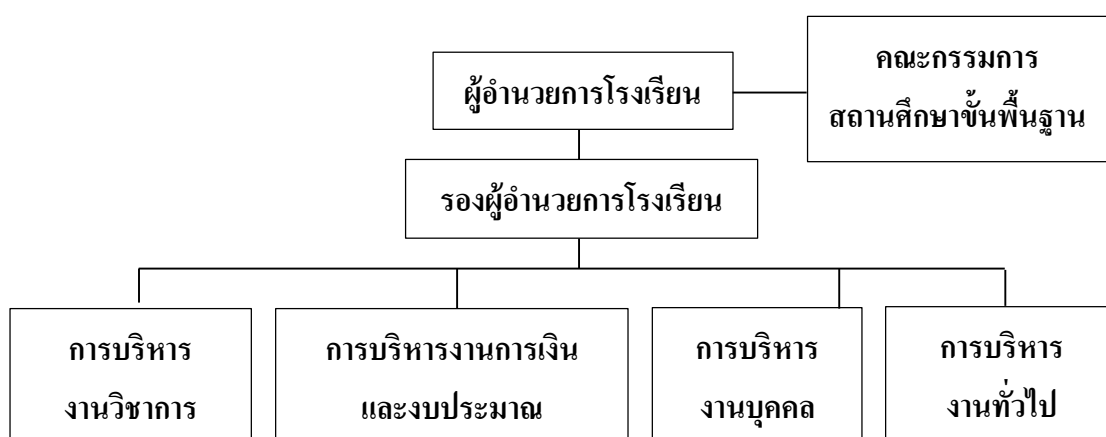
ตารางที่ 2 แสดงการศึกษาของข้าราชการครู แยกชายหญิงปีการศึกษา 2561 (โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย, 2561, หน้า 10)

สายงาน	วุฒิการศึกษา	จำนวนข้าราชการครู		
		ชาย	หญิง	รวม
ผู้บริหาร	ปริญญาเอก	-	-	-
	ปริญญาโท	1	-	1
	ปริญญาตรี	-	-	-

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สายงาน	วุฒิการศึกษา	จำนวนข้าราชการครู		
		ชาย	หญิง	รวม
ผู้สอน	ปริญญาโท	-	7	7
	ปริญญาตรี	5	25	30
	อนุปริญญา	-	-	-
รวม		6	32	38

โครงสร้างการบริหารงานโรงเรียน

ภาพที่ 2 โครงสร้างการบริหารงานในโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 (โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์, 2561, หน้า 14)

สรุปได้ว่า สภาพการบริหารโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 นอกจากจะพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมนำความรู้ พร้อมงามกายใจ กิริยา อารมณ์ ครูพัฒนาการสอน เสริมให้งามปัญญา และมีคุณภาพตามมาตรฐาน โดยกระบวนการทางกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมสู่ประชาคมโลก ยังต้องมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัยในตนเอง เพื่อเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมต่อไป

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวินัยในตนเอง

ความหมายของวินัย

วินัย (Discipline) เป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดกรอบความเป็นไปสำหรับคนในสังคม ให้สังคมอยู่ได้ด้วยความสะดวกเรียบร้อย ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายของวินัยไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542, หน้า 1077) ได้ให้ความหมายของคำว่า ระเบียบ หมายถึง แบบแผนที่วางไว้เป็นแนวปฏิบัติหรือดำเนินการ และให้ความหมายคำว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ

พนัส หันนาคินทร์ (2542, หน้า 38) กล่าวว่า วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กติกา และกฎหมาย ตามที่สังคมได้วางไว้หรือตามที่กลุ่มได้ตกลง ซึ่งจะนำมาซึ่งความสุข ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคง และความปลอดภัย

ชลลดา สอนศิริ (2559, หน้า 13) กล่าวว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ข้อปฏิบัติและกติกาดัง ๆ ที่สังคมกำหนดขึ้น เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและใช้ควบคุมความประพฤติของคนในสังคม เพื่อความสุข ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงและความปลอดภัย หากไม่ปฏิบัติตามอาจเกิดความเสียหายหรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นเหตุให้เกิดความผิดและลงโทษในที่สุด

ดำรง ประเสริฐกุล (2542, หน้า 215) กล่าวว่า วินัย หมายถึง การรู้จักปกครองตนเอง ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ก่อให้เกิดความสะดวกเรียบร้อย ทำให้เกิดความสงบสำหรับตนเอง และสมาชิกในสถาบัน

สุปราณี สุวรรณฉวี (2554, หน้า 13) กล่าวว่า วินัย หมายถึง กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติตาม เพื่อความสงบสุขของโรงเรียนและฝึกให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย

เสถียรฐิติ พลดี (2556, หน้า 15) กล่าวว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับ ที่สังคมกำหนดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับบุคคลในสังคม เป็นสิ่งควบคุมให้บุคคลอยู่ในระเบียบแบบแผนเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อความ เป็นระเบียบ ความสงบสุขของสังคม

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2555, หน้า 211) ได้ให้ความหมายของวินัยว่า หมายถึง ระเบียบข้อบังคับ ที่ห้าม ที่อนุญาต วางไว้เป็นหลักปฏิบัติเพื่อความสงบเรียบร้อยดีงามของตนเอง และหมู่คณะ

พุดิพงษ์ ทรงนวล (2556, หน้า 15) กล่าวว่า วินัย หมายถึง กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติตาม เพื่อความสงบสุขของสังคม

ในโรงเรียนและฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมเพื่อเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

ปรีตินัส จันทราทานตานันท์ (2556, หน้า 26) กล่าวว่า วินัย หมายถึง กฎ ระเบียบ กติกา แบบแผน ข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติ ข้อตกลงร่วมกันทางสังคม เพื่อให้สังคมนั้น ๆ มีระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียมประเพณี และข้อปฏิบัติให้ปฏิบัติตามและใช้ควบคุมพฤติกรรมตนเองบุคคลในสังคมและเป็นแนวทางให้ยึดปฏิบัติและปฏิบัติตาม เพื่อความสงบสุขของสังคม

วรัญญา ประพันธ์ (2556, หน้า 18) กล่าวว่า วินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อบังคับที่กำหนดขึ้น โดยบุคคลในสังคมเพื่อให้สังคมนั้น ๆ มีระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียมประเพณีและข้อปฏิบัติตามและใช้ควบคุมพฤติกรรมตนเอง บุคคลในสังคม เพื่อให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

Garrison (1959, pp. 189-190) ได้กล่าวถึงวินัยไว้ว่า แบบของวินัยที่ได้ผล และมั่นคง ซึ่งเราต้องการให้เกิดขึ้นในบุคคล คือ วินัยแห่งตน ที่มีรากฐานมาจากการควบคุมภายในและภายนอกตน การควบคุมภายนอกตน เช่น การดูแลที่สม่ำเสมอ การบังคับลงโทษย่อมมีความหมายในตัวเองอย่างเพียงพอ แต่จะช่วยให้เกิดคุณภาวะได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากความหมายของวินัย สรุปได้ว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียมประเพณีและข้อบังคับที่สังคมกำหนดขึ้น เพื่อใช้ควบคุมพฤติกรรมตนเองและบุคคลในสังคม เพื่อให้เกิดความสงบ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงและความปลอดภัยในการอยู่ร่วมกัน

ประเภทของวินัย

กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 100) ได้กล่าวถึงประเภทของระเบียบวินัยไว้ในเอกสารเสริมความรู้สำหรับครู กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยจริยศึกษา ดังนี้

1. ระเบียบวินัยภายนอก ได้แก่

1.1 การรักษาระเบียบวินัยในการบริโภค เช่น การรับประทานอาหารให้ถูกหลักอนามัยและสุขภาพ รับประทานอาหารเป็นเวลา มีมารยาทเรียบร้อยในการรับประทานอาหาร

1.2 การรักษาระเบียบวินัยในการอุปโภค เช่น การรักษาร่างกาย เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และเครื่องใช้ให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย

1.3 การรักษาระเบียบวินัยต่อสถานที่ เช่น การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั้งในสำนักงาน วัดวาอาราม สถานที่ราชการ และสาธารณะสถานต่าง ๆ โดยการประพฤติปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับของสถานที่นั้น ๆ

1.4 การรักษาระเบียบวินัยในการปกครอง เช่น การสร้างวินัยเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติ เอาใจใส่กวดขัน โดยปรับปรุงระเบียบต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานและถือปฏิบัติให้เป็นแบบอย่าง

2. ระเบียบวินัยภายใน ได้แก่

2.1 ระเบียบท่วงที เช่น การจัดทำทางท่วงทีให้มีความเหมาะสมทั้งแก่ฐานะและภูมิรัฐของตนเอง ไม่ดูหมิ่นผู้อื่นและไม่ทะนงตน

2.2 ระเบียบกิริยา เช่น การควบคุมอาการของร่างกายที่เคลื่อนไหวให้ปรากฏแก่คนทั่วไป โดยควบคุมและปรับปรุงกิริยาให้งดงาม มีความเป็นระเบียบ มีกิริยาดี สุภาพ อ่อนโยน มีการประพฤติปฏิบัติได้ถูกต้องตามกาลเทศ

2.3 ระเบียบวาจา เช่น การพูดสมานไมตรี พูดไพเราะ พูดดีมีประโยชน์ ไม่พูดคำซึ่งเป็นเท็จ ส่อเสียด คำหยาบ และไม่พูดจาเพื่อเจ้า

2.4 ระเบียบใจ เช่น การรู้จักที่จะควบคุมอารมณ์และจิตใจให้อยู่ในกรอบที่ดีงาม อุมภาพร ตรังคสมบัติ (2542, หน้า 27-39) ได้กล่าวว่า วินัยของเด็กมี 5 ประเภท คือ

1. วินัยในความประพฤติทั่วไป เช่น

1.1 เก็บข้าวของเป็นที่เป็นทาง

1.2 ตรงต่อเวลา

1.3 ปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำสั่ง

1.4 รู้จักกาลเทศะ รู้ว่าอะไรควร อะไรไม่ควร

1.5 ประพฤติตนเหมาะสมกับวัย

1.6 วินัยในกิจวัตรประจำวัน เช่น

1.7 มีระเบียบในตนเอง เช่น รักษาร่างกายได้สะอาดสะอาด แต่งตัวเรียบร้อย

เก็บข้าวของของตนเองได้เป็นที่ ทำกิจวัตรตามกำหนดเวลา

1.8 ดูแลช่วยเหลือตนเองได้ตามวัย

2. วินัยในการเรียน เช่น รับผิดชอบในการเรียน เช่น รับผิดชอบในการเรียน หรือกิจกรรมอื่น ๆ อย่างเหมาะสม ทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนเองได้โดยไม่ต้องสั่ง

3. วินัยในการทำงาน เช่น

3.1 มีความรับผิดชอบ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำสิ่งใดก็ทำจนสำเร็จและทำอย่างเต็มความสามารถ

3.2 รักษาคำพูดหรือคำสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่น

4. วินัยในการควบคุมตนเอง เช่น ควบคุมอารมณ์ได้ดีตามสมควร ไม่โมโหจนเถียง เมื่อถูกขัดใจไม่โกรธ จนควบคุมตนเองไม่ได้ อดทนต่อความยากลำบากได้ตามวัย

สุเทพ แสงธรรม (2553, หน้า 28) กล่าวถึงประเภทของวินัยว่า เด็ด ๆ ควรมีวินัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. วินัยในความประพฤติทั่วไป เช่น เก็บข้าวของให้เป็นที่เป็นทาง ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำสั่ง รู้จักกาลเทศะ รู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควร ประพฤติตนเหมาะสมกับวัย
2. วินัยในกิจวัตรประจำวัน ได้แก่ มีระเบียบในตนเอง เช่น รักษาร่างกายให้สะอาด สะอาด แต่งตัวเรียบร้อย เก็บข้าวของของตนให้เป็นที่เป็นที่ ทำกิจวัตรของตนตามกำหนดเวลา ดูแลช่วยเหลือตนเองได้ตามวัย
3. วินัยในการเรียน ได้แก่ รับผิดชอบในการเรียนหรือกิจกรรมอื่น ๆ อย่างเหมาะสม ทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนเองโดยไม่ต้องสั่ง

พรทิพย์ รัตนดา (2548, หน้า 13) ได้แบ่งวินัยเป็น 2 ประเภท คือ

1. วินัยในตนเอง เป็นจิตสำนึกภายในของตนเอง ทำให้สามารถควบคุมจิตใจ และพฤติกรรมของตนเองได้
2. วินัยทางสังคม เป็นวินัยที่เกิดจากการควบคุมอำนาจจากภายนอก ส่งผลต่อการควบคุมจิตใจ และพฤติกรรมของบุคคล เช่น การปฏิบัติตาม กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย เป็นต้น

รัตนติญาภรณ์ บัววัฒนะ (2551, หน้า 17) กล่าวถึงประเภทของวินัยว่า วินัยมีหลายประเภท มีทั้งวินัยภายในตัวเองของแต่ละบุคคล และวินัยส่วนรวมที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ที่สังคมตั้งไว้ บางครั้งก็มีการกำหนดไว้แบบเฉียบขาดที่ทุกคนต้องปฏิบัติตามแต่บางครั้งก็เป็นแบบ สอดคล้องกับความสนใจของผู้ปฏิบัติ โรงเรียนแต่ละแห่งจึงต้องเลือกใช้วินัยให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน สภาพสิ่งแวดล้อมและตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

พระครูสมุห์ศรันย์ ปญญาวิโร (2556, หน้า 19) กล่าวถึงประเภทของวินัยไว้ ดังนี้

1. วินัยในตนเอง คือ กระบวนกรหรือวิธีการควบคุมพฤติกรรมตนเอง โดยตนเป็นผู้แนะนำตนเองให้ประพฤติไปตามแนวทางที่เลือกที่ดี
2. วินัยในหมู่คณะ คือ การใช้ระเบียบข้อบังคับเป็นเครื่องรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การจัดสถานที่จูงใจให้มีการปฏิบัติงาน โดยมุ่งถึงผลสำเร็จอันดีในทางปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตาม การรักษาวินัยทั้ง 2 ประเภท มีความจำเป็นอย่างยิ่ง มิฉะนั้นแล้วการปฏิบัติงานนั้น ๆ จะบรรลุผลดีสมความมุ่งหมายไม่ได้เป็นอันขาด

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วินัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. วินัยในตนเอง คือ กระบวนการ หรือวิธีการที่ปฏิบัติเพื่อให้สามารถควบคุมพฤติกรรมตนเองได้

2. วินัยส่วนรวม คือ วินัยที่ควบคุมอำนาจจากภายนอก เป็นข้อตกลงที่คนในสังคม ต้องปฏิบัติตามเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

กาญจนา ศรีกาพสินธุ์ (2531, หน้า 119) ได้แบ่งประเภทของวินัยออกเป็นสองประเภท ใหญ่ ๆ คือ

1. วินัยในตนเอง หมายถึง วินัยที่ปฏิบัติเพื่อบังคับตนเอง วินัยในตนเองจะช่วยให้ บุคคล มีลักษณะ ดังนี้

- 1.1 รู้จักบังคับตนเอง จะมีกำลังใจที่จะกระตุ้นเพื่อให้ตนเองปฏิบัติสิ่งที่ปรารถนา
- 1.2 ปฏิบัติตามระเบียบที่ตนมีหน้าที่อยู่โดยไม่มีใครบังคับ ทำงานเสร็จทันตามเวลา
- 1.3 ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ และตรงต่อเวลา สนใจ ตั้งใจ ขยันทำงาน
- 1.4 ไม่คิดเอาเปรียบ เมื่อทำงานกับหมู่คณะ
- 1.5 เป็นที่ยอมรับของสังคม สังคมนิยมยกย่อง

2. วินัยส่วนรวมหรือวินัยสำหรับหมู่คณะ หมายถึง วินัยที่ออกมาจากอำนาจภายนอก เพื่อบังคับให้ส่วนรวมปฏิบัติตามให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น วินัยส่วนรวมนี้จะต้องตั้ง กฎเกณฑ์เป็นแนวทางกว้าง ๆ ให้ทุกคนสามารถปฏิบัติตามได้ ซึ่งมีข้อดี คือ

- 2.1 สามารถรักษาความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันให้อยู่ในระดับดี และควรส่งเสริม ให้ดียิ่งขึ้น
- 2.2 รู้จักดำเนินงานอย่างได้ผลแก่ส่วนรวม
- 2.3 สามารถควบคุมตนเองให้เป็นไปตามความต้องการและข้อตกลงของหมู่คณะ
- 2.4 สามารถดำเนินงานเป็นหมู่คณะ โดยมีคณะกรรมการดำเนินงาน ซึ่งกรรมการ จะต้องเป็นผู้มีวินัยที่ดี จึงจะทำงานของหมู่คณะได้สำเร็จ

ศิริวี ศรีวิจารณ์ (2550, หน้า 19) ได้แยกประเภทวินัยเป็นวินัยเชิงขาดแบบทหาร วินัย แบบดำเนินงาน ให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการ และวินัยแบบรู้จักรับผิดชอบ ตนเอง ส่วนการควบคุมความมีวินัยนั้นมีวินัยที่ควบคุมโดยตนเอง และวินัยที่ควบคุมโดยคน ส่วนนอก ส่วนวินัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนั้นมีระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับความประพฤติทั่วไป และระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับความประพฤติในชั้นเรียน วินัยทุกประเภทนับว่ามีความสำคัญ ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ และถ้าฝึกให้นักเรียน มีวินัยรู้จักควบคุมตนเองได้จะดีที่สุด

ดังนั้น ประเภทของวินัย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วินัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. วินัยในตนเอง คือ กระบวนการ หรือวิธีการที่ปฏิบัติเพื่อให้สามารถควบคุม พฤติกรรมตนเองได้

2. วินัยส่วนรวม คือ วินัยที่ควบคุมอำนาจจากภายนอก เป็นข้อตกลงที่คนในสังคม ต้องปฏิบัติตามเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ความสำคัญของการมีวินัยในตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2546, หน้า 6) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วินัยในตนเอง หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรม ที่ช่วยให้สามารถควบคุมตนเอง และปฏิบัติตามระบบระเบียบเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม

กรมวิชาการ (2542 ข, หน้า 155-156) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกันเพื่อให้อยู่ร่วมกัน มีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกรอบมให้รู้จัก ปฏิบัติตนรู้จักควบคุมตนเอง

พระ สวัสดิ์ลักษณ์ (2547, หน้า 18) ได้กล่าวว่า วินัยเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองและเคารพต่อกฎหมายของบ้านเมือง อันก่อให้เกิดผลดี ต่อประเทศชาติ และวินัยจัดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและความจำเป็นต่อเด็ก และเพราะวินัย เป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางความประพฤติของเด็ก และการมีวินัยในตนเองเป็นปัจจัยสำคัญ ในการพัฒนาอุปนิสัยของเด็ก การที่จะช่วยให้เด็กมีวินัยในตนเองนั้น ครูและผู้ปกครองจะต้อง ให้เด็กเข้าใจว่าอะไรเป็นอะไร สิ่งที่ดีสำหรับเด็กและหาทางให้เด็กได้กระทำในสิ่งที่ดี โดยยึดมั่น กับการตัดสินใจของตน

อนุชิต วงษ์สกุล (2544, หน้า 11) ได้กล่าวไว้ว่า วินัยเป็นกรอบแห่งความประพฤติ ของคน เป็นเครื่องมือในการควบคุมให้คนอยู่ในกรอบ ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ กติกา หรือ ข้อตกลง เปรียบดั่งเส้นด้ายที่ควบคุมจัดระเบียบให้ดอกไม้สวยงามเป็นพวงมาลัย หากขาดระเบียบ วินัยแล้วสังคมจะไม่ร่มเย็นเป็นสุข

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2541, หน้า 35) กล่าวว่า การมีวินัย คือ คุณลักษณะจิตใจและพฤติกรรม ที่ช่วยให้บุคคลนั้นสามารถควบคุมตนเอง และประพฤติตนตามระเบียบ กฎ กติกาของสังคม เพื่อประโยชน์สุขของตนเองและส่วนรวม พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการมีวินัย ได้แก่ การสนใจใฝ่รู้ การควบคุมตนเอง ความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล ความซื่อสัตย์ และความขยัน

กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ (2550, หน้า 12) กล่าวว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถ ของบุคคลในการควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมของตนเอง เด็กสามารถประพฤติปฏิบัติตน ให้เป็นไปในลักษณะที่สังคมยอมรับและเกิดความสำนึกว่าเป็นค่านิยมที่ดีในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความรับผิดชอบ การรู้จักเวลา ความเชื่อมั่นในตนเอง ความซื่อสัตย์ และความเป็นผู้นำ

พุดพิงศ์ ทรงนวล (2556, หน้า 16) กล่าวว่า วินัยเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาทำให้คนมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้สังคมประเทศเจริญ

จากความสำคัญของวินัยในตนเองดังกล่าว จะเห็นได้ว่า วินัยเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองและเคารพต่อกฎหมายของบ้านเมือง เป็นเรื่องที่ยาวนานควรจะได้พยายามปลูกฝังให้มีขึ้นในตัวเอง ตั้งแต่เป็นเด็ก และการกำหนดระเบียบวินัยของสถานศึกษาคำนึงถึงหลักเกณฑ์และให้เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของนักเรียน เพื่อที่จะได้เป็นนิสัยติดตัวไปในภายภาคหน้า ได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคมอันก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติ

การเสริมสร้างและรักษาวินัย

สุวรรณ ไพสุวรรณ (2541, หน้า 26) ได้เสนอว่า งานด้านวิจัยได้มุ่งเน้นด้านความมีระเบียบวินัยแก่นักเรียน ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ เป็นการเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข จุดเน้นของกิจกรรมจะมีธรรมนูญโรงเรียน ซึ่งนักเรียนทุกคนต้องยึดถือเป็นระเบียบปฏิบัติ และมีข้อตกลงของเราภายในแต่ละห้องเรียน ที่เหมือนกฎหมายท้องถิ่น ให้นักเรียนร่วมกันกับครูประจำชั้นออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับห้องเรียน อย่างไม่ได้แต่ต้องไม่ขัดกับหลักธรรมนูญของโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 21) ให้แนวคิดในการเสริมสร้างวินัย 5 ประการ คือ

1. การทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน โดยให้บุคคลรู้เห็นและปฏิบัติพฤติกรรมที่ดี เพื่อเป็นพื้นฐานและปฏิบัติต่อเนื่องจนเกิดเป็นพฤติกรรมเคยชินที่ดี
2. การใช้วัฒนธรรมในสังคม เป็นแนวทางปฏิบัติผสมผสานกับหลักการทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน เช่น การทำความเคารพด้วยการไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่เด็กทำได้โดยง่าย แต่การเข้าแถวไม่ใช้วัฒนธรรมไทย เด็กไม่ได้เห็นแบบอย่างที่ดีอยู่เสมอ ดังเช่น การไหว้ของไทย ดังนั้น การไหว้จึงง่ายต่อการปฏิบัติมากกว่าการเข้าแถว
3. การใช้อ็ว้จรรวม เป็นความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจพฤติกรรมและสติปัญญา ซึ่งเป็นหลักการทางการศึกษา และหลักการพัฒนาทางจริยธรรม คือ มีความเข้าใจในความสำคัญของสิ่งที่จะกระทำมีความพอใจและยอมรับในสิ่งที่จะกระทำ ยอมรับไปสู่ความพร้อมในการกระทำ
4. การใช้แรงหนุนสภาพจิต เป็นการตั้งความมุ่งมั่นหรืออุดมการณ์และพยายามปฏิบัติตามเป้าหมายที่มุ่งมั่นไว้ ซึ่งอาจทำให้เกิดการเปรียบเทียบแม้ความภาคภูมิใจในผลการปฏิบัติ หากใช้มากเกินไปจะกลายเป็นดูถูกดูหมิ่นผู้อื่น อันเกิดจากการเปรียบเทียบและพึงพากำลังใจจากภายนอก

5. การใช้เกณฑ์บังคับ เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดวินัยได้ชั่วระยะหนึ่ง เมื่อไม่มีผู้ใดควบคุม วินัยก็จะหายไป จึงเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง

สุปราณี สุวรรณฉวี (2554, หน้า 15) การเสริมสร้างวินัยในโรงเรียน หมายถึง การรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ เกิดขึ้น โดยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ คือ นักเรียนที่ได้มองเห็นคุณค่าแล้วว่าการปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับที่โรงเรียนสร้างขึ้นไว้ และตนเองเห็นพ้องด้วยนั้น เป็นสิ่งที่จะสร้างไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย อันนำมาซึ่งความสุข และความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคนในสังคมนั้น

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2540, หน้า 30-34) การสร้างวินัยให้เด็กยอมรับนั้น วินัยหรือกฎ ทุกกฎต้องมีลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. กฎต้องสมเหตุสมผล หมายความว่า สิ่งที่ต้องการให้เด็กทำนั้นควรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ จำเป็นและเป็นเรื่อง que เด็กทำได้ในระดับอายุของเขา
2. กฎต้องถูกต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ คือ ต้องแน่ใจว่ากฎที่ตั้งขึ้นในเด็กทุกเรื่องเป็นสิ่งที่ชัดเจน อย่าให้มีข้อสงสัยหรือโต้เถียงได้
3. กฎต้องบังคับได้ คือ ต้องมีการกำหนดโทษ ถ้าทำผิดก็ต้องลงโทษอย่างจริงจัง ทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

วนิดา เสวกครุณทร (2537, หน้า 72-73) ได้ให้แนวคิดและแนวทางในการสร้างวินัย สำหรับนักเรียนไว้ดังนี้

1. ผู้ใหญ่สามารถสร้างวินัยให้กับเด็กได้ คือ การทำตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็ก ประพฤติปฏิบัติตน คอยชี้แนะ ตักเตือน รวมทั้งให้เหตุผลข้อดีข้อเสียของการประพฤติปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ด้วย
2. ชั้นเรียนกับการสร้างวินัย ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ในชั้นเรียน ครูต้องควบคุมเอาจริงกับระเบียบข้อบังคับ ถ้าทำผิดก็ลงโทษและทำอย่างต่อเนื่อง
3. กิจกรรมโฮมรูม-กิจกรรมสร้างนิสัยในโรงเรียนประถมศึกษา ครูประจำชั้น มีความใกล้ชิดกับเด็กมาก จึงเหมาะที่จะช่วยปลูกฝังและสร้างนิสัยให้กับเด็กในหลายโอกาสที่เอื้ออำนวยให้ โดยเฉพาะตอนเช้าหลังการเคารพธงชาติ ซึ่งโรงเรียนส่วนมากมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ การปรับตัว ตลอดจนการฝึกทักษะต่างๆที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และกิจกรรมต่าง ๆ ควรวางโครงการอย่างมีจุดประสงค์และแนวปฏิบัติที่ชัดเจน รวมทั้งมีการประเมินผล

ศิริวิ ศรีวิจารณ์ (2550, หน้า 21) การสร้างวินัยต้องใช้หลักประชาธิปไตย โดยคำนึงถึงความสมเหตุสมผล ถูกต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ และสามารถใช้ได้จริง

วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528, หน้า 72) แนวคิดและแนวทางในการสร้างวินัยให้กับนักเรียน ดังนี้

1. ผู้ใหญ่สามารถสร้างวินัยให้กับเด็กได้ คือ การทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ประพฤติปฏิบัติตน คอยชี้แนะ ตักเตือน รวมทั้งให้เหตุผลข้อดีข้อเสียในเรื่องต่าง ๆ ด้วย
2. ชั้นเรียนกับการสร้างวินัย ครูต้องควบคุมเอาจริงเอาจังระเบียบข้อบังคับ
3. กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมสร้างนิสัย เพิ่มประสบการณ์เน้นระเบียบวินัย

นิตดา หงส์วิวัฒน์ (2543, หน้า 12) ได้กล่าวถึงหลักการในการสร้างวินัยให้กับเด็ก โดยการสอนลูกให้รู้คุณค่าของเงินด้วยวินัย ซึ่งวินัยเป็นเรื่องของการใช้จ่ายใช้เงิน ต้องมีการสร้างขึ้นมาภายในบ้านระหว่างพ่อแม่และลูก ๆ วินัยของลูกแต่ละคนขึ้นอยู่กับวัยของเด็กด้วย ฝึกลูกให้รับผิดชอบตนเองเพราะวินัยสามารถฝึกได้ทุกที่ การฝึกวินัยนอกบ้านก็เป็นการสร้างนิสัยของการรับผิดชอบในตนเองในโอกาสพิเศษให้กับเด็ก สอนลูกให้รู้คุณค่าของสิ่งของด้วยวินัย การปลูกฝังให้รักสิ่งของด้วยวินัย เริ่มจากที่บ้านเพราะที่บ้านเป็นแหล่งก่อเกิดแห่งชีวิต ความรักรากฐาน ของความคิดและวินัย สอนลูกให้รู้จักวางแผนชีวิตด้วยวินัยให้เริ่มในครอบครัวด้วยเรื่องง่าย ๆ เริ่มที่กิจกรรมของเด็กในแต่ละวัน ให้รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบตนเอง ก็จะทำให้เกิดวินัยในตัวเด็ก

สาวินี กะตะศิลา (2557, หน้า 22) กล่าวว่า การสร้างวินัยและรักษาวินัยต้องเริ่มต้นตั้งแต่เด็ก ปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกและปฏิบัติตามระเบียบวินัย เพราะเห็นในคุณค่าและพึงพอใจที่จะปฏิบัติ

ณัฏฐ์พร สตาราภรณ์ (2540, หน้า 52) ได้กล่าวถึงวิธีสนับสนุนหรือส่งเสริมให้เด็กรู้จักบังคับตนเองว่าอาจทำได้หลายวิธีด้วยกันทั้งบ้านและโรงเรียน คือ

1. พ่อแม่จะต้องสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับลูกของตน ไม่ควรขู่เข็ญให้เด็กทำตามกฎบังคับที่วางไว้หรือปล่อยปละละเลยเด็กจนเกินไป การที่จะให้เด็กทำอะไรสักอย่างหนึ่งควรจะให้คำแนะนำ และชี้แจงแต่โดยดีเพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งที่ทำนั้นอย่างแจ่มแจ้ง
2. พ่อแม่จะต้องให้ลูกมีอิสระในการพัฒนาตนเอง ไม่ควรควบคุมเด็กตลอดเวลา ควรให้โอกาสเด็กที่จะออกมาเล่นหรือเข้าสังคมกับเพื่อน ๆ บ้าง เพื่อให้เขาได้รู้จักกับเด็กอื่น ๆ รู้จักการเป็นผู้ให้และผู้รับ ทั้งยังส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติของเด็กด้วย
3. จงพยายามศึกษาเด็กดูว่ามีความสามารถที่ทำอะไรได้บ้าง และพยายามส่งเสริมให้เด็กทำ ไม่ควรมอบความรับผิดชอบให้เด็กเกินกำลังของเด็ก
4. ช่วย让孩子เรียนรู้ต่าง ๆ ด้วยการกระทำ

5. ต้องอธิบายคำถามต่าง ๆ ที่เด็กสนใจและมีความเต็มใจที่จะอธิบายรับฟังเหตุผลต่าง ๆ ของเด็ก และนำสิ่งนี้มาอภิปรายอีกครั้ง

6. จงมีความนับถือเด็กอย่างบังคับเขามากเกินไป ควรปล่อยให้เด็กเป็นตัวของตัวเองบ้าง

7. ควรยกย่องหรือให้คำชมเชยเด็กใน โอกาสอันสมควร เพื่อเป็นการส่งเสริมให้กำลังใจ และแสดงความพอใจต่อการกระทำของเด็ก

8. จงเป็นคนมีเหตุผลและสามารถอธิบายเหตุผลต่าง ๆ ให้เด็กเกิดความเข้าใจ ก่อนที่เด็ก จะกระทำตาม

9. จงเป็นคนคงเส้นคงวา อย่าแสดงอาการวันนี้ดี พรุ่งนี้ร้าย หรือวันนี้สั่งให้ทำอย่างนี้ พรุ่งนี้สั่งให้ทำอีกอย่างหนึ่ง

10. อย่าทำโทษเด็กเมื่อมีอารมณ์โกรธ

11. ควรยกบุคคลที่มีระเบียบวินัยดีมาให้เด็กดูและเป็นตัวอย่าง

12. การให้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ จะต้องให้ในเวลาที่เหมาะสม

13. การกระทำโทษเด็กเมื่อทำผิดควรจะเป็นการสั่งสอนไม่ควรทำอย่างดุร้ายหรือทารุณต่าง ๆ หรือทำเป็นเวลานาน การกระทำโทษควรทำโทษแบบคงเส้นคงวาและทันทีทันใดเพื่อจะรู้ว่าทำไมเขาถึงถูกทำโทษ ควรจะเข้าใจว่าไม่มีใครในโลกที่จะสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ตามกฎที่ตั้งไว้ ดังนั้น ควรจะสอนให้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับกฎเกณฑ์และการใช้อำนาจต่าง ๆ เพื่อดำรงไว้ซึ่งสุขภาพจิตที่สมบูรณ์

พุดพิงส์ ทรงนวล (2556, หน้า 27) การสร้างวินัยเป็นการฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งระเบียบหรือข้อบังคับ ซึ่งเกิดจากการเข้าใจเหตุผลของการกระทำตามระเบียบหรือคำสั่งนั้น ถ้าต้องการให้นักเรียนเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า หรือมุ่งให้เกิดวินัยในตนเอง คำสั่ง ระเบียบหรือข้อบังคับนั้น ๆ ควรจะมีจุดมุ่งหมายในการเสริมสร้างบุคคลให้เป็นผู้มีความประพฤติดี รวมทั้งการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย ก็ควรนำเหตุผลแวดล้อมหลายด้านมาประกอบการพิจารณาในการลงโทษด้วย

ชาญชัย อาจิณสมาจาร (2544, หน้า 46) กล่าวถึงการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนไว้ว่า

1. การจัดตั้งกฎและระเบียบแบบแผน เพื่อให้ นักเรียนประทับใจในความรับผิดชอบของ เขาที่จะทำตามกฎและระเบียบแบบแผน

2. จะต้องทำให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน มองเห็นว่ากฎและระเบียบแบบแผนนั้น มีความสำคัญและมีความยุติธรรม

3. ครูจะต้องคิดอย่างรอบคอบเกี่ยวกับระเบียบแบบแผน มองเห็นว่ากฎและระเบียบแบบแผนนั้นมีความสำคัญและมีความยุติธรรม

4. นักเรียนมีส่วนในการจัดตั้งกฎ จะส่งเสริมความเป็นเจ้าของ และความรับผิดชอบ จะเข้าใจถึงเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังกฎระเบียบ เต็มใจที่จะปฏิบัติตามมากขึ้น ถ้าครูให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการสร้างกฎ ครูต้องแยกประเภทกฎที่เขายอมรับในอำนาจหน้าที่ของครู และกฎที่นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการสร้างขึ้น ดังนั้น ครูต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน

5. รางวัลและการลงโทษที่มีอยู่ในระบบของผลที่ตามมาที่ครูควรพัฒนา ควรส่งเสริม นักเรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนและสร้างสำนึกส่วนบุคคล ผลที่ตามมามีประสิทธิภาพ คือ ผลที่ยังรำลึกลงไป ในบรรยากาศที่เอาใจใส่ในทางบวก และความตื่นตัวเกี่ยวกับการเรียนรู้

6. กฎที่ดีตั้งอยู่บนฐานของกฎทอง ปฏิบัติต่อผู้อื่นเท่าที่ต้องการให้เขาปฏิบัติต่อท่าน กฎควรถูกเขียนขึ้นในทางบวก ให้คำจำกัดความในสิ่งที่จะทำมากกว่าในสิ่งที่ไม่ควรทำ

Ausubel (1968, pp. 189-190) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการสร้างวินัย หรือการมีวินัยแบบประชาธิปไตยในห้องเรียนว่า จะช่วยส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กเป็นผู้มีความรับผิดชอบสูง สามารถควบคุมตนเองได้ มีความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม มีความเข้าใจ และตีความหมายกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อนำมาประพฤติได้ และสามารถอธิบายแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่สังคมประชาธิปไตยต้องการ

สุคนธา ศรีภา (2552, หน้า 31) กล่าวว่า การที่จะสร้างระเบียบวินัยให้นักเรียนปฏิบัตินั้น ควรยึดหลักประชาธิปไตย ให้ผู้ปฏิบัติมีส่วนร่วมในการออกกฎระเบียบนั้น ๆ เพื่อการยอมรับความเป็นเจ้าของ เห็นในคุณค่าและการปฏิบัติ โดยไม่เน้นการลงโทษแต่เป็นการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาบุคลิกภาพ มีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ ไม่ขัดต่อธรรมชาติ จากหลักการดังกล่าว จะช่วยให้วินัยของนักเรียนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามจุดมุ่งหมายของงานวินัย

สรุปได้ว่า การสร้างและรักษาวินัย ผู้ใหญ่สามารถกระทำได้ คือ เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็ก คอยชี้แนะ ตักเตือน รวมทั้งให้เหตุผลข้อดีข้อเสีย มีสติอารมณ์ดี เป็นกันเองกับเด็ก ต้องเริ่มต้นตั้งแต่เด็ก ปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกและปฏิบัติตามระเบียบวินัย เพราะเห็นในคุณค่า และพึงพอใจที่จะปฏิบัติ ฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ระเบียบหรือข้อบังคับซึ่งเกิดจากการเข้าใจ เหตุผลของการกระทำตามระเบียบนั้น จะช่วยให้วินัยของนักเรียนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามจุดมุ่งหมายของงานวินัย

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับวินัยในตนเอง

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง

ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง ซึ่ง สินีนาฏ สุทธจินดา (2543, หน้า 20-21) ได้อธิบายถึงทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง โดยยึดแนวทฤษฎีที่สำคัญ 2 ทฤษฎี ดังนี้

1.1 ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมอเรอร์ (Mourer)

การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น นักจิตวิทยาทั้งหลายเชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกจนกระทั่งเติบโตขึ้นมา สิ่งสำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู อันเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเองหรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ซึ่งเมอเรอร์ได้อธิบายว่า ทารกหรือเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดูตน โดยที่การเรียนรู้จะเกิดในสภาพอันเหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของทารกหรือเด็กนี้จะเกิดขึ้นหลายระดับและมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

บุคคลสำคัญต่อการเรียนรู้ของทารกหรือเด็กคือบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูซึ่งเป็นผู้ที่บำบัดความต้องการของทารก เช่น หิวก็ได้ดื่มนม ร้อนก็ได้อาบน้ำ ขูดก็ค้อมผู้ปัดให้ ฯลฯ เมื่อทารกได้รับการบำบัดความต้องการก็จะรู้สึกสบาย พอใจและมีความสุข ความรู้สึกของทารกนี้จะรุนแรงมากและติดตรึงอยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น การที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการจนรู้สึกสบาย พอใจและมีความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์นี้อยู่เสมอทุกครั้งก็คือการปรากฏตัวของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูในขณะที่มาปรนนิบัติเด็ก การบำบัดความต้องการของเด็กกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูเป็นสิ่งควบคู่กันเสมอในการรับรู้ของเด็ก จึงถ่ายทอดมายังบิดามารดา ทำให้การปรากฏตัวของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูก่อให้เกิดความพอใจและความสุขแก่เด็กได้ เด็กจึงเกิดความรักและพอใจในบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตน ซึ่งเมอเรอร์เชื่อว่าการรักและพอใจบิดามารดานั้น จะต้องเกิดจากการเรียนรู้เช่นนี้โดยมีความสุข ความพอใจที่ได้รับการบำบัดความต้องการมาก่อน ถ้าไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้ในเด็ก เช่น เมื่อหิวก็ไม่ได้กิน หรือได้กินยามไม่หิว เด็กก็จะไม่เกิดความพอใจ เด็กก็จะไม่มีรากฐานในการที่จะเรียนรู้ที่จะรักและพอใจบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตนนั้น ก็คือบุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้เริ่มแรกของทารกหรือเด็กก็คือบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูเด็ก ซึ่งอาจจะเป็นบิดามารดา หรือผู้อื่นก็ได้ ความรักและความผูกพันของเด็กก็นำไปสู่การปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอน หรือการเลียนแบบผู้ที่ตนรักและพอใจ กล่าวคือ จากความรักและความพอใจของเด็กที่มีต่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู จึงทำให้เมื่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูมีการอบรมสั่งสอนเด็กหรือมีการกระทำหรือพูดจาย่างไรก็จะเกิดการทำตามหรือเลียนแบบคำพูด หรือการกระทำตามที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูสั่งสอน หรือตามที่เห็นบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูกระทำ ซึ่งการกระทำของเด็กเช่นนี้จะทำให้เขาเกิดความสุขความพอใจได้เอง อันเป็นลักษณะการให้รางวัลและชมเชยตนเอง

โดยบุคคลไม่ได้หวังผลจากภายนอก การเลียนแบบผู้เลี้ยงดูตนของเด็กจะทำทั้งดีและไม่ดีเท่า ๆ กัน トラบแทที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักและพอใจ

1.2 ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือการมีวินัยในตนเองของแพคและแฮวิกเฮิสต์ (Peck and havighurst)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการควบคุมของอีโก้ (Ego-control) และการควบคุมของซูเปอร์อีโก้ (Super ego-control) ร่วมกัน ช่วยให้เกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมเพื่อผู้อื่นอย่างสมเหตุสมผล นักทฤษฎีทั้งสองได้จำแนกลักษณะของบุคคลออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1.2.1 พวกปราศจากจริยธรรม (Amoral person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้และซูเปอร์อีโก้ที่น้อยมาก โดยบุคคลจะเป็นผู้ที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและเห็นแก่ตัวฝ่ายเดียวโดยที่ไม่เรียนรู้ที่จะให้แก่ผู้อื่น เป็นผู้ที่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และจะกระทำการต่าง ๆ อย่างไม่ไตร่ตรอง บุคคลประเภทนี้ถูกควบคุมโดยความเห็นแก่ตัวของตนเองและเป็นผู้ขาดวินัยในตนเองหรือมีน้อยมาก

1.2.2 พวกเอาแต่ใจ (Expedient person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้ น้อยแต่พลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มีมากขึ้น แต่ยังจัดอยู่ในประเภทปานกลางค่อนข้างน้อย บุคคลประเภทนี้จะยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และกระทำทุกอย่างเพื่อความพอใจและผลได้ของตนเองเป็นคนที่ไม่จริงใจจะยอมอยู่ใต้การควบคุมของผู้มีอำนาจ ถ้าจะทำให้เขาได้รับผลที่ต้องการได้ เป็นผู้มีวินัยในตนเองน้อย ลักษณะนี้จะปรากฏตั้งแต่วัยเด็กตอนต้น และในคนบางประเภทจะติดตัวไปจนตลอดชีวิต

1.2.3 พวกคล้อยตาม (Conforming person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้ น้อยเหมือนคน 2 ประเภทแรก แต่มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มากกว่า คือ อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คนพวกนี้จะยึดพวกพ้องเป็นหลักและคล้อยตามผู้อื่น โดยไม่ต้องไตร่ตรอง บุคคลประเภทนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของสังคมและกลุ่ม เป็นผู้มีวินัยในตนเองระดับปานกลางแต่ไม่แน่นอน

1.2.4 พวกตั้งใจจริงแต่ขาดเหตุผล (Irrational conscientious person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้ปานกลาง แต่มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มาก จนเป็นผู้ยอมรับกฎเกณฑ์และค่านิยมทางสังคมเข้าไปเป็นลักษณะของตนเองจะเป็นผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์และกฎหมายอย่างยึดมั่นและมีศรัทธา เป็นผู้ที่ถูกควบคุมโดยค่านิยมและปทัสถานของสังคม เป็นผู้มีวินัยในตนเองค่อนข้างมากแต่ยังไม่สมบูรณ์ บุคคลประเภทนี้จะทำตามกฎอย่างเคร่งครัด โดยเห็นว่ากฎเกณฑ์นั้นเป็นของศักดิ์สิทธิ์ แม้จะก่อให้เกิดผลเสียแก่ผู้อื่นก็ไม่สนใจ บุคคลประเภทนี้จะเป็นหลัก

ของชุมชนเพราะมีความมั่นคงในความเชื่อและการกระทำคนอื่นเห็นได้ง่าย แต่การขาดความยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผลของคนประเภทนี้จึงยังเป็นคนประเภทที่ไม่สมบูรณ์ทางจริยธรรม

1.2.5 พวกเห็นแก่ผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (Rational altruistic person) คือ บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้มากและพลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มากด้วย จนเกิดสมดุลระหว่างการปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของสังคมและความสมเหตุสมผล โดยเห็นแก่ผู้อื่นทั่วไปเป็นหลัก บุคคลประเภทนี้มีความสามารถควบคุมตนเองอย่างมีเหตุผล มิได้ตกอยู่ในอิทธิพลของกลุ่มในสังคมหรืออยู่ใต้อิทธิพลของกฎเกณฑ์อย่างปราศจากเหตุผล เป็นผู้มีวินัยในตนเองสูงมาก

2. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant conditioning theory)

Skinner (1938, pp. 193-216) ได้อธิบายว่า จริยธรรมในแง่ของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่บุคคลพึงปฏิบัติในสังคมนั้นสามารถพัฒนาขึ้นได้โดยอาศัยหลักการปรับพฤติกรรม ซึ่งหมายถึง การนำหลักการพฤติกรรมมาประยุกต์ใช้อย่างเป็นระบบในการเปลี่ยนพฤติกรรมในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง แนวคิดในเรื่องการเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลการกระทำในสภาพแวดล้อมนี้ได้ยึดหลักการเสริมแรงว่าบุคคลนั้นจะมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเดิม การกล้าแสดงออกของเขาได้รับความพึงพอใจ ส่วนพฤติกรรมที่ไม่พึงพอใจก็มีแนวโน้มลดลงหรือยุติไปจากทฤษฎี การวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างเสริมทักษะชีวิตได้ด้วยการปรับพฤติกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายให้ชัดเจน โดยครูจะกำหนดลงให้แน่นอนว่าจะสอนอะไรให้นักเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาการในด้านนั้นและกำหนดออกมาในรูปของพฤติกรรมให้ชัดเจน

2. ให้เรียงความสำคัญของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แล้วจึงพัฒนาพฤติกรรมที่เห็นว่าสำคัญก่อน แล้วจึงพัฒนาไปที่ละพฤติกรรมแต่ถ้าเกี่ยวข้องกันพัฒนาไปที่ละหลาย ๆ พฤติกรรมในเวลาเดียวกัน

3. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่ต้องการจะพัฒนาว่าเกิดบ่อยหรือนานแค่ไหน เพื่อจะเป็นข้อมูลว่าควรนำพัฒนาหรือไม่ รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบถึงผลของการใช้วิธีการปรับพฤติกรรม

4. ให้การเสริมแรงโดยมีการเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ คือ การให้รางวัลและการลงโทษสอบถามสังเกตถามผู้เรียน เพื่อให้แน่ใจว่าการเสริมเรงนั้นได้ผล

5. ถ้าพฤติกรรมใดยังไม่เกิดครูอาจจะให้เก็ทก็สามารถที่จะทำให้เกิดขึ้นได้โดยการชี้แนะ พร้อมทั้งให้การเสริมแรงทันทีที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้น

6. ขณะที่ดำเนินการปรับพฤติกรรมจะต้องสังเกต และบันทึกพฤติกรรมที่ต้องการพัฒนาตลอดเวลา เพื่อที่รู้ว่าแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมที่ต้องการจะพัฒนานั้นอยู่ในลักษณะใด หากมีแนวโน้มในทางที่ไม่พัฒนา ก็ต้องปรับปรุงวิธีการใหม่

7. เพื่อให้ผู้แสดงพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่ต้องการจะพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ครูอาจยึดการเสริมแรงเพื่อให้พฤติกรรมนั้นคงอยู่นาน

8. หากการปรับพฤติกรรมนั้นไม่ดีขึ้นหรือเลวลงควรเปลี่ยนวิธีการใหม่ ทั้งนี้ อาจเกิด จากพฤติกรรมเป้าหมายที่กำหนดไม่ชัดเจน การเสริมแรงไม่เหมาะสม เป็นต้น

9. การจะให้การปรับพฤติกรรมได้ผลต้องคำนึงถึงความสม่ำเสมอ และทำให้เป็นระบบ และระเบียบ มิใช่ทำตามอารมณ์

สรุปเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์ในการปรับพฤติกรรมไว้ ดังนี้

1. การกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มเกิดขึ้นอีก ส่วนการกระทำที่ไม่มีการเสริมแรงแนวโน้มจะหายไปมากที่สุด

2. การเสริมแรงที่แปรเปลี่ยนทำให้เกิดการตอบสนองกว่าการเสริมแรงที่ตายตัว

3. การลงโทษทำให้เรียนรู้ได้เร็วและลืมเร็ว

4. การให้แรงเสริมหรือให้รางวัลเมื่อมีการแสดงพฤติกรรมที่ต้องการ สามารถช่วย ปลุกฝังนิสัยที่ต้องการได้ การนำทฤษฎีนั้นไปประยุกต์ใช้ในการสร้างเสริมทักษะชีวิตให้กับนักเรียนนั้นอาจทำได้โดย

4.1 การเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) เมื่อมีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม จิตสาธารณะอาจใช้ตัวเสริมแรงที่เป็นสิ่งของ เช่น อาหารของที่เล่นได้และสิ่งของต่าง ๆ ตัวเสริมแรงทางสังคม คือ คำพูด ได้แก่ คำชมเชย เช่น ดีมาก น่าสนใจ เป็นต้น

4.2 การเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) เป็นการทำให้ความถี่ของพฤติกรรมคงที่หรือเพิ่มมากขึ้น ซึ่งผู้สอนควรปฏิบัติ คือ ทำทันทีหรือเร็วที่สุดเมื่อพฤติกรรมที่ไม่ต้องการเกิดขึ้นควรให้ผู้ถูกลงโทษรู้ว่าพฤติกรรมใดที่ถูกลงโทษ และเพราะเหตุใดควรใช้เหตุผล ไม่ใช่อารมณ์

หลักการจัดการศึกษาของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. ในการสอนการให้เสริมแรงหลังการตอบสนองที่เหมาะสมของเด็ก จะช่วยเพิ่มอัตราการตอบสนองที่เหมาะสมนั้น

2. การเว้นระยะการเสริมแรงอย่างไม่เป็นระบบหรือเปลี่ยนรูปแบบการเสริมแรง จะช่วยให้การตอบสนองของผู้เรียนคงทนถาวร เช่น ถ้าครูชมว่าดีทุกครั้งที่นักเรียนตอบถูก

อย่างสม่ำเสมอ นักเรียนจะเห็นความสำคัญของแรงเสริมน้อยลง ครูควรเปลี่ยนแปลงแรงเสริมแบบอื่นบ้าง เช่น ยิ้ม พยักหน้า หรือบางครั้งอาจไม่ให้แรงเสริม เป็นต้น

3. การลงโทษที่รุนแรงเกินไป มีผลเสียมาก ผู้เรียนอาจไม่ได้เรียนรู้หรือจำสิ่งที่เรียนได้เลย ควรใช้วิธีการงดการเสริมแรงเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เช่น เมื่อนักเรียนใช้ถ้อยคำ ไม่สุภาพ แม้ได้บอกและตักเตือนแล้วก็ยังใช้อีกครูควรงดการตอบสนองต่อพฤติกรรมนั้น เมื่อไม่มีใครตอบสนองผู้เรียนจะหยุดพฤติกรรมนั้นในที่สุด

4. หากต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือปลูกฝังนิสัยให้แก่ผู้เรียน การแยกแยะขั้นตอนของปฏิกิริยาตอบสนองออกเป็นลำดับขั้น โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เช่น หากต้องการปลูกฝังนิสัยในการรักษาความสะอาดห้องปฏิบัติการ และเครื่องมือสิ่งสำคัญประการแรก คือ ต้องนำพฤติกรรมที่ต้องการจำแนกเป็นพฤติกรรมย่อยให้ชัดเจน เช่น การเก็บการกวาด การเช็ดถู การล้าง การจัดเรียง เป็นต้น ต่อไปจึงพิจารณาแรงเสริมที่จะให้แก่ผู้เรียน เช่น คะแนน คำชมเชย การให้เกียรติ การให้โอกาสแสดงตัว เป็นต้น เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ก็ให้การเสริมแรงที่เหมาะสมในทันที

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social cognitive theory)

Bandura (1977 อ้างถึงใน ทิศนา แจมฉนิ, 2542, หน้า 8-9) นักจิตวิทยาชาวแคนาดา มองกระบวนการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม กระบวนการนี้เริ่มต้นจากภายใน โดยยังไม่จำเป็นต้องมีการแสดงออก (Acquisition) แบบดูราเชื่อว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเกิดจากการสังเกตจากตัวแบบซึ่งสามารถที่จะถ่ายทอดทั้งความคิด และการแสดงออกได้พร้อม ๆ กัน และตัวแบบนี้ทำหน้าที่ 3 ลักษณะด้วยกัน คือ อาจทำหน้าที่ส่งเสริม หรือยับยั้งการเกิดของพฤติกรรม หรือช่วยให้พฤติกรรมนั้นคงอยู่โดยตัวแบบนี้อาจเป็นบุคคลจริง ๆ (Live model) หรือตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic model) ได้แก่ ตัวแบบที่เสนอผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ การ์ตูน หรือหนังสือนิยาย เป็นต้น การเรียนรู้จากตัวแบบนี้ประกอบไปด้วย กระบวนการ 4 กระบวนการ คือ กระบวนการตั้งใจ (Attentional processes) กระบวนการเก็บจำ (Retention process) กระบวนการทำ (Production process) และกระบวนการจูงใจ (Motivational process) ซึ่งการเรียนรู้ในแต่ละกระบวนการจะเป็นไปอย่างไรขึ้นกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล (Personal) ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม (Environment) และปัจจัยทางพฤติกรรม (Behavior) นอกจากนี้แบบดูราได้เสนอแนวคิดสำคัญอีก 2 แนวคิด คือ แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับตนเอง (Self-regulation) ซึ่งเชื่อว่ามนุษย์สามารถที่จะควบคุมความคิดความรู้สึกและการกระทำของตนเอง เพื่อนำตนเองไปสู่จุดมุ่งหมาย หรือผลที่ต้องการได้ และแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) ซึ่งเชื่อว่า

การรับรู้ความสามารถของตนเองนั้นมีผลต่อการกระทำของบุคคล ผู้ที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถ ก็จะแสดงความสามารถนั้นออกมา

3. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจท์

Piaget (1932 อ้างถึงใน โสภณัท นุชนาถ, 2542, หน้า 72-73) ได้แบ่งขั้นตอนการพัฒนาทางจริยธรรมของบุคคลไว้เป็น 3 ขั้น โดยเริ่มจากต่ำสุดไปหาสูงสุด โดยไม่มีการข้ามขั้น ดังนี้

1. ขั้นก่อนมีจริยธรรม (Pre-moral stage) เด็กจะมีอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 1 ขวบ เพียเจท์เชื่อว่าเด็กในระยะนี้จะไม่มีความรู้ทางศีลธรรมจรรยาใด ๆ ทั้งสิ้น เด็กยังไม่เคยมีประสบการณ์ในเรื่องศีลธรรมมาก่อน มีแต่ความเห็นแก่ตัวยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง (Egocentric) ต้องการความสุข สบายส่วนตัวไม่สนใจสวัสดิการและความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กยังเล็กเกินไป สติปัญญายังไม่พัฒนาเต็มที่ขาดประสบการณ์ และการปะทะสัมพันธ์กับบุคคลอื่นยังไม่สามารถมองการณ์ไกลได้

2. ขั้นมีจริยธรรม (Heteronomous) เด็กจะมีอายุระหว่าง 1-5 ปี เด็กจะเริ่มยึดหลักการของกฎเกณฑ์เด็กวัยนี้เริ่มสนใจบุคคลรอบข้างรู้ว่าจะต้องเชื่อฟังคำสั่งของผู้ใหญ่ เช่น พ่อแม่ ญาติ พี่น้อง ครู เป็นต้น เด็กจะยอมปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพราะกลัวถูกทำโทษต้องปฏิบัติตามทั้ง ๆ ที่ไม่ยอมปฏิบัติตาม และไม่ทราบว่าจะทำไมต้องปฏิบัติตามเช่นนั้นเด็กวัยนี้ยังไม่มีความรู้เรื่องศีลธรรมเป็นของตนเอง ไม่รู้จักยึดหยุ่นผ่อนปรนต่อกฎระเบียบต่าง ๆ เด็กจะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างเอาจริงเอาจัง โดยมีความคิดว่ากฎเกณฑ์นั้นเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ละเมิดไม่ได้ เปลี่ยนแปลงไม่ได้ การตัดสินใจในด้านศีลธรรมยังขึ้นอยู่กับผู้ใหญ่ โดยมากจริยธรรมของเด็กจะเกิดจากการบอกเล่าหรืออำนาจบังคับของผู้ใหญ่เมื่อเด็กไม่ได้ทำตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้เขาจะรู้สึกผิด (Guilty) เด็กจะมีจริยธรรมในลักษณะที่เป็นรูปธรรมเท่านั้น ไม่ได้คิดคำนึงถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมหรือเหตุผลเด็กจะตัดสินใจผิดถูกจากสภาพที่เด็กมองเห็นมากกว่าเจตนาที่บุคคลตั้งใจจะทำ

3. ขั้นมีจริยธรรม (Autonomous stage) เด็กจะมีอายุตั้งแต่ 6 ขวบขึ้นไปจนถึงผู้ใหญ่ เด็กวัยนี้จะมีความรู้เรื่องจริยธรรมเป็นของตนเองมีเหตุผลรู้จักตัดสินใจด้วยตนเองเริ่มคำนึงถึงเรื่องของความยุติธรรม ความเสมอภาพรู้จักนับถือซึ่งกันและกันเคารพสิทธิของผู้อื่นเอาใจเขามาใส่ใจเรา เด็กวัยนี้จะตัดสินใจเหตุผลทางจริยธรรม โดยคำนึงถึงเจตนาภายในมากกว่าสิ่งที่เห็นจากภายนอก การพัฒนาทางจริยธรรมของเด็กจะเป็นไปได้เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลายอย่าง

จากการศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของเพียเจท์ พบว่า จริยธรรมของบุคคล มีความสัมพันธ์กับหลาย ๆ องค์ประกอบโดยเฉพาะอายุ และสติปัญญา และการพัฒนาของบุคคล ยังเป็นไปตามลำดับขั้น

4. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

แนวคิดของ Kohlberg (1976, pp. 32-34) รัับอิทธิพลจากแนวคิดพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ในปี ค.ศ. 1958 โคลเบอร์ก ทำปริญญานิพนธ์ปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยชิคาโก (University of Chicago) ชื่อเรื่อง “The development of modes of thinking and choices in year 10 to 16” ศึกษาโดยการสัมภาษณ์วัยรุ่นอเมริกัน โดยมีข้อปัญหา 9 ข้อ เป็นเหตุผลที่ต้องใช้เหตุผลเชิง จริยธรรมตอบทำให้เกิดทฤษฎีนี้ขึ้น

โคลเบอร์กเชื่อว่า การใช้เหตุผลทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับการบรรลุวุฒิภาวะเชิงจริยธรรม พร้อมกับพัฒนาด้านอื่น ๆ ด้วย ระดับของอายุเด็กจึงมีความสัมพันธ์อย่างมากจากการสัมภาษณ์เด็กวัยรุ่นอเมริกัน โคลเบอร์กศึกษาผลการตอบปัญหาทางจริยธรรมแล้วจัดเป็นลำดับขั้นตอนของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม (Moral-reasoning hierarchy) เริ่มแรกการจัดลำดับขั้นมี 6 ขั้น ปัจจุบันนิยมใช้เพียง 5 ขั้น ตัดขั้นที่ 6 สุดท้ายออกเพราะการศึกษาให้กระจ่างชัดยังทำไม่ได้ดีจาก การศึกษาหลายกลุ่มสังคมปรากฏให้เห็นชัดเจน 5 ขั้นเท่านั้น ลำดับขั้นเหตุผลเชิงจริยธรรมทั้ง 6 มีดังนี้

1. ระดับก่อนจริยธรรม (Preconventional level) ระดับนี้บุคคลจะทำความดีหรือความเลวขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของสังคมที่กำกับหรือผู้ใหญ่เป็นผู้กำหนด แต่ผลของการกระทำนั้นเพื่อความพอใจหรือความสุขของตนเองเป็นใหญ่ (Hedonistic consequences) นั่นคือ เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์สุขของตน โดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น ระดับนี้แบ่งย่อยออกเป็น 2 ขั้น (Stage)

ขั้นที่ 1 เน้นการลงโทษและการเชื่อฟัง (Punishment and obedience orientation) การกระทำขั้นนี้จะดีหรือเลวขึ้นอยู่กับผลการลงโทษหรือให้รางวัล เด็กจะทำตามกฎเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ เด็กจะสังเกตว่าสิ่งไม่ดี ผู้ใหญ่จะไม่เห็นด้วยอาจจะโดนดูค่าหรือทำโทษ เด็กยอมทำตามคำสั่งของผู้มีอำนาจ คือ ผู้ใหญ่ ขั้นนี้คือเด็กอายุ 2-7 ปี

ขั้นที่ 2 จะเลือกกระทำเพื่อความพอใจของตน (Nave instrumental hedonism) ขั้นนี้การกระทำใด ๆ ที่ว่าดี เป็นการกระทำตามความพอใจหรือต้องการของตนเอง และบางโอกาสเป็นความต้องการของผู้อื่น ความยุติธรรมเป็นลักษณะ “ถ้าคุณต้องการฉัน ฉันจะช่วย คุณ” เป็นทำนองยื่นหมูยื่นแมว คือ ช่วยกัน ไปช่วยกันมา มีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกัน เด็กในขั้นนี้ไม่มีความจงรักภักดี ความกตัญญูหรือความยุติธรรม ขั้นนี้คือเด็กอายุประมาณ 7-10 ปี

2. ระดับปฏิบัติตามแบบแผนกฎเกณฑ์จริยธรรม (Morality of conventional role conformity) ระดับนี้คนจะปฏิบัติตามสิ่งที่คาดหวังไว้ของครอบครัวกลุ่มหรือประเทศชาติและสนับสนุนของกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ บุคคลที่มีจริยธรรมในระดับนี้ยังต้องการควบคุมจากภายนอก

เอาใจเขามาใส่ใจเรา ประพฤติปฏิบัติความดีละเว้นความไม่ดีตามที่สังคมได้ยึดถือในระดับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 3 หลักจริยธรรมเด็กดีตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (Good-boy morality of maintaining good relations approved by others) ชั้นนี้บุคคลจะกระทำหรือปฏิบัติทุกอย่าง เพื่อช่วยเหลือและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เพื่อให้ผู้อื่นยินยอมรับ ชั้นนี้การตัดสินใจเชิงจริยธรรมเจตนา มีความสำคัญมาก นั่นคือ ดูได้จากเจตนาของผู้กระทำชั้นนี้เด็กอายุประมาณ 10-13 ปี

ชั้นที่ 4 หลักจริยธรรมที่ทำตามเกณฑ์ (Authority maintaining morality) ชั้นนี้บุคคลจะถูกหรือดีเมื่อเขาทำตามหน้าที่ เชื่อฟังกฎหมาย และธรรมทางศาสนา นั่นคือเขาจะประพฤติปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์และระเบียบของสังคมที่ตั้งไว้ ชั้นตอนนี้เด็กอายุ 13-16 ปี

1. ระดับเหนือกฎเกณฑ์หรือยึดหลักจริยธรรมประจำตนเอง (Postconventional, principled or Autonomous level) ในระดับนี้การตัดสินใจกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งยึดหลักจริยธรรมสากล โดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ของผู้นำหรือของกลุ่มที่ยึดถือว่ามีคุณค่าการตัดสินใจ จะใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของส่วนตัวที่ยึดถือคุณธรรมประจำใจ จะถือปฏิบัติมากกว่าการคล้อยตามสังคม บางทีการกระทำนั้นเป็นขั้นอุดมการณ์

ชั้นที่ 5 หลักการกระทำตามสัญญาของสังคม (Social-contract orientation) ในชั้นนี้พฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล อยู่ในกรอบของสิทธิบุคคลที่ทุกสังคม ตกลงยินยอมรับ โดยเขาจะเคารพค่านิยมสัญญาและกฎหมาย ยอมรับค่านิยมว่าทุกคนเกิดมามีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน กระบวนการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์หรือกฎหมายทำไปเพื่อประโยชน์ของสังคม ชั้นนี้เด็ก อายุ ประมาณ 16 ปี ขึ้นไป

ชั้นที่ 6 คือ หลักจริยธรรม หลักธรรมแบบสากล (Universal-ethical principle orientation) ชั้นนี้คือเป็นขั้นสูงสุด เป็นการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของบุคคล โดยขึ้นอยู่กับหลักคุณธรรม หลักความยุติธรรม หลักความเสมอภาคในสิทธิมนุษยชน และหลักเคารพในความ เป็นมนุษย์ ของแต่ละบุคคล เป็นการใช้มโนธรรมขั้นอุดมการณ์ในการพิจารณาตัดสินปฏิบัติทาง จริยธรรม ตามหลักสากล (ขั้นผู้ใหญ่)

ตามทฤษฎีของโคลเบิร์ต จริยธรรมแต่ละขั้นเป็นของจากการไตร่ตรองในการคิด ไตร่ตรอง จำเป็นต้องอาศัยข้อมูล ข้อมูลที่นำมาพิจารณาส่วนหนึ่งเป็นความเข้าใจของตนเอง เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และอีกส่วนหนึ่งเกิดจากประสบการณ์ทางสังคมที่ได้รับใหม่ โดยเฉพาะข้อมูลที่ ได้จากการรับฟังทฤษฎีของผู้อื่น หากข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้มีความขัดแย้งไม่ลงรอยกัน ความรู้สึก ไม่สมคูลที่จะเกิดขึ้น ทำให้ผู้ตกอยู่ในสภาพนี้ต้องปรับตัวเอง โดยการสำรวจและจัดระเบียบ ตามความเข้าใจของตนเองใหม่ มีการจำแนกประเด็นต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนและละเอียดมากขึ้น

และมีการบูรณาการประเด็นต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ความเข้าใจใหม่เกิดจากการจัดระเบียบทางความคิดเห็น โครงสร้างทาง ความคิดใหม่ซึ่งแตกต่างจากเดิมกระบวนการจำแนกและบูรณาการ จึงเป็นกลไกของการพัฒนา จริยธรรม ผลของกระบวนการนี้ทำให้เกิดความเข้าใจใหม่ ขึ้นมาแทนความเข้าใจเก่า ทำให้เกิดจริยธรรมใหม่ขึ้นมาแทนที่จริยธรรมเก่า จริยธรรมใหม่นี้จัดอยู่ในจริยธรรมขั้นสูงกว่า จริยธรรมเก่า และแตกต่างจากจริยธรรมเก่าเชิงคุณภาพอย่างสิ้นเชิง พัฒนาการของจริยธรรมจึงเป็น ผลของการ สังเกตและคิดไตร่ตรองของบุคคล ผู้ที่ไม่ชอบสังเกตหรือไม่ชอบที่จะคิดไตร่ตรอง พัฒนาการทาง จริยธรรมก็ไม่เกิด แม้ว่าพัฒนาการทางปัญญาได้เข้าสู่ขั้นสูงแล้วก็ตาม

จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย สรุปได้ว่า การที่เด็กจะมีวินัยนั้นต้องปลูกฝังตั้งแต่แรก เกิดและควรปลูกฝังต่อเนื่อง สถานศึกษาและครอบครัว ต้องให้การดูแล ให้การอบรม และสอดแทรก การสร้างวินัยในตนเองในทุกกิจกรรม วินัยในตนเองนั้นจะทำให้บุคคลนั้นมีความประพฤติที่มี เหตุผล มีจริยธรรม มีความอดทน และสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเอง ไม่ขัดต่อ กฎ ระเบียบของสังคมและสิทธิของผู้อื่น

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ (2550, หน้า 16) ได้มีแนวคิดว่า ความมีวินัยในตนเอง มีพฤติกรรม 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความรับผิดชอบ 2) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 3) ด้านความเป็นผู้นำ 4) ด้านความซื่อสัตย์ 5) ด้านความตั้งใจ 6) ด้านความอดทน

ด้านความรับผิดชอบ

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559, หน้า 33) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า หมายถึง การมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ทุกคนที่แสดงออกถึงการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียร พยายาม ละเอียดรอบคอบ เป็นคนซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ เคารพกฎเกณฑ์ ตรงต่อเวลา และยอมรับ การกระทำของตนเอง และปรับปรุงงานในหน้าที่ ให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ

ทานตะวัน ไชยวงษ์ (2557, หน้า 35) ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบว่า ความรับผิดชอบ มีความสำคัญมากเพราะจะทำให้มนุษย์อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า และสังคมโลกเกิดความสันติสุขอย่างถาวร ดังนั้น โรงเรียน ครู และบุคลากรต่าง ๆ ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการทางการศึกษา จึงต้องแสดงบทบาทและความรับผิดชอบในการสร้างเด็ก เยาวชน และคนในชาติให้เป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมส่วนรวมอย่างจริงจัง

เด่นดวง นภา (2558, หน้า 16) ได้สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การรู้จักหน้าที่ และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียร พยายาม เพื่อให้สำเร็จ และยอมรับผลจากการกระทำของตนเอง ในด้านต่าง ๆ และพร้อมจะปรับปรุง การปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น มีความมุ่งมั่น ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และตั้งใจอย่างเต็มความสามารถ ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่าง

เรียบง่าย และกระทำตามที่ได้ ให้คำมั่นสัญญาไว้ให้สำเร็จได้โดยไม่ต้องมีการควบคุม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม ละเอียดรอบคอบ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย

คะเนิงนิจ พุ่มพวง (2546, หน้า 23-24) ได้ให้ความหมายความรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้วยความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ ตรงต่อเวลา มีการวางแผนการทำงาน ตรวจทานงาน และยอมรับผลของการกระทำ ในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งผลดีและผลเสีย เพื่อให้บรรลุผล สำเร็จตามความมุ่งหมาย ตั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ซึ่งลักษณะของการกระทำที่แสดงออกถึงการมีความรับผิดชอบ จำแนกออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง และการกระทำของตนเอง ได้แก่ การตรงต่อเวลา การรู้จักหน้าที่ของตน การรู้จักรักษาสุขภาพอนามัย การรู้จักคุ้มครองตนเอง การรู้จักควบคุมความประพฤติของตน
2. ความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน
3. ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา

รัตนารักษ์ สมบัติตรา (2552, หน้า 12) ได้กล่าวไว้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพากเพียรพยายามและละเอียดรอบคอบ อดทนเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดและทันเวลา ยอมรับผลของการกระทำของตนเองและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

นิษฐ์ชลีย์ วัชรชัยชูวินิจ (2555, หน้า 24) ได้กล่าวไว้ว่า ความรับผิดชอบ คือ การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความใส่ใจ มีความละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยงการงานนั้น มีความพากเพียรพยายามที่จะทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด ยอมรับผลของการกระทำในการปฏิบัติงานของตน ทั้งในด้านดีและด้านไม่ดี ตลอดจนติดตามผลงานที่ได้ทำไว้แล้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เป็นผลสำเร็จ

สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2556, หน้า 36) ได้กล่าวไว้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บุคคลรับรู้หน้าที่ของตนด้วยความเต็มใจ ตั้งใจ และมุ่งมั่น ที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความรัก ความเพียรพยายาม รู้จักตรึกตรองวางแผน มีความละเอียดลออสุขุมรอบคอบ และพิจารณาหาเหตุผลในการทำงานเพื่อปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ไม่ดีให้ดีขึ้น ปฏิบัติงานอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย และยอมรับผลการกระทำไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสีย และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติอันเกิดจากจิตสำนึกด้านหน้าที่และความรับผิดชอบของนักเรียน การรู้จักหน้าที่ ที่ตนต้องปฏิบัติหรือกระทำ มีความมุ่งมั่นตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และปฏิบัติด้วย

ความขยันหมั่นเพียร อดทนต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้นและพยายามทำอย่าง เต็มความสามารถให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ

ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2556, หน้า 38) ได้กล่าวไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกของบุคคลที่มีความกล้าหาญในการแสดงออก กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ และตัดสินใจด้วยความมั่นใจ มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัว เข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้เลี้ยงดู ต้องรู้จักแสดงพฤติกรรมในการยอมรับ ความรู้สึก ความคิดเห็น ให้กำลังใจ ให้คำชมเชยในทางที่ถูกต้องและเหมาะสมกับเหตุการณ์ ให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น จนสามารถพัฒนากลายเป็นบุคลิกภาพเฉพาะตน

เด่นดวง นภา (2558, หน้า 17) ได้กล่าวไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง เป็นคุณลักษณะและบุคลิกภาพส่วนหนึ่งของบุคคลในการกล้าคิด กล้าแสดงออก มีความมั่นใจ เป็นตัวของตัวเอง สามารถปรับตัวเข้าได้กับ สถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถ กล้าพูด กล้าตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำให้มีความภาคภูมิใจในตนเองและมองเห็นคุณค่าความสามารถของตนเองและของผู้อื่น และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ ทุกสถานการณ์ สามารถแสดงออกด้วยความมั่นใจ ซึ่งสามารถสังเกตได้จากท่าทาง การกระทำการแสดงความคิดเห็น เป็นตัวของตัวเอง พูดด้วยถ้อยคำเสียงดัง ฟังชัด พูดด้วยเหตุผล มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม ปรับตัวเข้ากับ สภาพแวดล้อมได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ

อุษณีย์ โพธิ์สุข (2542, หน้า 57) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การที่เรารู้สึกหรือมีความคิดความเชื่อที่ตนเองสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ คือ ความมั่นใจหรือความกล้าของบุคคลที่จะทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จได้ตามที่ตนได้ตั้งใจไว้แล้วว่าจะมีอุปสรรคก็ยังไม่ทำให้เกิดความย่อท้อยังคงสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไปโดยมีความมั่นใจว่าตนสามารถที่จะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความถูกต้อง บุคคลที่มีความเชื่อในตนเองมักจะกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน สามารถทำให้ตนประสบความสำเร็จในการทำงานได้ มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ และสิ่งแวดล้อมใหม่ได้ ซึ่งความเชื่อมั่นในตนเอง ดังกล่าวนี้เป็นบุคลิกภาพที่คืออย่างหนึ่งที่ควรปลูกฝังให้กับเด็ก องค์ประกอบของความเชื่อมั่นในตนเอง พฤติกรรมของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีลักษณะดังนี้

1. กล้าในการคิดการพูดและการกระทำ
2. มีจิตใจมั่นคงไม่เชื่อคนง่ายมีเหตุผล
3. มีความรอบคอบมีแผนงาน

4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ชอบทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ
5. มีความกล้าเสี่ยง (กล้าได้กล้าเสีย)
6. มีลักษณะนิสัยชอบแสดงตัว
7. ไม่มีความวิตกกังวลเกินไป
8. มีความเป็นผู้นำ
9. เป็นผู้ที่รักในความยุติธรรม
10. ชอบช่วยเหลือหมู่คณะ
11. ชอบอิสระไม่โอ้อวด
12. ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าจะทำได้สำเร็จ
13. มีความเกรงใจและเห็นใจผู้อื่น

ทัศนียา แสันทิพย์ (2559, หน้า 36) ได้กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การที่เรามีความรู้สึกว่ามีความมั่นใจหรือความกล้าสามารถที่จะใช้ความพากเพียร พยายามปฏิบัติงาน ให้บรรลุผลถึงจุดมุ่งหมายปลายทางและได้รับผลสำเร็จ

ชลลดา สอนศิริ (2559, หน้า 25) ได้กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกของบุคคลที่มีความกล้าหาญในการแสดงออก กล้าพูด กล้าตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีจิตใจมั่นคงภาคภูมิใจในตนเอง มั่นใจในความคิดของตนเอง และพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าตัดสินใจ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

อุทัย บุญโท (2544, หน้า 7) ได้กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกภาพส่วนหนึ่งของบุคคลที่กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดูถ่วง รวมทั้งการยอมรับและภาคภูมิใจในตนเองว่ามีความสามารถ มีความสำคัญ สามารถเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเข้ามาในชีวิตด้วยความสุขุมรอบคอบ

ทานตะวัน ไชยวงษ์ (2557, หน้า 35) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องเริ่มจากสถาบันครอบครัวเป็นอันดับแรก การอบรมเลี้ยงดูด้วยความรักและความอบอุ่นและเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จะทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และให้เด็กได้แสดงออกอย่างเต็มที่และไม่นำเด็กไปเปรียบเทียบกับเด็กคนอื่น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง คือ การกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ และมีความมั่นใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จได้ตามที่ต้องการ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นมีความรับผิดชอบ ในหน้าที่ของตนสามารถทำให้ตนประสบความสำเร็จในการทำงาน สามารถสังเกตได้จากท่าทาง

การกระทำ การแสดงความคิดเห็น หรือภาษาของเด็กและใช้ชีวิตร่วมกับสังคมได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ และสิ่งแวดล้อมใหม่

ด้านความเป็นผู้นำ

ทัศนียา แสันทิพย์ (2559, หน้า 36) ได้กล่าวถึงผู้นำ หมายถึง ผู้ที่สามารถก่อให้เกิด การกระทำกิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์ของตน และจะต้องสามารถจูงใจให้ บุคคลอื่นปฏิบัติตามความต้องการหรือคำสั่งของตนได้

นิษฐชลิย์ วัชรชัยชุนิจ (2555, หน้า 27) ได้กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ คือ คุณลักษณะ ของบุคคลที่แสดงถึงความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจบุคคลอื่นทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงาน จนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีความเสียสละ ไม่ลำเอียง ไม่มุ่งทำลายผู้อื่น

กุลภัสสรณ์ พิทักษ์ศักดาชัย (2553, หน้า 14) ได้ให้ความหมายว่า ความเป็นผู้นำ คือ กระบวนการกำหนด และจูงใจคน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย และการประสบผลสำเร็จ ด้วยการใช้ ทั้งความคิดสร้างสรรค์และการจัดการให้ความร่วมมือ ร่วมใจกันในการปฏิบัติงานจนบรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีความเสียสละ ไม่ลำเอียง ไม่มุ่งทำร้ายผู้อื่น

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2548, หน้า 2) ได้กล่าวว่า ผู้นำ คือ บุคคลที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งอาจโดยการเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกให้มีอิทธิพล และบทบาทเหนือ กลุ่มสามารถที่จะจูงใจชักนำหรือชี้นำให้สมาชิกของกลุ่มรวมพลังเพื่อปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ของกลุ่ม ให้สำเร็จ

ทานตะวัน ไชยวงษ์ (2557, หน้า 38) กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง ผู้ที่สามารถก่อให้เกิด กิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์ของตน และจะต้องสามารถจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม ความต้องการหรือคำสั่งของตนได้ โดยผู้นำจะต้องเป็นบุคคลที่มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ เสียสละ และ สามารถช่วยให้กิจกรรมของกลุ่มบรรลุเป้าหมาย เป็นผู้ที่สร้างความเชื่อมั่น และให้การสนับสนุน เพื่อให้งานบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ร่วมกัน

วิภาดา คุปตานนท์ (2544, หน้า 237) กล่าวว่า ผู้นำ (Leader) หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการที่จะทำให้องค์การดำเนินไปอย่างก้าวหน้าและบรรลุเป้าหมาย โดยการใช้อิทธิพลเหนือทัศนคติและการกระทำของผู้อื่น

ชลลดา สอนศิริ (2559, หน้า 26) กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่แสดงพฤติกรรม และมีความสามารถในการจูงใจทำให้ผู้อื่นยอมรับ โดยมีเป้าหมายที่จะทำให้องค์การดำเนินไปอย่างก้าวหน้าและบรรลุเป้าหมาย

McFarland (1979, p. 303) ภาวะผู้นำ คือ ความริเริ่มและธำรงไว้ซึ่งโครงสร้างของ ความคาดหวังและความสัมพันธ์ระหว่างกันของสมาชิกของกลุ่ม มีความสามารถที่จะชี้แนะ สั่งการ หรืออำนวยความสะดวกต่อพฤติกรรมของผู้อื่นเพื่อให้มุ่งไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้

Schwartz (1980, p. 491) ผู้นำต้องมีศิลปะในการชี้แนะลูกน้อง หรือผู้ร่วมงานให้ปฏิบัติ หน้าที่ด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ เป็นขั้นตอนและกระบวนการที่บุคคลใช้อิทธิพลต่อกลุ่ม เพื่อให้บรรลุความต้องการของกลุ่มหรือจุดมุ่งหมายขององค์กร

Robbins (1989, p. 302) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้อิทธิพลต่อ กลุ่ม เพื่อให้ประสบความสำเร็จตาม เป้าหมายหมายที่ตั้งไว้ เป็นกระบวนการของการชี้แนะและ อิทธิพลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาชิกของกลุ่ม

Hersey and Blanchard (1993) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ เป็นกระบวนการที่ใช้อิทธิพลให้ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลพยายามปฏิบัติงานในหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดไว้

Greenberg and Baron (1995) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นความสามารถที่มีอิทธิพลต่อสมาชิก ภายในกลุ่ม ทำให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งแหล่งที่มาของอิทธิพลมาจากตำแหน่งหน้าที่ภายใน องค์กรหรือภายนอกองค์กร

Yukl (1989, p. 3) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ (Leadership) หรือความเป็นผู้นำ ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการนำ จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับความสำเร็จของผู้นำ ภาวะผู้นำได้รับความสนใจ และมีการศึกษามาเป็นเวลานานแล้ว เพื่อให้รู้ว่าอะไรเป็นองค์ประกอบที่จะช่วยให้ผู้นำมีความสามารถ ในการนำ หรือมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ การศึกษาภาวะผู้นำนั้นได้ศึกษาตั้งแต่คุณลักษณะ (Traits) ของผู้นำอำนาจ (Power) ของผู้นำพฤติกรรม (Behavior) ของผู้นำแบบต่าง ๆ และอื่น ๆ ในปัจจุบันนี้ ก็ยังมีการศึกษาภาวะผู้นำอยู่ตลอดเวลา และพยายามจะหาภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ ในแต่ละองค์กรและในสถานการณ์ต่าง ๆ จะเห็นว่า นิยามหรือความหมายของภาวะผู้นำนั้น มีหลากหลายและแตกต่างกัน ก็เนื่องจากขอบเขตเนื้อหาและความสนใจในภาวะผู้นำ ในการศึกษา ของนักวิจัยแตกต่างกัน

จากความหมายข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผู้นำ คือ ผู้ที่มีความสามารถในการใช้อิทธิพล ต่อกลุ่ม เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหมายที่ตั้งไว้ เป็นบุคคลซึ่งนำกลุ่มหรือพากลุ่มไปสู่ วัตถุประสงค์หรือสู่จุดหมายที่วางไว้ สามารถจูงใจให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามความต้องการหรือคำสั่ง ของตนได้ มีความสามารถที่จะชี้แนะ สั่งการ หรืออำนวยความสะดวก นำกลุ่มไปในทางที่ต้องการได้

ด้านความซื่อสัตย์

นิษฐ์ชลีย์ วัชรชัยชุนิฉ (2555, หน้า 27) ได้ให้ความหมายว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการปฏิบัติตนเที่ยงตรงต่อความเป็นจริง ประพฤติปฏิบัติ

อย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งต่อหน้า และลับหลัง มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำความผิด

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 14) ได้ให้ความหมายว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกด้วยความจริงใจ ไม่คิดคดโกง ไม่หลอกลวง ไม่เอาเปรียบผู้อื่น ซื่อตรง ทั้งกาย วาจา และใจ

กิตติสุข แสงสวี (2549, หน้า 27) ได้ให้ความหมาย ความซื่อสัตย์ หมายถึง คุณลักษณะ ด้านความรู้สึกลึกซึ้งและระดับจิตใจของบุคคลหนึ่งที่มีมั่นคงต่อบุคคลอื่น มีความภักดี ประพฤติ ตรงไปตรงมา ไม่คดโกง ไม่หลอกลวงไม่เอาเปรียบผู้อื่น ซื่อตรงทั้งกาย วาจา และใจ

ทานตะวัน ไชยวงษ์ (2557, หน้า 38) ได้ให้ความหมายว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติอย่างเหมาะสมและตรงความเป็นจริง ทั้งกาย วาจา ใจ โดยมีเจตนาที่บริสุทธิ์ต่อตนเองและประเทศชาติ ประพฤติปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมตรงความเป็นจริง ไม่หลอกลวง เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเอง ไม่เอาเปรียบผู้อื่น ต้องมีความจริงใจ ไม่คิดร้าย ต่อผู้อื่น ต้องมีวาจาสัตย์ ไม่พูดโกหกหลอกลวงทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน

เด่นดวง นภา (2558, หน้า 18) ได้กล่าวไว้ว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติตนที่เหมาะสม รู้จักผิดชอบ ชั่วดี มีคุณธรรม เห็นความสำคัญของความดีที่ทำ โดยแสดงออก ทาง กาย วาจา และใจ อย่างถูกต้อง และจริงใจการกระทำ หรือการแสดงออกในการประพฤติปฏิบัติ อย่างเหมาะสมและตรงต่อความจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเอง และผู้อื่น ความซื่อสัตย์เป็นจริยธรรม ที่จำเป็นต้องมีในตัวเอง มีการช่วยเหลือเกื้อกูล มีการแบ่งปัน มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความ ประพฤติตรง จริงใจ ไม่คด โกงและไม่หลอกลวง เป็นคนซื่อตรง มีการประพฤติและมีการแสดงออก ทางพฤติกรรมด้วยความจริงใจ ซึ่งพึงจะมีไว้เป็น คุณสมบัติของตน เป็นผู้ที่มีเกียรติเชื่อถือได้ ความซื่อสัตย์เป็นธรรมอันประเสริฐที่สุดที่บุคคลพึงมี จากความหมายข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึงคุณลักษณะที่แสดงออกด้วยความจริงใจ ไม่คิดคดโกง ไม่หลอกลวง ไม่เอาเปรียบผู้อื่น การประพฤติ ปฏิบัติอย่างเหมาะสม และตรงต่อความเป็นจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา และใจ ต่อตนเองและผู้อื่น เป็นคุณธรรมประจำมนุษย์

ด้านความตั้งใจ

นิษฐ์ชลีย์ วัชรชัยชูวินิจ (2555, หน้า 28) ได้ให้ความหมายว่าความตั้งใจ หมายถึง ความมุ่งมั่นที่ผลักดันให้บุคคลเพียรพยายามประกอบกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความสนใจ เต็มใจสม่ำเสมอ มีการวางแผนล่วงหน้าก่อนลงมือทำ เพื่อให้การงานนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์

ทานตะวัน ไชยวงษ์ (2557, หน้า 40) ได้ให้ความหมายว่า ความตั้งใจ หมายถึง ความสนใจ ความมุ่งมั่น ความกระตือรือร้นในการทำงาน ความพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จลุล่วง โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ และเป็นการแสวงหาความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาตนเอง และทำให้งานประสบความสำเร็จ

พระสมชาย ฐานวุฑโฒ (2533, หน้า 52-53) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียน หรือพหุสูต มีลักษณะ ดังนี้

1. ความตั้งใจ คือ มีนิสัยชอบฟัง ชอบอ่าน ชอบค้นคว้า
2. ความตั้งใจจำ คือ มีความจำดี รู้จักจับสาระสำคัญ จับหลักให้ได้แล้วจำให้แม่นยำ
3. ความตั้งใจท่อง คือ ต้องฝึกท่องให้คล่องปาก ท่องให้ขึ้นใจ จำให้คล่องแคล่วชัดเจน ไม่ต้องพลิกตำรา โดยเฉพาะพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นความจริงแท้แน่นอนและไม่เปลี่ยนแปลง ส่วนวิชาการทางโลกยังมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ เพราะยังไม่มีใครรู้จริง จึงควรท่องเฉพาะที่สำคัญและหมั่นคิดหาเหตุผลด้วย

4. ความตั้งใจขบคิด คือ ใส่ใจนึกคิด ตรึกตรองหาเหตุผลให้เข้าใจตลอด พิจารณาให้เจนจบ นึกถึงครั้งใดก็เข้าใจปรุโปร่งหมด

5. ความตั้งใจตลอดด้วยปัญญา คือ เข้าใจแจ่มแจ้งทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติความรู้กับใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

พระราชวรมุณี (ประยุทธ์ ปยุตโต) (2530, หน้า 43-45) ได้กล่าวถึงความตั้งใจ สนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน ตามแนวอิทธิบาท 4 ดังนี้

1. สร้างความพึงพอใจ (ฉันทะ) หมายถึง เป็นผู้ที่มีความต้องการจะกระทำหรือใฝ่ใจรักที่จะกระทำสิ่งนั้นอยู่เสมอ และทำให้ได้ผลดียิ่ง ๆ ขึ้นไป
2. ใช้ความเพียรพยายาม (วิริยะ) หมายถึง เป็นผู้มีความขยัน ความพยายาม ความเข้มแข็ง ความอดทน การเอาธุระใส่ใจต่องานที่รับผิดชอบไม่เกียจคร้าน
3. ความมีสติตั้งมั่น (จิตตะ) หมายถึง เป็นผู้มีความคิด ความตั้งใจรับรู้ในสิ่งที่ตนทำ ทำสิ่งนั้นด้วยความคิด มีจิตจดจ่อ ไม่ฟุ้งซ่านล่องลอย ไม่ขาดสติป่าเป้า
4. หมั่นไตร่ตรองด้วยเหตุผล (วิมังสา) หมายถึง เป็นผู้มีความปัญญาพิจารณาไตร่ตรอง ครุ่นคิดใคร่ครวญ ตรวจสอบหาเหตุผล ตรวจสอบข้อบกพร่องในสิ่งที่ทำ รู้จักวางแผน คิดค้นตลอดจนหาวิธีปรับปรุงแก้ไข เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง การรู้จักช่วยเหลือและรับผิดชอบต่อตนเอง และการรู้จักเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น รู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Empathy) อันจะนำมาซึ่งการรู้จักช่วยเหลือเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น รู้จักแบ่งปัน รู้จักให้ตลอดจนเสียสละโดยไม่หวังผลตอบแทน

ภูวคณ แก้วมณี (2551, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนแสดงความสนใจ เอาใจใส่ในการเรียนการสอน ตัวครู และอุปกรณ์การสอนที่ครูใช้ รวมทั้งติดตามการเรียนการสอนโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับการเรียน ทำงาน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูกำหนด พฤติกรรมการศึกษาเรียนนอกจากจะประกอบไปด้วย พฤติกรรมการศึกษาเรียนในระหว่างการเรียนการสอนแล้ว ยังรวมถึงการเอาใจใส่ และมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนมอบหมายในเวลาอิสระอีกด้วย โดยได้จำแนกลักษณะของพฤติกรรมการศึกษาเรียน จำแนกออกเป็น

1. พฤติกรรมตั้งใจเรียนขณะครูสอน ได้แก่
 - 1.1 เอาใจใส่การเรียน มองครูหรือมองอุปกรณ์การสอนที่ครูใช้ขณะอธิบาย
 - 1.2 ตอบคำถามของครูที่เกี่ยวกับการเรียน
 - 1.3 ไม่พูดคุยขณะที่ครูสอน
 - 1.4 ไม่ส่งเสียงรบกวนในขณะที่ครูสอน
 - 1.5 ไม่เอางานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่ครูสอน
2. พฤติกรรมตั้งใจเรียนในขณะที่ครูไม่สั่งงาน
 - 2.1 ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายตามที่ครูสั่ง โดยไม่พูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ทำงาน
 - 2.2 ร่วมกิจกรรมตามที่ครูกำหนด
 - 2.3 ส่งแบบฝึกหัดตรงต่อเวลา

กิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545, หน้า 19) ได้ให้ความหมายว่า การปฏิบัติตัวของนักศึกษา เกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างเหมาะสม ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การฟัง การอ่าน การสรุปย่อเพื่อช่วยจำ การส่งการบ้าน การทบทวนบทเรียนและการเตรียมตัวสอบ

จากความหมายข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความตั้งใจ หมายถึง การที่นักเรียนแสดงความสนใจ เอาใจใส่ในการเรียนการสอน ตัวครู และอุปกรณ์การสอนที่ครูใช้ มีความคิด ความตั้งใจรับรู้ในสิ่งที่ตนทำ ทำสิ่งนั้นด้วยความคิด มีจิตจดจ่อ ไม่ฟุ้งซ่านล่องลอย ไม่ขาดสติ เอาใจใส่ และสนใจเรียนในระหว่างการเรียนการสอนรวมถึงการเอาใจใส่ และมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนมอบหมายเป็นผู้ที่มีความต้องการจะกระทำหรือใฝ่ใจรักที่จะกระทำสิ่งนั้นอยู่เสมอ และทำให้ได้ผลดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

ด้านความอดทน

นิษฐ์ชลีย์ วัชรชัยชุนิณี (2555, หน้า 29) ได้ให้ความหมายว่า ความอดทน หมายถึง ความสามารถของร่างกาย ความคิดและจิตใจ ที่จะทนต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จได้

โดยไม่คำนึงถึงอุปสรรคใด ๆ หมั่นออกกำลังกาย ให้อารมณ์แข็งแรง มีจิตใจที่เข้มแข็ง บังคับตนเองเมื่อเกิดความเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย และเกียจคร้าน

ชลลดา สอนศิริ (2559, หน้า 28) ได้ให้ความหมายว่า ความอดทน หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และจิตใจ มีความหนักแน่น อดทน อดกลั้นต่อความยากลำบากและอุปสรรคของงาน

กรมวิชาการ (2542 ก, หน้า 6) ให้ความหมายความอดทนที่มีต่อหน้าที่ทำ หมายถึง ทำงานหนึ่ง ๆ อย่างต่อเนื่องหรือเป็นเวลานาน โดยไม่เพื่อหน่าย ไม่ท้อถอย ไม่ขอให้คนอื่นช่วยเหลือ หากยังอยู่ในสภาพที่ตนเองยังพอทำงานได้ โดยเน้นหนักไปในแนวทางของความอดทนที่ต้องเข้มแข็งทางกายเป็นหลัก และความอดทนทางจิตหรืออารมณ์ที่มีต่อหน้าที่ทำ ซึ่งเกิดจากการใช้ถ้อยคำทางลบของบุคคลอื่น

เด่นดวง นภา (2558, หน้า 19) ได้ให้ความหมายว่า ความอดทน หมายถึง ความหนักแน่น และเข้มแข็งของจิตใจ ที่สามารถควบคุมอารมณ์ให้ทนต่อสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เผชิญได้ และสามารถทำงานให้สำเร็จลุล่วงได้โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใด ๆ มีความเข้มแข็งในจิตใจในการที่จะละทิ้งความชั่ว แม้จะกระทบกับสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา การที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ต้องอาศัยการฝึกฝน ความเพียรพยายามและที่สำคัญต้องมีความอดทนในสิ่งที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่องานสิ่งนั้นจะได้สำเร็จลุล่วง การฝึกความอดทนมีหลายอย่าง อดทนต่อความลำบาก อดทนต่อความทุกข์ อดทนต่อความเจ็บใจ อดทนต่ออำนาจกิเลสต่าง ๆ การที่จะมีระเบียบวินัยได้ต้องอาศัยความอดทนในตัวเอง จึงนำไปสู่ความเป็นพลเมืองที่ดีได้

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559, หน้า 36) ได้ให้ความหมายว่า ความอดทน หมายถึง การปฏิบัติตนให้เป็นคนที่มีความมั่นคง อดทนต่ออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเอง ใช้สติปัญญาในการควบคุมอารมณ์เป็นคนมีเหตุผล ไม่ท้อถอยยอมแพ้เอาชนะอุปสรรค เพื่อเกิดความสำเร็จในงาน

ทานตะวัน ไชยวงษ์ (2557, หน้า 41) ได้ให้ความหมายว่า ความอดทน หมายถึง การปฏิบัติตนให้มีความมั่นคงในอารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างมีเหตุผล ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้ต่ออุปสรรคใด ๆ

จากความหมายข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความเพียรพยายามอย่างเข้มแข็ง ความหนักแน่นมั่นคงของจิตใจ อดทนต่ออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเอง ใช้สติปัญญาในการควบคุมอารมณ์เป็นคนมีเหตุผล และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น มีความมั่นคง อดทน อดกลั้นต่อความยากลำบากและอุปสรรคของงาน เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการทำงาน

แนวทางในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้กับผู้เรียน

ณัฐพร สตาภรณ์ (2540, หน้า 52) ได้กล่าวถึงวิธีสนับสนุนหรือส่งเสริมให้เด็กรู้จักบังคับตนเอง ว่าอาจทำได้หลายวิธีด้วยกันทั้งที่บ้านและโรงเรียน คือ

1. พ่อแม่จะต้องสร้างสัมพันธ์อันดีกับลูกของตน ไม่ควรขู่เข็ญให้เด็กทำตามกฎบังคับที่วางไว้หรือปล่อยให้ลอยละล่องเด็กจนเกินไป การที่จะให้เด็กทำอะไรสักอย่างหนึ่งควรจะให้คำแนะนำชี้แจงแต่โดยดี เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งที่ทำนั้นอย่างแจ่มแจ้ง
2. พ่อแม่จะต้องให้ลูกมีอิสระในการพัฒนาตนเองไม่ควรควบคุมเด็กตลอดเวลา ควรให้โอกาสเด็กที่จะออกมาเล่นหรือเข้าสังคมกับเพื่อน ๆ บ้าง เพื่อให้เขาได้รู้จักกับเด็กอื่น ๆ รู้จักการเป็นผู้ให้และผู้รับ ทั้งยังส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็น ตามธรรมชาติของเด็กด้วย
3. จงพยายามศึกษาเด็กดูว่ามีความสามารถทำอะไรได้บ้าง และพยายามส่งเสริมให้เด็กทำไม่ควรมอบความรับผิดชอบให้เด็กเกินกำลังของเด็ก
4. ช่วย让孩子เรียนรู้ต่าง ๆ ด้วยการกระทำ
5. ต้องอธิบายคำถามต่าง ๆ ที่เด็กสนใจและมีความเต็มใจที่จะอธิบายรับฟังเหตุผลต่าง ๆ ของเด็ก และนำสิ่งนี้มาอภิปรายอีกครั้ง
6. จงมีความนับถือเด็กอย่างบังคับเขามากเกินไป ควรปล่อยให้เด็กเป็นตัวของตัวเองบ้าง
7. ควรยกย่องหรือให้คำชมเชยเด็กในโอกาสอันสมควร เพื่อเป็นการส่งเสริมให้กำลังใจและแสดงความพอใจต่อการกระทำของเด็ก
8. จงเป็นคนมีเหตุผลและสามารถอธิบายเหตุผลต่าง ๆ ให้เด็กเกิดความเข้าใจ ก่อนที่เด็กจะกระทำตาม
9. จงเป็นคนคงเส้นคงวา อย่าแสดงอาการวันนี้ดี พรุ่งนี้ร้าย หรือวันนี้สั่งให้ทำอย่างนี้ พรุ่งนี้สั่งให้ทำอีกอย่างหนึ่ง
10. อย่าทำโทษเด็กเมื่อมีอารมณ์โกรธ
11. ควรยกบุคคลที่มีระเบียบวินัยดีมาให้เด็กดูและเป็นตัวอย่าง
12. การให้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ จะต้องให้ในเวลาที่เหมาะสม
13. การกระทำโทษเด็กเมื่อทำผิดควรจะเป็นการสั่งสอนไม่ควรทำอย่างดูร้ายหรือทารุณต่าง ๆ หรือทำเป็นเวลานาน การกระทำโทษควรทำโทษแบบคงเส้นคงวาและทันทีทันใด เพื่อจะรู้ว่าทำไม เขาถึงถูกทำโทษ

กุลยา ดันติผลาชีวะ (2542, หน้า 80-81) กล่าวถึงหลักการสร้างวินัยให้แก่เด็ก ดังนี้

1. มีเจตคติที่ดีกับเด็ก การสอนวินัยต้องค่อยเป็นค่อยไป ใส่ใจและพยายามในการสร้างด้วยการใช้สัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก ให้คำแนะนำชี้แจงถึงการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง ฝึกเด็ก

ให้รู้จักการบังคับตนเองอย่างมีเหตุผล ให้กำลังใจเมื่อเด็กทำถูกต้องและชมเชย ใช้วิธีการชักจูงใจ ให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากกว่าการบังคับ โดยคำนึงถึงความรู้สึกจิตใจของเด็ก และความสามารถของเด็กในการพัฒนาตามระดับอายุ การสอนวินัยเด็กด้วยความรักและให้สิ่งที่ดีที่สุดกับเด็ก จะช่วย ให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีกับการมีวินัย

2. ให้อิสระแก่เด็กในการมีความคิดเป็นของตนเอง ด้วยการให้คำแนะนำปรึกษา เมื่อเด็กเล่นกับเพื่อนหรือมีปัญหาในการเล่น เด็กควรได้รู้ว่าทำไมต้องมียินัย พฤติกรรมใดที่ยอมรับได้ และพฤติกรรมใดที่ผิด เมื่อผิดแล้วต้องแก้ไข เพราะหากเกิดซ้ำแล้วไปแก้ไข จะทำให้เด็กคับข้องใจ

3. สร้างให้เด็กมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และงานที่ได้รับมอบหมายด้วยการติดตาม ให้ข้อมูลย้อนกลับ ชี้แนะ ไม่ติหรือว่ากล่าวให้เด็กเสียใจ ไม่เปรียบเทียบเด็กกับผู้อื่นให้เด็ก รู้สึกว่าเป็นปมด้อย แต่ประเมินให้เด็กเห็นถึงการพัฒนาพฤติกรรมของตนเองและข้อควรต้องแก้ไข

4. ให้การยกย่องชมเชยในทันทีที่เด็กกระทำหรือปฏิบัติ อย่าพูดถึงสิ่งที่ใกล้ตัว เด็กจะไม่เข้าใจ เช่น ทำดีไปเถอะ โตะขึ้นแล้วจะดีเอง เด็กไม่ทราบ หรือใช้คำยาก เด็กไม่เข้าใจ เช่น คนดีเป็นคนเก่ง เป็นต้น ในขณะที่ฝึกเด็ก เด็กอาจจะคือร้อนบ้าง เอาแต่ใจตนเองบ้าง ต้องให้อภัย อย่าเอาแต่ใจ

5. การฝึกวินัยต้องสม่ำเสมอ เราไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กได้ในทันทีทันใด ต้องฝึกซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กซึมซับไปเป็นนิสัย เมื่อผิดต้องลงโทษทันทีเพื่อแก้ไข ให้ถูกต้อง ถ้าเด็กทำผิดต้องชมเชย

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2545, หน้า 58-71) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง โดยยึดแนวทางทฤษฎีที่สำคัญสองทฤษฎี คือ ทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) ว่าด้วยกำเนิดของการควบคุมตนเองหรือการมีวินัยในตนเอง และทฤษฎีของแพค และเฮวิกเฮสต์ (Peck and Havighurst) ว่าด้วยการพัฒนาแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือการมีวินัยในตนเอง โดยยึดการควบคุมของอีโก้และซูเปอร์อีโก้เป็นหลัก มีหลักการ คือ ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น เชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้นมา สิ่งสำคัญ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูคนจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถในการควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น เมาเรอร์ได้อธิบายว่าทารกหรือเด็กต้องเรียนรู้จากผู้ที่เลี้ยงดูคน โดยที่การเรียนรู้เกิดในสภาพที่เหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของเด็กเกิดขึ้นในหลายระดับ และมีขั้นตอนดังนี้ จากทฤษฎีของเมาเรอร์ การเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตนั้นจะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุข ความอบอุ่น และผ่านการอบรมสั่งสอน หรือการเลียนแบบที่ดีงามจากผู้เลี้ยงดู

ตนเอง จึงจะพัฒนามาเป็นลักษณะเด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้น และกลายเป็นพฤติกรรม ที่ถูกต้อง มีเหตุผลของบุคคลนั้น

ธนาพร ศรีโสภณ (2553, หน้า 18) ได้กล่าวว่า การสร้างวินัยในตนเองเป็นรากฐานของ พฤติกรรมที่ดี สิ่งที่จะช่วยให้คนเรามีวินัยที่ดีงามมีหลายลักษณะ ได้แก่ ระเบียบ ขอบบังคับ ตลอดจน กฎหมายและศีลธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อจะช่วยเหลือควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ให้เป็นไปในแนวทาง ที่พึงประสงค์ในทางที่ดีงาม ดังนั้น ทุกคนจึงควรตระหนักในความสำคัญ และความจำเป็นของ การมีวินัย คนที่มีวินัยในตนเองจะเป็นคนที่รู้จักตนเอง สามารถควบคุมตนเองไม่ให้ทำผิดกฎระเบียบ ที่สังคมกำหนดไว้ กลายเป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ และที่สำคัญเป็นคนที่ไม่สร้างปัญหาให้กับ สังคมได้อีกด้วย วินัยที่ดีจะต้องมาจากจิตสำนึกของแต่ละคน โดยต้องมีกฎเกณฑ์ใด ๆ มาบังคับ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจสำหรับการปลูกฝังให้เด็กรู้จักการมีวินัยในตนเอง รู้ว่าอะไรควรทำ หรือไม่ควรทำ โดยผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กจะต้องร่วมมือช่วยกันปลูกฝังทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู จากการศึกษาแนวทางเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง ผู้วิจัยสรุปแนวทางการเสริมสร้างวินัย ในตนเองได้ดังนี้

1. การเสริมสร้างวินัยในตนเองพ่อแม่ควรมีส่วนร่วมในการสร้างสัมพันธ์อันดีกับลูก
2. สร้างบรรยากาศที่มีการผ่อนคลาย ให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยการกระทำ
3. อธิบายเหตุและผลให้เด็กเมื่อเด็กมีคำถาม หรือข้อสงสัย
4. ส่งเสริมให้เด็กได้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ
5. ให้กำลังใจ ยกย่องและชมเชย เมื่อเด็กปฏิบัติตามข้อตกลง
6. มีแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้ดูเป็นตัวอย่าง
7. ใช้กฎเกณฑ์ ข้อตกลง ในเวลาที่เหมาะสม

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียน อนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัย ได้กำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ เพศและระดับชั้น

เพศ

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวินัยในตนเอง เพศเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัย ในตนเองของนักเรียน มีผู้วิจัยหลายท่านที่พบว่าเพศของนักเรียนมีผลต่อวินัยในตนเอง ได้แก่

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559, หน้า 71) ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคม สร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1

ปีการศึกษา 2558 ที่มีเพศต่างกัน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สินีนานู สุทธิจินดา (2543, หน้า 98-99) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ โรงเรียนอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนหญิงและชายมีวินัยในตนเองโดยรวมวินัย วินัยในตนเองด้านการปฏิบัติตนในห้องเรียน การปฏิบัติตนนอกห้องเรียน และการปฏิบัติตนในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยมีแนวโน้มว่านักเรียนหญิงมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนชาย

สุภาพร ณะชานันท์ (2544, หน้า 50) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตหญิงมีวินัยในตนเองสูงกว่านิสิตชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

พวงผกา แซ่ตัน (2554, หน้า 78-79) ได้ศึกษาวินัยนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวังจันทร์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 18 พบว่า ด้านความประพฤติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีวินัยนักเรียนมากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้เป็นเพราะว่าโดยทั่วไปแล้วนักเรียนหญิงมักได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองเป็นพิเศษมากกว่านักเรียนชาย เนื่องจากค่านิยมทางสังคม นักเรียนหญิงจะมีโอกาสเสี่ยงต่อการประพฤติเสียหายและเสื่อมเสีย ชื่อเสียงได้มากกว่านักเรียนชาย อีกทั้งอุปนิสัยตามธรรมชาติของนักเรียนหญิงจะมีพฤติกรรม การปฏิบัติวินัยมากกว่านักเรียนชาย

Chiu (1975, pp. 69-72) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษา ครูซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยอินเดียนา ในด้านปัญหาระเบียบวินัยนักเรียน พบว่า ปัญหาทางวินัยมักเกิดกับเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง โดยเกิดกับเด็กชายร้อยละ 56 เด็กผู้หญิง ร้อยละ 8 อีกร้อยละ 35 เกิดกับกลุ่มรวมทั้งหญิงและชาย

Jones (1954, pp. 781-832) ได้ศึกษาเรื่อง ความแตกต่างระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงในด้านปฏิบัติตามวินัย พบว่า เด็กชาย วัยรุ่นจะฝ่าฝืนระเบียบวินัยมากกว่าเด็กหญิงวัยรุ่นและไม่เต็มใจที่จะกระทำตามกฎข้อบังคับต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงกฎนั้น

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าเพศชายจะมีปัญหาด้านวินัยในตนเองมากกว่าเพศหญิง จึงทำให้ปัจจัยด้านเพศ น่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

ระดับชั้น

ระดับชั้นของนักเรียน เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของหลายท่าน ได้แก่

พวงผกา แซ่ตัน (2554, หน้า 64) ได้ศึกษาวินัยนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวังจันทร์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามระดับชั้นที่ศึกษา พบว่าโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวินัยสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สุปราณี สุวรรณฉวี (2554, หน้า 60) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ที่พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีปัญหาด้านวินัยมากกว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

พุดิพงษ์ ทรงนวล (2556, หน้า 61) ได้ศึกษาปัญหาและการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาการประพฤติดวินัยนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการแต่งกายและด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 มีเพียงด้านความประพฤติด้านเดียวเท่านั้น ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีปัญหาการประพฤติดวินัยนักเรียนมากกว่าระดับชั้นประถมศึกษา

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ระดับชั้นของนักเรียน มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน เพราะระดับชั้นที่ต่างกันก็เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาการประพฤติดวินัยในด้านต่าง ๆ อันไม่พึงประสงค์ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สินีนานู สุทธิจินดา (2543) ได้ทำการศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียน สาขาวิชาพาณิชการ โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบวินัยในตนเองของนักเรียนตามตัวแปรด้านเพศ ระดับชั้น สุขภาพจิตแรงงูใจ ไฟล์สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน การอบรมเลี้ยงดูและอิทธิพลของตัวแปรแบบ สัญลักษณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 1,113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามวินัยในตนเอง แบบสอบถามสุขภาพจิต แบบสอบถามแรงงูใจไฟล์สัมฤทธิ์ แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู และแบบสอบถาม

อิทธิพลของตัวแบบสัญลักษณ์ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ นักเรียนมีวินัยโดยรวมและรายด้าน คือ การปฏิบัติตนในห้องเรียน การปฏิบัติตนนอกห้องเรียน และการปฏิบัติตนในสังคม ระดับสูง นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียน สุขภาพจิต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อในตนเอง การอบรมเลี้ยงดู และได้รับอิทธิพลของตัวแบบสัญลักษณ์ต่างกัน มีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธิติมา จักรเพชร (2544) ได้ทำการศึกษาผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวินัยในตนเองต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 และสมัครใจเข้าร่วม เรื่องความมีวินัยในตนเอง และผลโปรแกรมสนเทศเรื่องความมีวินัยในตนเอง ผลจากการศึกษาวิจัย พบว่า นักเรียนมีวินัยในตนเองสูงขึ้นหลังจากใช้ชุดแนะแนวและได้รับข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดแนะแนวกับนักเรียนที่ได้รับการใช้ข้อเสนอเทศมีวินัยในตนเองสูงขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มนตรี รัชชศิริ (2552) ได้ศึกษาสาเหตุและแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการประพฤติดีวินัยของนักเรียน โรงเรียนสวนป่าเขาชะอางค์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุการประพฤติดีวินัยด้านการแต่งกายเพราะนักเรียนอยากมีความเท่ เพื่อเรียกร้องความสนใจ พฤติกรรมเลียนแบบ แนวทางป้องกันการประพฤติดีวินัย ด้านการแต่งกาย ได้แก่ การสร้างกฎ สร้างระเบียบ ข้อบังคับให้นักเรียนอยู่ในวินัยอย่างเคร่งครัด มีบทลงโทษเป็นขั้นตอน มีการติดตามและนิเทศอย่างสม่ำเสมอ แนวทางแก้ไขการประพฤติดีวินัยด้านการแต่งกาย โดยการให้นักเรียนปฏิบัติตามข้อบังคับของโรงเรียน และลงโทษอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความละอายสาเหตุการประพฤติดีวินัย ด้านความประพฤติเพราะพฤติกรรมเลียนแบบ แนวทางป้องกันการประพฤติดีวินัยด้านความประพฤติ ได้แก่ ปลูกจิตสำนึกที่ดีโดยการจัดการอบรมในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง นำเข้าวัดปฏิบัติธรรมตามสมควรเพื่อให้ละอายไม่หลงผิดในสิ่งที่ตนทำมาแล้ว ครูต้องช่วยกันดูแลเอาใจใส่ว่ากล่าวตักเตือนแนวทางแก้ไขการประพฤติดีวินัย ด้านความประพฤติ โดยการจัดกิจกรรมพิเศษให้เป็นคนมีระเบียบวินัย และขยันทำงาน สาเหตุการประพฤติดีวินัย ด้านการปฏิบัติตนเพราะเลียนแบบตัวอย่างที่ไม่ดี เรียกร้องความสนใจ ขาดการอบรม แนวทางป้องกันการประพฤติดีวินัยด้านการปฏิบัติตน ได้แก่ ครูว่ากล่าวตักเตือน ป้อนข้อมูลดี ๆ สร้างนิสัยเอื้อเพื่อ เสียสละ ไม่เอาเปรียบสังคม แนวทางแก้ไขการประพฤติดีวินัยด้านการปฏิบัติตนโดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมศีลธรรม จริยธรรม

สุคนธา ศรีภา (2552) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครอง และนักเรียนร่วมกันกำหนดแนวทงระเบียบ แนวปฏิบัติของนักเรียนและทำสมุดคู่มือให้กับนักเรียนและผู้ปกครอง เชิญผู้ปกครองทันทีที่นักเรียน มีปัญหาด้านความประพฤติเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียนภาคเรียนละ 1 ครั้ง และแจ้งผู้ปกครองถึงผลการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีการติดตามการปฏิบัติของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ครูและผู้ปกครองร่วมมือกันในการส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของโรงเรียน

รัตนาภรณ์ สมบัติตรา (2552) ได้ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง ผลการวิจัย พบว่า ความมีวินัยในตนเอง โดยภาพรวมและทุกด้าน อยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน และด้านความเชื่อมั่น ความมีวินัยที่มีเพศต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายด้าน พบว่า การมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่ศึกษาในระดับชั้นต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายด้านการมีวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความเป็นผู้นำแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

น้ำฝน กุลชุตินธร (2552) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการประพฤติดิวินัยของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการประพฤติดิวินัยนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และรายด้านมีปัญหาปานกลาง เปรียบเทียบปัญหาการประพฤติดิวินัย จำแนกตามความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการแต่งกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความประพฤติ และด้านการปฏิบัติตนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แนวทาง การแก้ไขปัญหาการประพฤติดิวินัย พบว่า ด้านการแต่งกาย โรงเรียนควรมีการติดตามแก้ไข ปัญหานักเรียนอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ด้านความประพฤติ ครูควรมีการติดตามเฝ้าระวังนักเรียน กลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดเป็นพิเศษ และพิจารณาความผิดและใช้บทลงโทษตามกฎระเบียบโรงเรียน ด้านการปฏิบัติตน ควรพิจารณารายกรณีและกำหนดมาตรการรองรับการใช้โทรศัพท์ การยึดโทรศัพท์และแจ้งผู้ปกครองมารับทราบความผิดของนักเรียน และรับโทรศัพท์คืน ควรปรับปรุงกฎระเบียบโรงเรียน ลดความเข้มงวดลงและหามาตรการรองรับ ในเรื่องดังกล่าว

โดยพิจารณาความจำเป็นรายกรณี และครูควรให้การอบรมด้านคุณธรรมจริยธรรมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพิ่มความเข้มงวดในการดูแลนักเรียนให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบโรงเรียน และจัดประชุมให้ความรู้ผู้ปกครองเพื่อเป็นแนวทางในการสอดส่องดูแลนักเรียนต่อไป

พวงผกา แซ่ตัน (2554) ได้ศึกษาวินัยนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวังจันทร์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัย พบว่า วินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับได้ ดังนี้ ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ การเปรียบเทียบวินัย จำแนกตามเพศโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนหญิงมีวินัยสูงกว่านักเรียนชาย จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวินัยสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และจำแนกตามการพักอาศัย โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุปราณี สุวรรณฉวี (2554) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการปฏิบัติตน ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ ปัญหาวินัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีปัญหามากกว่านักเรียนหญิง ปัญหาวินัยนักเรียน โดยรวมด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีปัญหามากกว่าระดับประถมศึกษา ส่วนด้านการปฏิบัติตน เมื่อจำแนกตามระดับชั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนได้เสนอไว้ 3 ด้าน ซึ่งเรียงลำดับจากด้านที่เป็นปัญหาอันดับแรก คือ ด้านการปฏิบัติตน อันดับที่สองด้านความประพฤติ และอันดับสุดท้าย ด้านการแต่งกาย

ปรีดีนัส จันทราทานตานันท์ (2556) ได้ศึกษาปัญหาการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนการุญวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัย พบว่า วินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับได้ ดังนี้ ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ การเปรียบเทียบ วินัย จำแนกตามเพศโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านความประพฤติ ด้านเดียวเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนหญิงมีวินัยสูงกว่านักเรียนชาย จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวินัยสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และจำแนกตามการพักอาศัย โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า นักเรียนที่อยู่ร่วมกับบิดามารดา มีวินัยนักเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้อยู่ร่วมกับบิดามารดา ข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาวินัย ควรปลูกฝังด้านวินัยบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ก็จะเกิดความเคยชินและเกิดเป็นวินัยในตนเอง ซึ่งการปลูกฝัง

หล่อหลอมวินัยให้นักเรียนนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเริ่มตั้งแต่ครอบครัวที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด ต่อมาก็คือ โรงเรียนแล้วทำอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสังคมต้องร่วมมือส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้าน และประพฤตินั้นเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อเป็นการพัฒนาวินัยในตนเองให้กับนักเรียน แนวทางการพัฒนาวินัย โดยต้องมีการพูดคุยอธิบายให้ทุกฝ่ายเข้าใจตรงกัน ร่วมกันวางแนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ให้ความรู้ในสิ่งที่ถูกที่ควรให้กับนักเรียน ผู้สอนปฏิบัติงานที่ต้องรับผิดชอบอย่างเต็มที่ เพิ่มความสามารถ มีการจัดอบรมค่ายคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนเพื่อปลูกฝังความมีวินัย และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน

พุทธิพงษ์ ทรงนวล (2556) ได้ศึกษาปัญหาและการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการประพฤตินักเรียน จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีการประพฤตินักเรียนสูงกว่านักเรียนหญิงในทุก ๆ ด้าน และปัญหาการประพฤตินักเรียน จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการแต่งกายและด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงด้านความประพฤติด้านเดียวเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีปัญหาการประพฤตินักเรียนมากกว่าระดับชั้นประถมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นจึงได้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมนักเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ด้านการแต่งกายด้านความรับผิดชอบ และด้านความประพฤติ ได้แก่ กิจกรรมอบรมการเสริมสร้างวินัยนักเรียน กิจกรรมการแต่งกายสะอาด และถูกระเบียบ จัดทำคู่มือการพัฒนาวินัยนักเรียน กิจกรรมนักเรียนตัวอย่างและลงโทษผู้ประพฤตินักเรียนอย่างจริงจัง กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมประกวด ห้องเรียนดีเด่น และกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน ส่งเสริมกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนแสดงออก

เสถียรวุฒิ พลดี (2556) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินการเสริมสร้างวินัย ด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 1 ศรีกิตติวรรณนุสรณ์ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ด้านการทิ้งขยะเกิดจากครูไม่เอาใจใส่ และครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการเสริมสร้างวินัยและกระบวนการสร้างความตระหนัก ด้านการแต่งกาย ครูไม่เอาใจใส่เข้มงวดกวดขันนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และยังแต่งกายตามใจชอบเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีกับนักเรียนจนทำให้นักเรียนฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน ไม่สนใจเรื่องกฎระเบียบของโรงเรียน นักเรียนไม่ยอมรับในเรื่องของวินัย และด้านความสะอาดของร่างกายเกิดจากการนำแฟชั่น

ค่านิยมสื่อต่าง ๆ มาบริโภคนิยมต่าง ๆ แนวทางการพัฒนา ด้านการที่จะต้องสร้างความตระหนัก และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการให้กับครูเพื่อให้มีแนวทางปฏิบัติเหมือนกัน ด้านการแต่งกายต้องจัด กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนและมีการนิเทศติดตาม และด้านความสะอาดของร่างกายต้อง ประชุมชี้แจง พร้อมทั้งจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ถึงการนำแฟชั่น ค่านิยมจากสื่อต่าง ๆ มาบริโภคนิยม ทำให้มีผลกระทบทางลบแก่นักเรียนในการดำรงชีวิต

พรรณรุจี สะอาด (2558) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนของ โรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบปัญหาวินัยของนักเรียน จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ยกเว้น ด้านการแต่งกายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการเปรียบเทียบปัญหาวินัยของ นักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ แนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน ได้เสนอไว้ 3 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย โรงเรียนควรมี ระเบียบที่ชัดเจนในการแก้ไขพฤติกรรม และมีการควบคุมตรวจสอบอยู่เสมอ ด้านความประพฤติ ครูควรให้ผู้ปกครอง ชุมชน รับรู้ถึงปัญหาและมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกัน แก้ไขปัญหา ต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียน และด้านการปฏิบัติตน ครูควรตักเตือนทุกครั้งเมื่อเห็นนักเรียนทำผิด ระเบียบวินัยของโรงเรียน ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเรื่องการสร้าง ระเบียบวินัยของโรงเรียน

ชลลดา สอนศิริ (2559) ได้ศึกษาความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัย ในตนเองของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองขาม (ไตรราษฎร์อารุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 6 ด้าน โดยรวมและ รายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ความมีวินัย ในตนเองของนักเรียน จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และความมีวินัยในตนเองของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง ควรมีกิจกรรมที่เสริมสร้าง ความมีวินัยในตนเอง เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ กิจกรรมค่ายลูกเสือ- เนตรนารี กิจกรรมค่ายคุณธรรม และกิจกรรมการทำความสะอาดบริเวณรับผิดชอบ

งานวิจัยต่างประเทศ

Chiu (1975, pp. 69-72) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของนักเรียน ครู ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ ปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยอินเดียนา ในด้านปัญหาระเบียบวินัยของนักเรียน พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการพูดจากร้าว ประมาณร้อยละ 85 ของปัญหาทั้งหมด และปัญหา

ทั้งหมดเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนประมาณร้อยละ 85 อีกร้อยละ 15 เกิดในที่อื่น เช่น สนาม ห้องสมุด หอประชุมและ โรงพลศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาทางวินัยก็มักเกิดกับเด็กผู้ชายมากกว่าเด็กผู้หญิง โดยเกิดกับเด็กผู้ชายร้อยละ 56 เด็กผู้หญิงร้อยละ 8 อีกร้อยละ 36 เกิดกับกลุ่มรวมทั้งผู้หญิงและผู้ชาย

Wiggins (1971, p. 2899) ได้อ้างอิงถึงการศึกษาของ Gough ศึกษาเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง พบว่า ผู้ที่มีวินัยในตนเองสูงจะมีความรับผิดชอบสูง มีความวิตกกังวลน้อย มีความอดทน มีเหตุผลของตนเอง ยืดหยุ่นในความคิด และมีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ นอกจากนี้ยังพบว่า โดยทั่วไปจะมีสุขภาพสมบูรณ์ดีกว่าผู้ที่ขาดความมีวินัยในตนเอง

Scriven (1981, p. 80) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนที่มีต่อวินัยนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐ โอไฮโอ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐ โอไฮโอเกี่ยวกับบทบาท และปัญหาเกี่ยวกับวินัยในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนมัศึกษายินดีและเต็มใจที่จะเข้าเกี่ยวข้องกับการรักษาวินัยของโรงเรียน และนอกจากนั้นยัง พบว่า กฎในโรงเรียนที่เข้มงวดไม่สามารถช่วยลดปัญหาทางวินัยของโรงเรียนได้เลย การทำงานร่วมกับผู้ปกครอง การเขียนเขียนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางวินัยจะเป็นวิธีช่วยแก้ปัญหาทางวินัยของโรงเรียนได้

McMullen (1985, p. 616) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวินัยและระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมือง เพื่อเน้นการพัฒนาวัยรุ่น ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาทางวินัยส่วนใหญ่ มีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของโรงเรียน เพราะนักเรียนต้องการสิ่งแวดล้อมที่ดี ยืดหยุ่นได้ โรงเรียนให้ความสนใจเอาใจใส่ และมีระเบียบวินัย การวิจัยได้สนับสนุนให้โรงเรียนจัดระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ครูให้สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในการเรียนการสอน สร้างความสัมพันธ์ให้เกิดภายในโรงเรียน กำหนดความรับผิดชอบต่อปัญหา โดยการให้คำปรึกษา กำหนดแนวทางของพฤติกรรม พิจารณาแก้ไข ปรับปรุงระเบียบวินัย และจำกัดขอบเขตการทำผิด กำหนดโครงการให้นักเรียนหยุดพักการเรียนชั่วคราวในโรงเรียน วางแผนพัฒนาผู้ทำผิดบ่อย ๆ แต่ละคนเป็นอย่างดี และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมรับรู้และเกี่ยวข้องในการรักษา ระเบียบวินัยของโรงเรียน

Osakwe (1981, pp. 2056A-2057A) ทำการวิจัยเรื่อง “Moral education discussion skills for a beginning experience in the use of Kohlberg’s stage-development model” โดยใช้รูปแบบพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (สำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในไนจีเรีย) การวิจัยครั้งนี้ต้องการเสนอพัฒนาการของหลักสูตรการสอนของครู โดยมีแบบอย่างพัฒนาการของโคลเบอร์ก ซึ่งกล่าวว่า พัฒนาการทางจริยธรรมเกิดขึ้นทีละขั้นในโครงสร้างตั้ง 6 เป็นลำดับ อันเป็นผลจาก

ปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทุกคนจะผ่านขั้นต่ำโดยไม่มีใคร กระโดดข้ามขั้นแต่ ว่าก้าวช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันการแก้ปัญหาทางสังคม อย่างเหมาะสมเป็นปัจจัย อย่างหนึ่งที่จะเปลี่ยนจริยธรรมขั้นหนึ่งไปยังอีกขั้นหนึ่งในการนี้อาจช่วยได้ โดยการชี้แจงอภิปราย ซึ่งต้องมีการนำเรื่องแต่ละเรื่องที่จะช่วยในการพัฒนาของโคลเบอร์ก นำไปสู่สถานที่ขัดแย้งสถานการณ์ เช่นนี้ครูในฐานะผู้นำต้องรู้ทักษะการชี้แจง

Crawley (1983, pp. 43-58) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการแก่นักเรียนมีวินัย ใน โรงเรียน มัธยมศึกษา 2 แห่ง ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่เด็กนักเรียนหญิง ทำผิดมากที่สุด คือ การพูดและหัวเราะ แต่สำหรับผู้ชายเป็นไปในทางก้าวร้าวมากกว่าเด็กหญิง คือ การต่อสู้ การโยนของ

Lanier (1993, p. 1680-A) ทำการวิจัยเรื่อง Promoting moral and conceptual development in rural adolescents (Moral development, Rural students, Peer facilitators)

จุดประสงค์ของการทำวิจัย เพื่อการศึกษาผลของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาจริยธรรมของนักเรียน ระดับชั้นที่ 11 และ 12 ใน โรงเรียนชนบทเด็กนักเรียนในชนบทได้รับการอบรมให้คิดและปฏิบัติ ตามต่าง ๆ กันมา ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ การทดลองได้แบ่ง นักเรียนออกเป็นกลุ่มควบคุมให้ได้รับการแก่การให้คำแนะนำและการจัดประสบการณ์และอีกกลุ่ม เป็นนักเรียนที่ประกอบด้วยนักเรียนตั้งแต่เด็กนักเรียนโรงเรียนระดับกลางจนถึงระดับสูงสุด ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนตั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากการศึกษาทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ความมีวินัยในตนเอง เป็นคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์ และเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของ นักเรียน ในการเสริมสร้างวินัยในตนเองให้กับนักเรียนนั้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะบิดามารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และโรงเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีลักษณะนิสัยที่พึงปรารถนา เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม และอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาค้นคว้า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 6 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ และด้านความอดทน โดยศึกษาและเปรียบเทียบ จำแนกตามเพศของนักเรียนและระดับชั้นที่ศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่องความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 418 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan (1970, p. 608) จำนวน 196 คน ได้มาจากการกำหนดระดับชั้นเป็นชั้นในการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ดังตารางที่

ตารางที่ 3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำแนกตามเพศและระดับชั้น

ระดับชั้น	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	74	65	139	35	31	66
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	61	74	135	29	35	64
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	72	66	138	34	32	66
รวม	207	205	412	98	98	196

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า

(Rating scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยเรียงลำดับความสำคัญของโครงการ/ กิจกรรมที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเองตามความคิดเห็นของนักเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองจากเอกสารและตำราต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. นำแนวคิด ทฤษฎีและข้อมูลต่าง ๆ มาสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้วัดความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์

3. การสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ แบ่งเป็น 6 ด้าน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน

การหาคุณภาพแบบสอบถามในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งเป็น การตรวจสอบความเที่ยงตรง การหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น มีดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม

1.2 นำแบบสอบถามผ่านการแก้ไขและปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง และความถูกต้องเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

1.2.1 นายนพดล อารมณสุขโข ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

1.2.2 นายไพฑูรย์ จันตะเกา ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดชมนิมิตร

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

1.2.3 นางศิริรัตน์ อัคระกุล ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบางน้ำผึ้งนอก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

1.3 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนการนำไปใช้ (Try out) กับนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1.4 นำแบบสอบถามที่ไปทดลองใช้มาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total

correlation) โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation) แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกที่มีค่าอำนาจ จำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ตั้งแต่ .24-.65

1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) โดยใช้สูตรของ Cronbach (1990, pp. 202-204) พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม
2. จัดส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน และเก็บรวบรวมด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนมา 196 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทุกฉบับ
3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนตามนำหนักคะแนนแต่ละข้อ และบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
4. นำผลคำนวณมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแยกวิเคราะห์ ดังนี้

1. นำแบบสอบถาม ซึ่งเป็นฉบับสมบูรณ์มาจำแนกเป็นกลุ่มตามตัวแปรที่ศึกษา คือ เพศ และระดับชั้นที่ศึกษาอยู่ของนักเรียน
2. ตรวจสอบให้คะแนนตามกาน้ำหนักที่กำหนดไว้ ดำเนินการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
3. การแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปรผลได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินระดับคะแนนเฉลี่ยในการศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์

ด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน และแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23-24) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00- 1.50 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบเรียงอันดับตามกิจกรรม/ โครงการในโรงเรียนที่นักเรียนเห็นว่าสามารถเป็นแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนได้มากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

กิจกรรมทำความสะอาดเขตพื้นที่รับผิดชอบ

กิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือ - เนตรนารี

กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

กิจกรรมบันทึกความดี

กิจกรรมแข่งขันกีฬา

กิจกรรมเข้าค่ายคุณธรรม

กิจกรรมจิตอาสา

กิจกรรมเข้าฐานกิจกรรม 5 งาม

กิจกรรม ผอ. พบศิษย์รัก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แล้วนำมาศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วิเคราะห์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. การเปรียบเทียบระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามเพศ สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที (t -test) และระดับชั้น สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

3. แนวทางการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ
(Percentage)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t -Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F -distribution
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of squares)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
*	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลงานการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน เพื่อศึกษาวินัยและแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยเรียงลำดับ ความมุ่งหมายและสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกเพศ และระดับชั้น

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาศึกษาวินัยและแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ดังรายละเอียดตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	98	50
หญิง	98	50
รวม	196	100

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย 98 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เป็นเพศหญิง 98 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	66	34
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	64	32
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	66	34
รวม	196	100

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 32 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 34

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์วินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน ดังตารางที่ 6-12

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	<i>n</i> = 196		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ด้านความรับผิดชอบ	3.46	1.24	ปานกลาง	5
2. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.19	1.01	ปานกลาง	6
3. ด้านความเป็นผู้นำ	3.60	0.98	มาก	3
4. ด้านความซื่อสัตย์	3.99	1.08	มาก	1
5. ด้านความตั้งใจ	3.55	1.00	มาก	4
6. ด้านความอดทน	3.60	1.07	มาก	2
รวม	3.56	1.07	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความตั้งใจ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความรับผิดชอบ	<i>n</i> = 196		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครู	3.69	0.87	มาก	3
2. นักเรียนตรวจสอบทบทวนความถูกต้องของการบ้าน หรืองานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง	3.16	0.83	ปานกลาง	7
3. นักเรียนเอาใจใส่ติดตามบทเรียนจากเพื่อนเมื่อนักเรียนขาดเรียน	3.53	1.01	มาก	4
4. นักเรียนส่งงานที่ได้รับมอบหมายจากครูตรงตามกำหนด	3.20	1.00	ปานกลาง	5
5. เมื่อถึงคาบเรียนนักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนมาครบถ้วนทุกครั้ง	3.72	1.06	มาก	2
6. ตอนเช้านักเรียนมาโรงเรียนทันเวลา	4.23	3.10	มาก	1
7. นักเรียนติดตามการบ้านที่ส่งครูเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้อง	3.02	0.97	ปานกลาง	7
8. นักเรียนจะซักถามครูเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ	3.17	1.11	ปานกลาง	6
รวม	3.46	1.24	ปานกลาง	

จากตารางที่ 7 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ตอนเช้านักเรียนมาโรงเรียนทันเวลา เมื่อถึงคาบเรียนนักเรียนเตรียมอุปกรณ์

การเรียนมาครบถ้วนทุกครั้ง และนักเรียนตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครู ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนติดตามการบ้านที่ส่งครูเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	<i>n</i> = 196		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. เมื่อนักเรียนตั้งใจทำอะไรแล้วนักเรียนจะไม่เปลี่ยนใจ	3.54	0.94	มาก	3
2. นักเรียนกล้าตัดสินใจในการทำงานเมื่อมีข้อมูลพร้อม	3.60	0.99	มาก	1
3. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมนักเรียนมั่นใจว่า สามารถทำได้	3.57	0.96	มาก	2
4. นักเรียนกล้าที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุผลจนเป็นที่ ประจักษ์ชัด	3.03	0.94	ปานกลาง	4
5. เมื่อครูให้ออกไปเล่าเรื่องใด ๆ หน้าห้องเรียน นักเรียน ออกไปโดยไม่ชักช้า	2.88	1.01	ปานกลาง	5
6. นักเรียนมีความมั่นใจว่าสามารถทำได้เมื่อได้รับคัดเลือก ให้เป็นพิธีกรหรือผู้กล่าวรายงาน	2.87	1.10	ปานกลาง	6
7. นักเรียนกล้าเสนอความคิดเห็นในที่ประชุมอย่างมั่นใจ	2.82	1.12	ปานกลาง	7
รวม	3.19	1.01	ปานกลาง	

จากตารางที่ 8 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และรายข้ออยู่ในระดับมาก 3 ข้อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนกล้าตัดสินใจในการทำงานเมื่อมีข้อมูลพร้อม เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมนักเรียนมั่นใจว่าสามารถทำได้ และนักเรียนตั้งใจทำอะไรแล้วนักเรียนจะไม่เปลี่ยนใจ รายข้อระดับปานกลาง เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก นักเรียนกล้าที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุผลจนเป็นที่ประจักษ์ชัด เมื่อครูให้ออกไปเล่าเรื่องใด ๆ หน้าห้องเรียน นักเรียน

ออกไปทันทีโดยไม่ชักช้า และนักเรียนมีความมั่นใจว่าสามารถทำได้เมื่อได้รับคัดเลือกให้เป็นพิธีกร หรือผู้กล่าวรายงาน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนกล้าเสนอความคิดเห็นในที่ประชุมอย่างมั่นใจ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความเป็นผู้นำ	<i>n</i> = 196		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนมีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจเพื่อนให้ร่วมมือกันทำงาน	3.46	0.93	ปานกลาง	6
2. นักเรียนแบ่งงานให้เพื่อนในกลุ่มทำโดยไม่ลำเอียง	3.52	1.02	มาก	4
3. นักเรียนจะฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ	3.54	0.94	มาก	3
4. นักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์	3.73	1.01	มาก	2
5. นักเรียนเสียสละเวลาในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จ	3.47	1.03	ปานกลาง	5
6. ถ้ามีการแบ่งรางวัล นักเรียนจะแบ่งให้เพื่อนอย่างเท่ากัน	3.82	0.99	มาก	1
รวม	3.60	0.99	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายข้ออยู่ในระดับมาก 4 ข้อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ถ้ามีการแบ่งรางวัล นักเรียนจะแบ่งให้เพื่อนอย่างเท่าเทียมกัน นักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ นักเรียนจะฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ และนักเรียนแบ่งงานให้เพื่อนในกลุ่มทำโดยไม่ลำเอียง รายข้อในระดับปานกลาง เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนเสียสละเวลาในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จ และอันดับสุดท้ายนักเรียนมีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจเพื่อนให้ร่วมมือกันทำงาน

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความซื่อสัตย์	n = 196		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. เมื่อนักเรียนเก็บเงินได้จะแจ้งครูให้ติดตามส่งคืนเจ้าของ	4.32	0.94	มาก	2
2. นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจจะสอบถาม ครูและเพื่อนที่เข้าใจแล้วนำมาทำด้วยตนเอง	3.82	1.03	มาก	5
3. นักเรียนทำข้อสอบด้วยตนเอง	4.45	0.78	มาก	1
4. นักเรียนส่งใบลาที่มีชื่อผู้ปกครองรับรองการลาอย่าง ถูกต้อง	3.77	1.16	มาก	6
5. นักเรียนไม่นำงานของเพื่อนมาส่งเป็นงานของตนเอง เพื่อส่งครู	3.59	1.51	มาก	7
6. เมื่อนักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการแจกของนักเรียน จะแจกของให้ครบตามจำนวน ถ้าเจ้าของไม่มา นักเรียน จะมอบให้ครูดำเนินการ	3.99	1.08	มาก	3
7. นักเรียนมีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด	3.96	1.10	มาก	4
รวม	3.99	1.08	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวม
อยู่ในระดับมากและรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก
ได้แก่ นักเรียนทำข้อสอบด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนเก็บเงินได้จะแจ้งครูให้ติดตามส่งคืนเจ้าของ
เมื่อนักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการแจกของนักเรียนจะแจกของให้ครบตามจำนวน ถ้าเจ้าของไม่มา
นักเรียนจะมอบให้ครูดำเนินการ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนไม่นำงานของเพื่อนมาส่งเป็น
งานของตนเองเพื่อส่งครู

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความตั้งใจ โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความตั้งใจ	<i>n</i> = 196		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานนักเรียนจะให้ ความสนใจทำงานให้ดีที่สุด	3.88	0.91	มาก	1
2. นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ	3.74	0.98	มาก	2
3. นักเรียนอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียนก่อนเรียน	3.12	1.04	ปานกลาง	6
4. นักเรียนอ่านหนังสือหรือเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนสอบ ทุกครั้ง	3.33	1.12	ปานกลาง	5
5. นักเรียนสนใจที่ทำอะไรนักเรียนจะพยายามหาหนทาง ทำงานบรรลุผลสำเร็จ	3.64	1.01	มาก	3
6. เมื่อมีการนัดหมาย นักเรียนจะไปถึงที่หมายก่อนเวลา	3.57	0.94	มาก	4
รวม	3.55	1.00	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย
ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
ด้านความตั้งใจ โดยรวมอยู่ในระดับมากและรายข้ออยู่ในระดับมาก 4 ข้อ เรียงจากค่าเฉลี่ย
มากไปหาน้อย ได้แก่ เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานนักเรียนจะให้ความสนใจทำงานให้ดีที่สุด
นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ นักเรียนสนใจที่ทำอะไรนักเรียนจะพยายามหาหนทาง
ทำงานบรรลุผลสำเร็จ และเมื่อมีการนัดหมาย นักเรียนจะไปถึงที่หมายก่อนเวลา รายข้อระดับ
ปานกลาง 2 ข้อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนอ่านหนังสือหรือเตรียมตัวล่วงหน้า
ก่อนสอบทุกครั้ง และนักเรียนอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียนก่อนเรียน อยู่ในอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความอดทน โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความอดทน	<i>n</i> = 196		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานที่ยากและหนัก นักเรียนไม่เคยเบื่อหรือท้อใจในเวลาที่ทำงาน	3.53	1.03	มาก	3
2. นักเรียนจะไม่ร้องไห้หรือเสียใจเมื่อทำงานผิดพลาด	3.68	0.98	มาก	1
3. เมื่อมีผู้มาแสดงความคิดเห็นขัดแย้ง นักเรียนจะรับฟัง จนจบก่อนที่จะแสดงเหตุผล	3.66	1.04	มาก	2
4. นักเรียนสามารถเล่นกีฬาต่อไปได้เมื่อถูกฝ่ายตรงข้าม พุดยั่วให้โมโห	3.68	1.17	มาก	1
5. เมื่อถูกตำหนินักเรียนจะไม่ได้ตอบทันทีที่รับฟัง เหตุผลก่อน	3.36	1.03	ปานกลาง	4
6. มีความอดทนต่อการทำงาน ไม่ว่าจะงานนั้นจะยากเพียงใด ก็จะทำงานสำเร็จ	3.68	1.07	มาก	1
รวม	3.60	1.07	มาก	

จากตารางที่ 12 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์
ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
ด้านความอดทน โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายข้ออยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ได้แก่ นักเรียนจะไม่ร้องไห้
หรือเสียใจเมื่อทำงานผิดพลาด นักเรียนสามารถเล่นกีฬาต่อไปได้เมื่อถูกฝ่ายตรงข้ามพุดยั่ว
ให้โมโห มีความอดทนต่อการทำงาน ไม่ว่าจะงานนั้นจะยากเพียงใด ก็จะทำงานสำเร็จ และเมื่อนักเรียน
ได้รับมอบหมายงานที่ยากและหนัก นักเรียนไม่เคยเบื่อหรือท้อใจในเวลาที่ทำงาน รายข้อระดับ
ปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ เมื่อถูกตำหนินักเรียนจะไม่ได้ตอบทันทีที่รับฟังเหตุผลก่อน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกเพศและระดับชั้นการศึกษา ดังตารางที่ 13-16

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ชาย <i>n</i> = 98				หญิง <i>n</i> = 98			
	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
1. ด้านความรับผิดชอบ	3.24	0.55	ปานกลาง	5	3.69	0.83	มาก	5
2. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.06	0.70	ปานกลาง	6	3.31	0.66	ปานกลาง	6
3. ด้านความเป็นผู้นำ	3.38	0.70	ปานกลาง	4	3.79	0.66	มาก	2
4. ด้านความซื่อสัตย์	3.73	0.71	มาก	1	4.23	0.62	มาก	1
5. ด้านความตั้งใจ	3.35	0.71	ปานกลาง	2	3.74	0.68	มาก	3
6. ด้านความอดทน	3.44	0.77	ปานกลาง	3	3.76	0.69	มาก	2
รวม	3.37	0.58	ปานกลาง		3.76	0.55	มาก	

จากตารางที่ 13 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

เพศชาย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทน ด้านความเป็นผู้นำ ยกเว้น ด้านความตั้งใจอยู่ในระดับปานกลาง และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับน้อย

เพศหญิง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเป็นผู้นำ และด้านความอดทน ยกเว้น ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ชาย		หญิง		<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>n</i> = 98		<i>n</i> = 98			
	\bar{X}	<i>SD</i>	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ด้านความรับผิดชอบ	3.24	0.12	3.69	1.18	-4.47*	0.00
2. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.06	0.10	3.31	.08	-2.55*	0.01
3. ด้านความเป็นผู้นำ	3.38	0.10	3.79	.04	-4.24*	0.00
4. ด้านความซื่อสัตย์	3.73	0.20	4.23	.26	-5.30*	0.00
5. ด้านความตั้งใจ	3.35	0.08	3.74	.07	-3.95*	0.00
6. ด้านความอดทน	3.44	0.09	3.76	.08	-3.09*	0.00
รวม	3.37	0.05	3.75	.45	- 4.80*	0.00

**p* < .05

จากตารางที่ 14 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้น

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 <i>n</i> = 66			ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 <i>n</i> = 64			ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 <i>n</i> = 66		
	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ
	1. ด้านความรับผิดชอบ	3.56	0.53	มาก	3.35	0.58	ปานกลาง	3.49	0.99
2. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.34	0.60	ปานกลาง	2.96	0.66	ปานกลาง	3.26	0.73	ปานกลาง
3. ด้านความเป็นผู้นำ	3.63	0.65	มาก	3.47	0.70	ปานกลาง	3.65	0.75	มาก
4. ด้านความซื่อสัตย์	3.87	0.71	มาก	3.98	0.74	มาก	4.10	0.66	มาก
5. ด้านความตั้งใจ	3.63	0.56	มาก	3.43	0.72	ปานกลาง	3.57	0.82	มาก
6. ด้านความอดทน	3.68	0.66	มาก	3.48	0.80	ปานกลาง	3.63	0.76	มาก
รวม	3.62	0.51	มาก	3.45	0.57	ปานกลาง	3.62	0.67	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีวินัยในตนเองระดับมาก เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน ด้านความตั้งใจ ด้านความเป็นผู้นำและด้านความรับผิดชอบ ยกเว้น ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีวินัยในตนเองระดับปานกลาง เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความอดทน ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความตั้งใจ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเชื่อมั่นใน ยกเว้น ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับมาก

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีวินัยในตนเองระดับมาก เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความอดทน และด้านความตั้งใจ ยกเว้นด้านความรับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามระดับชั้น

ความมีวินัยในตนเอง	แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
1. ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.47	0.73	.73	.25
	ภายในกลุ่ม	193	104.58	0.54		
	รวม	195	106.05			
2. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	5.17	2.58	5.73*	.00
	ภายในกลุ่ม	193	87.06	0.45		
	รวม	195	92.23			
3. ด้านความเป็นผู้นำ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.23	0.61	1.24	.29
	ภายในกลุ่ม	193	95.73	0.49		
	รวม	195	96.96			

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความมีวินัยในตนเอง	แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
4. ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.70	0.85	1.70	.18
	ภายในกลุ่ม	193	96.75	0.51		
	รวม	195	98.43			
5. ด้านความตั้งใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.33	0.66	1.30	.27
	ภายในกลุ่ม	193	98.95	0.51		
	รวม	195	100.28			
6. ด้านความอดทน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.34	0.67	1.20	.30
	ภายในกลุ่ม	193	107.36	0.55		
	รวม	195	108.70			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.25	0.62	1.77	.17
	ภายในกลุ่ม	193	68.08	0.35		
	รวม	195	69.34			

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe') ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe') ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

ค่าเฉลี่ย	ระดับชั้น	ชั้นประถมศึกษา	ชั้นประถมศึกษา	ชั้นประถมศึกษา
		ปีที่ 4	ปีที่ 5	ปีที่ 6
		3.62	3.44	3.61
3.62	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	3.62	3.44	3.61
3.44	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	-	0.37*	0.06
3.61	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	-	-	0.32*

จากตารางที่ 17 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 4 แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แนวทางการเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

แนวทางเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ร้อยละ	อันดับ
กิจกรรมทำความสะอาดเขตบริเวณที่รับผิดชอบ	60.11	2
กิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือ-เนตรนารี	66.44	1
กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	48.33	9
กิจกรรมบันทึกความดี	48.66	8
กิจกรรมแข่งขันกีฬา	51.11	7
กิจกรรมเข้าค่ายคุณธรรม	57.22	4
กิจกรรมจิตอาสา	55.44	5
กิจกรรมเข้าฐานคุณลักษณะ 5 งาม	58.66	3
กิจกรรม ผอ. พบศิษย์รัก	54.00	6

จากตารางที่ 18 พบว่า แนวทางการเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ กิจกรรมค่ายลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมการทำความสะอาดบริเวณรับผิดชอบ และกิจกรรมเข้าฐานคุณลักษณะ 5 งาม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียน เปรียบเทียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยจำแนกตามเพศและระดับชั้นการศึกษาและศึกษาแนวทางในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) กำหนดระดับชั้นเป็นชั้น ได้กลุ่มตัวอย่าง 196 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่ 5 ระดับ (Rating scale) คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 40 ข้อ ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .24 ถึง .65 และค่าความเชื่อมั่น .92 วิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t -test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (One-way ANOVA)

สรุป

1. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านความรับผิดชอบ และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความตั้งใจ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ปรากฏผล ดังนี้

1.1 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ตอนเช้านักเรียนมาโรงเรียนทันเวลา เมื่อถึงคาบเรียนนักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนมาครบถ้วนทุกครั้ง และนักเรียนตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครู ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนติดตามการบ้านที่ส่งครูเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้อง

1.2 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และรายชื่ออยู่ในระดับมาก 3 ชื่อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมาก ไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนกล้าตัดสินใจในการทำงานเมื่อมีข้อมูลพร้อม เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรม นักเรียนมั่นใจว่าสามารถทำได้ และนักเรียนตั้งใจทำสิ่งใดแล้วนักเรียนจะไม่เปลี่ยนใจ รายชื่อระดับปานกลาง เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก นักเรียนกล้าที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุผลจนเป็นที่ประจักษ์ชัด เมื่อครูให้ออกไปเล่าเรื่องใด ๆ หน้าห้องเรียนนักเรียนออกไปทันทีโดยไม่ชักช้า และนักเรียนมีความมั่นใจว่าสามารถทำได้เมื่อได้รับคัดเลือกให้เป็นพิธีกรหรือผู้กล่าวรายงาน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนกล้าเสนอความคิดเห็นในที่ประชุมอย่างมั่นใจ

1.3 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายชื่ออยู่ในระดับมาก 4 ชื่อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ถ้ามีการแบ่งรางวัล นักเรียนจะแบ่งให้เพื่อนอย่างเท่าเทียมกัน นักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ นักเรียนจะฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ และนักเรียนแบ่งงานให้เพื่อนในกลุ่มทำโดยไม่ลำเอียง รายชื่อในระดับปานกลาง เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนเสียสละเวลาในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จ และอันดับสุดท้าย นักเรียนมีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจเพื่อนให้ร่วมมือกันทำงาน

1.4 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกชื่อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนทำข้อสอบด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนเก็บเงินได้จะแจ้งครูให้ติดตามส่งคืนเจ้าของ เมื่อนักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการแจกของนักเรียนจะแจกของให้ครบตามจำนวน ถ้าเจ้าของไม่มา นักเรียนจะมอบให้ครูดำเนินการ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนไม่นำงานของเพื่อนมาส่งเป็นงานของตนเองเพื่อส่งครู

1.5 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความตั้งใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานนักเรียนจะให้ความสนใจทำงานให้ดีที่สุด นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ และนักเรียนสนใจที่ทำอะไรนักเรียนจะพยายามหาหนทางทำงานบรรลุผลสำเร็จ รายชื่อ

ระดับปานกลาง 2 ข้อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนอ่านหนังสือหรือเตรียมตัวล่วงหน้า ก่อนสอบทุกครั้ง และนักเรียนอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียนก่อนเรียน

1.6 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านความอดทน โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายชื่ออยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ นักเรียนจะไม่ร้องไห้หรือเสียใจเมื่อทำงานผิดพลาด นักเรียนสามารถเล่นกีฬาต่อไปได้เมื่อถูกฝ่ายตรงข้ามพุดยั่ว ให้โมโห และมีความอดทนต่อการทำงาน ไม่ว่าจะงานนั้นจะยากเพียงใด ก็จะทำงานสำเร็จ รายชื่อระดับปานกลาง 2 ข้อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ เมื่อมีผู้มาแสดงความคิดเห็นขัดแย้ง นักเรียนจะรับฟังจนจบ ก่อนที่จะแสดงเหตุผล เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานที่ยากและหนัก นักเรียนไม่เคยเบื่อหรือท้อใจในเวลาดำเนินงาน และเมื่อถูกตำหนินักเรียนจะไม่โต้ตอบทันทีที่จะรับฟังเหตุผลก่อน อยู่ในอันดับสุดท้าย

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความมีวินัยในตนเอง ปรากฏผล ดังนี้

2.1 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

3. แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 กิจกรรมที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเองเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ กิจกรรมค่ายลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมการทำความสะอาดบริเวณรับผิดชอบ และกิจกรรมเข้าฐานคุณลักษณะ 5 งาม

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบประเด็นที่สำคัญที่จะอภิปรายผล ดังนี้

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ระดับมาก ยกเว้น ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมนำความรู้ พร้อมงามกาย ใจ กิริยา อารมณ์ ครุมีการพัฒนาการสอน

ส่งเสริมให้มีความรู้ และมีคุณภาพตามมาตรฐาน โดยกระบวนการทางกิจกรรมที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างให้นักเรียน มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัยในตนเอง มีนโยบายในการดูแลติดตามนักเรียนที่ชัดเจน เน้นให้ทุกคน มีส่วนร่วม มีการจัดกิจกรรมตามความถนัด และความสนใจของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้าง คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 และ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายว่า การศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2560-2564) โดยมุ่งเน้นพัฒนา คนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยม ตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงาน และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม จึงทำให้นักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สมุทรปราการ เขต 1 มีระเบียบวินัยในตนเองอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรางค์ วิเชียรพงศ์ (2556) ได้ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 1 (สดาวร) สังกัดเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า วินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับบุปผา หันทอง (2554, หน้า 65) ได้ศึกษาวินัยนักเรียน โรงเรียนวังหลังวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 7 พบว่า วินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1.1 ด้านความรับผิดชอบ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบ อยู่ในระดับ ปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก คือ ตอนเช้านักเรียนมาโรงเรียนทันเวลา เมื่อถึง คาบเรียนนักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนมาครบถ้วนทุกครั้ง และนักเรียนตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายจากครู ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนติดตามการบ้านที่ส่งครูเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ให้ถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครู โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้น การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนได้กำหนดกฎ ระเบียบด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนไว้ชัดเจน ทั้งนี้หากนักเรียนประพฤติผิดหรือฝ่าฝืนระเบียบของ โรงเรียน อันจะทำให้เกิดความเสียหายประการใดประการหนึ่ง โรงเรียนต้องดำเนินการลงโทษ

เพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และฝึกให้นักเรียนสามารถอยู่ในระเบียบวินัยตามที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของเด่นดวง นำภา (2558, หน้า 72) ที่ได้ศึกษา การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนเมืองพัทธยา 5 (บ้านเนินพัทธยาเหนือ) พบว่านักเรียนมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ผลการวิจัย พบว่า ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนกล้าตัดสินใจในการทำงานเมื่อมีข้อมูลพร้อม เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมนักเรียนมั่นใจว่าสามารถทำได้ และนักเรียนตั้งใจทำสิ่งใดแล้วนักเรียนจะไม่เปลี่ยนใจ ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครูโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมภายใน โรงเรียน เช่น กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ กิจกรรมแข่งขันทักษะทางวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์ และกิจกรรมหน้าเสาธง นักเรียนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และเชื่อมั่นในตนเองว่านักเรียนสามารถทำได้ ทั้งโรงเรียนยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนฝึกความกล้าคิด กล้าแสดงออก จึงส่งผลให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญชิสา สุริย์แสง (2553) ได้ศึกษากิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ความมีวินัยของนักเรียน ด้านการปฏิบัติจะขาดความเชื่อมั่นในตนเองน้อย ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรางค์ วิเชียรพงศ์ (2556, หน้า 74) ที่ได้ศึกษาการศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (สถาวร) สังกัดเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า นักเรียนมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านความเป็นผู้นำ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความเป็นผู้นำ อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับ คือ ถ้ามีการแบ่งรางวัล นักเรียนจะแบ่งให้เพื่อนอย่างเท่าเทียมกัน นักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ นักเรียนจะฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ และนักเรียนแบ่งงานให้เพื่อนในกลุ่มทำโดยไม่ลำเอียง ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครูโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ด้านความเป็นผู้นำ ความเสียสละ ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การให้อภัยซึ่งกันและกัน ในกิจกรรมการเรียนการสอนและมีกิจกรรมที่สอดคล้อง เช่น กิจกรรมเข้าค่ายพักแรม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียน กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรางค์ วิเชียรพงศ์ (2556) ได้ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (สถาวร)

สังกัดเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า คะแนนเฉลี่ยความมีวินัยในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับนิษฐชสิทธิ์ วัชรชัย ชูวิณีจ (2555, หน้า 46) ได้ทำการศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนชลกันยานุกูล ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

1.4 ด้านความซื่อสัตย์ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับ คือ นักเรียนทำข้อสอบด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนเก็บเงินได้จะแจ้งครูให้ติดตามส่งคืนเจ้าของ เมื่อนักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการแจกของนักเรียนจะแจกของให้ครบตามจำนวน ถ้าเจ้าของไม่มา นักเรียนจะมอบให้ครูดำเนินการ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนไม่นำงานของเพื่อนมาส่งเป็นงานของตนเองเพื่อส่งครู ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหาร สถานศึกษา และคณะครู โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีให้กับนักเรียน โดยมีกิจกรรมบันทึกความดีให้นักเรียนบันทึกความดีที่นักเรียนได้ปฏิบัติต่อผู้อื่น นักเรียนจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อทำความดี เมื่อนักเรียนปฏิบัติบ่อย ๆ จะเกิดความคุ้นเคยและเกิดเป็นนิสัยที่ดีติดตัวไป จึงส่งผลให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ จำพันธ์ (2554) ได้ศึกษาวินัยนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มเครือข่ายอารยธรรมบูรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้ศึกษาวินัยนักเรียนด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

1.5 ด้านความตั้งใจ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับ เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานนักเรียนจะให้ความสนใจทำงานให้ดีที่สุด นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ และนักเรียนสนใจที่ทำงานนักเรียนจะพยายามหาหนทางทำงานบรรลุผลสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครู โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้ดูแลเอาใจใส่อบรมสั่งสอน มีการมอบหมายงานและฝึกให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ จึงส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของรัตนา สมปติตรา (2552) ได้ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง ด้านความตั้งใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของบุปผา หันทุยง (2554, หน้า 65) ได้ศึกษาวินัยนักเรียนโรงเรียนวังหลังวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่า วินัยนักเรียนด้านความซื่อสัตย์ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

1.6 ด้านความอดทน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความอดทนอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับ คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ นักเรียนจะไม่ร้องไห้หรือเสียใจเมื่อทำงานผิดพลาด นักเรียนสามารถเล่นกีฬาต่อไปได้เมื่อถูกฝ่ายตรงข้ามพุดยั่วๆ ให้โมโห และมีความอดทนต่อการทำงาน ไม่ว่างานนั้นจะยากเพียงใด ก็จะทำงานสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้จัดกิจกรรมส่งเสริมความอดทนให้กับนักเรียน เช่น กิจกรรมเดินทางไกลลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมการนั่งสมาธิ กิจกรรมกีฬาภายในโรงเรียน กิจกรรมแห่เทียนพรรษา เป็นต้น กิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนดำเนินการล้วนเป็นการปลูกฝังวินัยในตนเองด้านความอดทน ออกกำลังกายให้นักเรียนมีความตั้งใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับวิจัยของอมรรัตน์ พันธ์สาขา (2556) ได้ทำการศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความมีวินัยในตนเองด้านความอดทนอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครูโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ได้ส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมค่ายธรรมะ กิจกรรมกีฬา เป็นต้น ให้กับนักเรียนทั้งนักเรียนหญิงและ นักเรียนชาย มุ่งเน้นการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ จำพันธ์ (2554) ได้ศึกษาวินัยนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มเครือข่ายอารยธรรมบูรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 ได้ศึกษาวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบอยู่ในระดับค่อนข้างสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุปราณี สุวรรณฉวี (2554, หน้า 59) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนวัดเนินสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า นักเรียนชายมีปัญหามากกว่านักเรียนหญิง

3. วินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครูโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้ส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนทุกระดับชั้น ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยเน้นการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น กิจกรรมแข่งขันทักษะทางวิชาการ กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ลูกเสือ-เนตรนารี

กิจกรรม ค่าธรรมเนียม กิจกรรมกีฬา และกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ จำพันธ์ (2552) ได้ศึกษาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มเครือข่ายอารยธรรมบูรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ระดับชั้นการศึกษาโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. แนวทางการเสริมสร้างการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง กิจกรรมที่ส่งเสริมความมี วินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 1 เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมค่ายลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมการทำความสะอาดบริเวณรับผิดชอบ และกิจกรรมเข้าฐานคุณลักษณะ 5 งามสอดคล้องกับงานวิจัยของชลลดา สอนศิริ (2559) ได้ศึกษาความมีวินัยและแนวทางเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม (ไตรราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า กิจกรรมค่ายลูกเสือ-เนตรนารี เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกอร สาริบุตร (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยโดยใช้ขบวนการลูกเสือ โรงเรียนบ้านดงบัง “คุรุราษฎร์พัฒนา” อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ เขต 1 พบว่า กิจกรรมลูกเสือ ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านวินัยของนักเรียนที่ดีขึ้นเป็นอย่างมาก นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน สนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเกิดความรู้รักสามัคคี มีคุณธรรมระหว่างบุคลากร นักเรียนภายใน โรงเรียนมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านความรับผิดชอบ ผู้บริหารควรมีนโยบายให้ครูส่งเสริมให้นักเรียนติดตามการบ้านเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้อง ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าซักถามครูเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจครูและผู้ปกครอง ควรฝึกนักเรียนให้ติดตามบทเรียนจากเพื่อนเมื่อนักเรียนขาดเรียน และควรตรวจสอบทบทวน ความถูกต้องของการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง

2. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้บริหารควรมีนโยบายให้ครูส่งเสริมให้นักเรียนกล้าเสนอความคิดเห็นในที่ประชุมอย่างมั่นใจ กล้าที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุผลจนเป็นที่ประจักษ์ชัด เมื่อครูให้ออกไปเล่าเรื่องใด ๆ หน้าห้องเรียนนักเรียนออกไปทันทีโดยไม่ชักช้า และส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจว่าสามารถทำได้เมื่อได้รับคัดเลือกให้เป็นพิธีกร หรือผู้กล่าวรายงาน

ควรส่งเสริมโดยจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้แสดงออก และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมหรือในห้องเรียน

3. ด้านความเป็นผู้นำ ผู้บริหารควรมีนโยบายให้ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจเพื่อน ส่งเสริมให้นักเรียนให้ร่วมมือกันทำงานเสียสละเวลาในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จ ให้นักเรียนรับฟังเหตุและนำไปคิดพิจารณาโดยตรง เช่น กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ลูกเสือ-เนตรนารี และกิจกรรมทำเพื่อประโยชน์

4. ด้านความซื่อสัตย์ ผู้บริหารควรมีนโยบายให้ครูส่งเสริมให้นักเรียนไม่นำงานของเพื่อนมาส่งเป็นงานของตนเองเพื่อส่งครู นักเรียนทำข้อสอบด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนเก็บเงินได้จะแจ้งครูให้ติดตามส่งคืนเจ้าของ เมื่อนักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการแจกของนักเรียนจะแจกของให้ครบตามจำนวน ถ้าเจ้าของไม่มา นักเรียนจะมอบให้ครูดำเนินการ เช่น กิจกรรมเข้าฐานคุณลักษณะ 5 งาม กิจกรรมชวนน้องออมทรัพย์ กิจกรรมคุณธรรมจริยธรรม

5. ด้านความตั้งใจ ผู้บริหารควรมีนโยบายให้ครูส่งเสริมให้นักเรียนนักเรียนอ่านหนังสือหรือเตรียมตัวล่วงหน้า ก่อนสอบทุกครั้ง และนักเรียนอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียนก่อนเรียน

6. ด้านความอดทน ผู้บริหารควรมีนโยบายให้ครูส่งเสริมให้นักเรียนเมื่อมีผู้มาแสดงความคิดเห็นขัดแย้ง นักเรียนจะรับฟังจนจบ ก่อนที่จะแสดงเหตุผล เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานที่ยากและหนัก นักเรียนไม่เคยเบื่อหรือท้อใจในเวลาทำงาน และเมื่อถูกตำหนิ นักเรียนจะไม่ได้ตอบทันทีที่รับฟังเหตุผลก่อน

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยเพิ่มมากขึ้น

2. ควรศึกษาแนวทางพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยเพิ่มมากขึ้น

3. ควรศึกษารูปแบบการสร้างเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยวิจัยเชิงคุณภาพ

บรรณานุกรม

- กนก จันทร์จรัส. (2535). *คู่มือครูเพื่อพัฒนาการสอนและปฏิบัติกรงานในหน้าที่ครู*. ม.ป.ท. กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ. (2552). *การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบเพลงคุณธรรมตามพระราชดำรัส*. ปรินญาณินท์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. (2537). *คู่มือและสื่อสารพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง*. ใน *โครงการวิจัยและพัฒนาระบบงานแนะแนวในและนอกสถานศึกษา ศูนย์แนะแนวการอาชีพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2542 ก). *การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านการควบคุมตนเอง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2542 ข). *คู่มือเสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและวินัย ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กวี วงศ์พัฒ. (2535). *แรงงานสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: พี.เอ. ลิฟวิ่ง.
- กาญจนา ศรีกาพลินธุ์. (2531). *การบริหารกิจการนักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กาญจนา ศรีกาพลินธุ์. (2544). *วินัยนักเรียน*. กรุงเทพฯ: ธรรมการพิมพ์.
- กิ่งกาญจน์ ปานทอง. (2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการชุดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.)*. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการโปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- กิตติสุข แสงสี. (2549). *การพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานคุณภาพอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาเกษตรกรรม*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวัดผลการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- กุลภัสสรณ์ พิทักษ์ศักดิ์ชัย. (2553). *การศึกษาปัญหาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2542). *การฝึกวินัยเด็ก*. *วารสารการศึกษาศึกษาปฐมวัย*, 3(2), 60-65.

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). *ลักษณะชีวิตสู่ความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชัยสมิทธิ์.
- จารุรัตน์ มังคะโรทัย. (2544). *การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: रामคำแหง.
- เจเลียว บุญเนียร. (2531). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียน พฤติกรรมการสอนพื้นฐาน ความรู้ทางคณิตศาสตร์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 8. ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ชม ภูมิภาค. (2525). *บทความวิทยุกระจายเสียงของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ชุดการศึกษาเพื่อคุณธรรม*. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ชลลดา สอนศิริ. (2559). *ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองขาม (ไทรราษฎร์อำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2544). *บรรยากาศในชั้นเรียนและการจูงใจ*. *วารสารวิชาการ*, 4(4), 46.
- เข้ม ประเสริฐ. (2529). *เยาวชนกับโรงเรียน*. ใน *เพื่อเยาวชน* (หน้า 69-71). กรุงเทพฯ: วิกตอรีเพาเวอร์พ้อยท์.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2523). *การพัฒนาจริยธรรม ตำราจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดำรง ประเสริฐกุล. (2542). *การบริหารกิจการนักเรียน*. พิษณุโลก: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ พิษณุโลกสงคราม.
- เด่นดวง น้าภา. (2558). *วินัยในตนเองของนักเรียนเมืองพัทยา 5 (บ้านเนินพัทยาเหนือ)*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทัศนียา แสนทิพย์. (2559). *การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ทิพวรรณ ดีแดง. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนระดับ นานุศิลป์ปีชั้นต้นปีที่ 1 ที่เรียนเรื่อง ประเทศไทยและประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยการสอนที่จัดกิจกรรมการสอนแบบ 4 MAT กับการสอนที่ใช้เทคนิคการจัดผังลายเด่น. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิตนา แวมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL). วารสารวิชาการ, 2(5) (พฤษภาคม), 4-30.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิตดา หงส์วิวัฒน์. (2543). วินัยรากฐานการพัฒนาเด็ก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แสงแดด.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2535). การจัดการองค์การ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเทคโนโลยีชนบท.
- ประภาศรี สีอำไพ. (2540). พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี สุวรรณฉวี. (2554). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนวัดสุทธาวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรีดีนัส จันทราทานานันท์. (2556). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนโรงเรียนการุญวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พนัส หันนาคินทร์. (2529). หลักการบริหารโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พนัส หันนาคินทร์. (2542). สร้างเสริมลักษณะนิสัย. กรุงเทพฯ: แม็คการพิมพ์.
- พรทิพย์ รัตนธาดา. (2548). การพัฒนาการเสริมสร้างวิสัยทัศน์ตนเองของนักเรียน โรงเรียนทุ่งใหญ่รัตนศึกษา อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระการบริหารการศึกษา, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรรณรุจิ สะอาด. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พระครูสมุห์ศรีนัย ปญญาวิชโร. (2556). *การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดเปาโรหิตย์ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.*
- พระราชวรมนู (ประยูรช ายุตโต). (2530). *การศึกษาเครื่องมือพัฒนาที่ยังต้องพัฒนา. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์ติ้งกรุ๊ป.*
- พระสมชาย ฐานวุฑโฒ. (2533). *มงคลชีวิตฉบับธรรมทายาท. กรุงเทพฯ: รวีگانต์.*
- พวงผกา แซ่ตัน. (2554). *การศึกษาวินัยนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวังจันทร์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- พีระ สวัสดิ์ลักษณ์. (2547). *ปัญหาการบริหารงานวินัยนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- พุดพิงศ์ ทรงนวล. (2556). *ปัญหาและการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- มนตรี กำลังดี. (2543). *ศึกษาจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอกะปง สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ม.ป.ท.*
- มาลี จุฑา. (2542). *การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.*
- รัตติการณ สุขเกษม. (2528). *การศึกษาการกระทำผิดของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- รัตนดิฏาภรณ์ บัววัฒน์. (2551). *การศึกษาพฤติกรรมการทำผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 ตามทัศนนะของครูผู้สอน. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- รัตนภรณ์ สมบัติตรา. (2552). *การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*

- ละเมียด ยิ้มประพันธ์. (2546). *วิธีเผชิญปัญหานักเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
วนิดา เสวกครุฑพร. (2537). วินัย: ปัญหาเก่าแก่ที่ (ยัง) แก้ไม่ได้. *สารพัฒนาหลักสูตร*, 13(117),
71-74.
- วรัญญา ประพันธ์. (2556). *การศึกษาการประพฤติดีระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียน
บ้านอ่างกระพงศ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.*
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2541). *กระบวนการค้นคว้าใหม่: การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคคล.*
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วิภาดา คุปตานนท์. (2544). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ศรสุดา คัมภีร์ภัทร. (2543). *ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก.*
ม.ป.ท.
- ศิริวิ ศรีวิจารณ์. (2550). *การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียน โรงเรียน
มัธยมท่าแฉาง จังหวัดจันทบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สาวิณี กะตะศิลา. (2557). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียน โรงเรียนคลองบางแก้ว
จังหวัดสมุทรปราการ*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). *แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงาน
การเสริมสร้างวินัย นักเรียนในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). *คู่มือการจัดกิจกรรมและสื่อเพื่อการพัฒนา
จิตพิสัยในระบบการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2555). *หลักสูตรเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลิฟวิ่ง
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ลำเนียง ศิลป์ประกอบ. (2542). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา ด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สินีนานู สุทธจินดา. (2543). *การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพัฒนศึกษการ โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลิปพนนท์ เกตุทัต. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในโลกทัศน์ใหม่*. *วารสารวิชาการ*, 28-15.
- สุคนธา ศรีภา. (2552). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2548). *ภาวะความเป็นผู้นำ*. กรุงเทพฯ: เอ็ชเปอร์เน็ท.
- สุเทพ แสงธรรม. (2553). *การบริหารการประพฤติดิวินัยของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- สุรางค์ วิเชียรพงศ์. (2556). *การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 1 (สดาวร) สังกัดเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวรรณ ไพสุวรรณ. (2541). *พัฒนางานด้านจริยศึกษาในโรงเรียน*. *ข้าราชการครู*, 18(4), 25-28.
- เสฏฐวุฒิ พลดี. (2556). *การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินการเสริมสร้างวินัยด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 1 ศรีกิตติวรรณนุสรณ์ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- โตภา ชูพิกุลชัย. (2528). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- อนุชิต วงษ์สกุล. (2544). *ศึกษาการประพฤตินิสิตวินัยนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดจันทบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนงก์ ส่งแสง. (2540). *เอกสารคำสอนวิชาการบริหารกิจการนักเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนคร.
- อัญชิสา สุริย์แสง. (2553). *การใช้กิจกรรมพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ จังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาภรณ์ พุกกะมาน. (2528). *รายงานผลการวิจัยการศึกษาการสอนศิลปะเพื่อสร้างเสริมพุทธธรรมจริยาในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: เจริญผลการพิมพ์.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2542). *สร้างวินัยให้ลูกคุณ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.
- อุทัย บุญโท. (2544). *การศึกษาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุษณีย์ โพธิ์สุข. (2542). *รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านแนะแนวและจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- Ausubel, D. P. (1968). *Educational psychology: A cognitive view*. New York: Holt, Rinehart Winton
- Chiu, L. H. (1975). The student and discipline problem. *The Journal of Educational Research*, 69(2), 69-72
- Crawley, S. J. (1983). *Strategies for guiding content reading*. New York: McGraw-Hill.
- Garrison, K. (1959). A student disciplinarian practices in two Georgia high school. *The Journal of Educational Research*, 53(2), 153-156.
- Greenberg & Baron. (1997). *Behavior in organizations* (6th ed.). Englewood, Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Jones, V. (1954). *Character development in children: An objective approach in Carmichael manual of child psychology*. New York: Gower Press.

- Kohlberg, L. (1964). *Development of moral character and moral ideology*. New York: Review of Child Development Research. Russell Sage Foundation
- Lanier. (1993). *Promoting moral and conceptual development in rural adolescents (Moral development, Rural students, Peer facilitators*.
- McFarland. (1979). *Management: Foundation & practices* (5th ed.). New York: Macmillan.
- Miner, J. B. (1992). *Industrial-organizational psychology*. New York: McGraw-Hill.
- Osakwe. (1981). *Moral education discussion skills for a beginning experience in the use of Kohlberg's Stage-development model*. New York: McGraw-Hill.
- Robbins, S. P. (1983). *The structure and design of organization*. NJ: Prentice-Hall.
- Wiggins, J. S. (1971). *The psychology of personality*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Yukl, G. A. (1989). *Leadership in organization* (2nd ed.). NJ: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ตำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย
- ตำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ
- ตำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมเครื่องมือวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ. 6621.8/ ว.415

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

31 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิจัย
2. เครื่องมือในการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐธยาน์ วันภักดี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 57990009 ได้รับความเห็นชอบให้ทำ งานนิพนธ์ เรื่อง วินัยและแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาล สุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยอยู่ใน ความควบคุมดูแลของรองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ประยูร อิ่มสวาสดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวาสดี)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ. 6621.8/ ว.416

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

31 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน

ด้วย นางสาวณัฐชยานันท์ วันภักดี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 57990009 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง วินัยและแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของรองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภาควิชาการบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ประยูร อิ่มสวาสดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวาสดี)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์. 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ. 6621.8/ ว.417

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

31 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์

ด้วย นางสาวณัฐธยาน์ วันภักดี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 57990009 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง วินัยและแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของรองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ประยูร อิ่มสวาสดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวาสดี)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์. 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง วินัยและการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 1

คำชี้แจง แบบสอบถามมี 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ระดับชั้นที่ศึกษาอยู่

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในด้าน

ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์

ด้านความตั้งใจ และด้านความอดทน

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่คิดว่าตรงตามระดับที่นักเรียนปฏิบัติของนักเรียน

มากที่สุด เพียงข้อเดียว มี 5 ระดับ ดังนี้

5 คือ มากที่สุด หมายถึง นักเรียนปฏิบัติมากที่สุด

4 คือ มาก หมายถึง นักเรียนปฏิบัติมาก

3 คือ ปานกลาง หมายถึง นักเรียนปฏิบัติปานกลาง

2 คือ น้อย หมายถึง นักเรียนปฏิบัติน้อย

1 คือ น้อยที่สุด หมายถึง นักเรียนปฏิบัติน้อยที่สุด

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านความรับผิดชอบ					
1. นักเรียนตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครูเสมอ					
2. นักเรียนตรวจสอบทบทวนความถูกต้องของการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง					
3. นักเรียนเอาใจใส่ติดตามบทเรียนจากเพื่อนเมื่อนักเรียนขาดเรียน					
4. นักเรียนส่งงานที่ได้รับมอบหมายจากครูตรงตามกำหนด					
5. เมื่อถึงคาบเรียนนักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนมาครบถ้วนทุกครั้ง					
6. ตอนเช้านักเรียนมาโรงเรียนทันเวลา					
7. นักเรียนไม่เล่นหรือคุยขณะที่ครูสอน					
8. นักเรียนจะซักถามครูเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ					
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง					
9. เมื่อนักเรียนตั้งใจทำอะไรแล้วนักเรียนจะไม่เปลี่ยนใจ					
10. นักเรียนกล้าคิดและกล้าตัดสินใจในการทำงานเมื่อมีข้อมูลพร้อม					
11. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมนักเรียนมั่นใจว่าสามารถทำได้					
12. นักเรียนกล้าที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุผลด้วยผลจนเป็นที่ประจักษ์ชัด					
13. เมื่อครูให้ออกไปเล่าเรื่องหรือเป็นตัวแทนอภิปรายเรื่องใด ๆ หน้าห้องเรียน นักเรียน ออกไปทันทีโดยไม่					

ชักช้า					
14. นักเรียนมีความมั่นใจว่าสามารถทำได้เมื่อได้รับ คัดเลือก ให้เป็นพิธีกรหรือผู้กล่าวรายงาน					
15. นักเรียนกล้าเสนอความคิดเห็นในที่ประชุมอย่างมั่นใจ					
ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านความเป็นผู้นำ					
16. นักเรียนมีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจเพื่อน ให้ร่วมมือกันทำงาน					
17. นักเรียนแบ่งงานให้เพื่อนในกลุ่มทำโดยไม่ลำเอียง					
18. นักเรียนจะฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมา ไตร่ตรอง ก่อนตัดสินใจ					
19. นักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น ที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์					
20. นักเรียนเสียสละเวลาในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จ					
21. ถ้ามีการแบ่งรางวัล นักเรียนจะแบ่งให้เพื่อนอย่าง เท่าเทียมกัน					
ด้านความซื่อสัตย์					
22. เมื่อนักเรียนเก็บเงินหรือของได้จะแจ้งครูให้ติดตาม ส่งคืนเจ้าของ					
23. นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจจะ สอบถาม ครูและเพื่อนที่เข้าใจแล้วนักเรียนนำมาทำด้วยตนเอง					
24. นักเรียนทำข้อสอบด้วยตนเอง					
25. นักเรียนรู้สึกผิดถ้าหยิบของของผู้อื่น โดยไม่ได้รับ					

อนุญาต					
26. นักเรียนไม่นำงานของเพื่อนมาส่งเป็นงานของตนเองเพื่อส่งครู					
27. เมื่อนักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการแจกของนักเรียนจะแจกของให้ครบตามจำนวน ถ้าเจ้าของไม่มา นักเรียนจะมอบให้ครูดำเนินการ					
28. นักเรียนมีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด					

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านความตั้งใจ					
29. เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานนักเรียนจะให้ความสนใจทำงานให้ดีที่สุด					
30. นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ					
31. นักเรียนอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียนก่อนเรียน					
32. นักเรียนอ่านหนังสือหรือเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนสอบทุกครั้ง					
33. นักเรียนสนใจที่จะทำสิ่งใดนักเรียนจะพยายามหาหนทางทำงานบรรลุผลสำเร็จ					
34. เมื่อมีการนัดหมาย นักเรียนจะไปถึงที่หมายก่อนเวลา					
ด้านความอดทน					
35. เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานที่ยากและหนักนักเรียนไม่เคยเบื่อหรือท้อใจในเวลาทำงาน					
36. นักเรียนมีความอดทนที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยด้วยตนเอง					

37. เมื่อมีผู้มาแสดงความคิดเห็นขัดแย้ง นักเรียนจะรับฟัง จนจบก่อนที่จะแสดงเหตุผล					
38. นักเรียนสามารถเล่นกีฬาต่อไปได้เมื่อถูกอีกฝ่าย พุดช่วยโยให้โมโห					
39. เมื่อถูกตำหนินักเรียนจะไม่ได้ตอบทันทีที่รับฟัง เหตุผลก่อน					
40. เมื่อพบงานที่ยากนักเรียนจะช่วยเหลือตนเองจนสุด ความสามารถก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการแนวทางการเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเอง
ของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนหมายเลข 1 2 3 4 5 6 7 8 9 ลงในช่อง (✓) หน้าข้อความในแต่ละข้อ
โดยเรียงลำดับความสำคัญของโครงการ/ กิจกรรมที่เสริมสร้างควมมีวินัยในตนเอง
ตามความคิดของนักเรียนที่เห็นว่าสามารถเป็นแนวทางการเสริมสร้างควมมีวินัย
ในตนเองของนักเรียนได้มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

() ทำความสะอาดเขตบริเวณที่รับผิดชอบ

() เข้าค่ายลูกเสือ-เนตรนารี

() ส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

() บันทึกรักความดี

() แข่งขันกีฬา

() เข้าค่ายคุณธรรม

() จิตอาสา

() เข้าฐานกิจกรรม 5 งาม

() ผอ. พบศิษย์รัก

ภาคผนวก ค

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ 19 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านความรับผิดชอบ		ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง		ด้านความเป็นผู้นำ	
1	.39	1	.50	1	.53
2	.35	2	.45	2	.48
3	.51	3	.55	3	.47
4	.58	4	.38	4	.41
5	.24	5	.41	5	.61
6	.28	6	.52	6	.38
7	.57	7	.27		
8	.65				
ด้านความซื่อสัตย์		ด้านความตั้งใจ		ด้านความอดทน	
1	.47	1	.56	1	.44
2	.33	2	.64	2	.29
3	.28	3	.37	3	.53
4	.44	4	.30	4	.24
5	.68	5	.60	5	.24
6	.35	6	.26	6	.54
7	.45				

หมายเหตุ: ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับ $\alpha = .92$